

FON

ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΕΡΙΟΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ
ΑΘΕΝΑ 1941-ΣΤ'

NEOPELLE

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 25 (128)
22 ΜΑΡΤΙΟΥ 1941-ΣΤ'

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝ. ΝΕΟΛΑΙΑΣ

ΕΤΟΣ Γ'. - ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΑΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Δ/ΣΕΩΣ. ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ & ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟ.
Οδός Λεωγαρούς 19
Αριθ. Τηλεφ. Διευθύνσεως 32-094
Διευθυντού Συντάξεως 34-425
Τυπογραφείου 593-330

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ: Περιοδικόν «ΝΕΟΛΑΙΑ»
Οδός Λεωγαρούς 19

Αριθ. Τεύχ. 25-22 Μαρτίου 1941
ΤΙΜΗ ΔΡΑΧ. ΤΕΣΣΑΡΕΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Μελών και μη
ασθενών μελών
ΕΤΗΣΙΑ (Εσωτερικού) Δρ. 160 - 200
ΕΞΑΜΗΝΟΣ » 80 - 100
ΤΡΙΜΗΝΟΣ » 40 - 50
ΕΤΗΣΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Απο. Αγγλίας 1
Αμερικ. Δολ. 6
Αιγύπτου Απο. 1
Διά Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου και Ίδιω-
τικού Δικαίου (Δήμους, Κοινοτήτας),
Σχολικάς Έφορείας και επιχειρήσεις εν
γένει ΕΤΗΣΙΑ Δρχ. 300

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ «ΝΕΟΛΑΙΑ»

Αι συνδρομαί αρχονται την 1ην εκάστου μηνός

ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΙΣ

Από τας βραβευθείσας σχολικάς εκδόσεις υπό των Ταχ. Ταμειευτηρίων

Πώς ήμπορεί να κάνει οικονομία ένα παιδί
και διατί την κάνει.

Κάθε χρόνο σάν σήμερα ο κύριος δάσκαλός μας μάς κάνει λόγο για μιὰ έορτή που λέγεται έορτή τής αποταμιεύσεως. Δεν φανταζόμουνα πώς υπάρχουν και άλλες έορτές, εκτός των αγίων. Σήμερα όμως που άκουσα τόσα πράγματα, βεβαιώθηκα πώς και ή έορτή τής αποταμιεύσεως έχει την ίδια αξία που έχουν και οι έορτές των αγίων. Όλοι μας φροντίζομεν πώς να γίνωμεν πλούσιοι, για να τὸ επιτύχωμεν όμως αυτό τὸ πρᾶγμα πρέπει να εἴμεθα εργατικοὶ καὶ οἰκονόμοι. Όσο και να εργάζεται κανείς, ὅσα εισοδήματα και ἂν ἔχη, δὲν μπορεί να πλουτίσῃ ἂν δὲν εἶναι οἰκονόμος. Ἡ οἰκονομία εἶναι τὸ με-

γαλύτερο εισόδημα. Ὁ ἄνθρωπος ποὺ κάνει καὶ φυλάει τὶς οικονομίες του δὲν θὰ βρεθῇ ποτὲ στὴν ἀνάγκη να ζητήσῃ χρήματα ἀπὸ τράπεζες ἢ ἀπὸ τοκιστὲς καὶ να βάλῃ ἐνέχυρο τὴν περιουσία του. Ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἔμαθε να ἀποταμιεύῃ ὠφελεῖ καὶ τὸν ἑαυτὸ του καὶ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους καὶ τὸ ἔθνος του. Τὶς οικονομίες μας πρέπει να τὶς καταθέτωμεν στὰ ταχυδρομικὰ ταμειυτήρια, ὅπου εἶναι ἐξησφαλισμένα καὶ ὅπου τοκίζονται. Τὶς οικονομίες αὐτὲς δὲν πρέπει να τὶς ἀποσύρωμεν παρὰ ὅταν ἔχωμεν μεγάλη ἀνάγκη ἢ ὅταν μεγαλώσωμεν.

Ἐν Βόρροις 31 Ὀκτωβρίου 1939.

Ἡρῶ Νικολιδάκη
Τάξις Ε' Δημ. Σχολείου Βόρρων
Τ. Τ. Τ. Τυμπακίου

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΝ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΓΓΥΗΣΙΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΝΤΟΚΩΣ ΠΡΟΣ 4% ΕΤΗΣΙΩΣ

Ἐσωτερικοῦ ἀπὸ δραχ. 1 ἕως 100.000.-

Ἐξωτερικοῦ » » 1 » 500.000.-

Κεφάλαιον καταθετῶν Δραχ. 3.760.000.000.-

Πᾶς κάτοχος β.βλιαρίου Ταχυδρομικοῦ Ταμειυτηρίου δύναται να ἐνεργῇ καταθέσεις καὶ ἀναλήψεις εἰς ὅλα τὰ Ταχυδρομεῖα τοῦ Κράτους καὶ δι' ὅλων τῶν ἀγροτικῶν διανομέων. — Οἱ τόκοι τῶν ἀποταμιευμένων ποσῶν κεφαλαιοποιῶνται κατ' ἔτος καὶ ἀνατοκίζονται. — Τὸ 1/3 τοῦ ἀνωτάτου ὀρίου τῶν καταθέσεων, ἥτοι δραχ. 33.500, δὲν κατάσχονται εἰς οὐδεμίαν περίπτωση. — Διὰ τὴν διευκόλυνσιν τῆς οἰκονομίας καὶ τῆς ἀποταμιεύσεως τὸ Ταχυδρομικὸν Ταμειυτήριον διαθέτει εἰδικούς καλλιτεχνικούς κουμπιπαράδες, πωλουμένους εἰς ὅλα τὰ Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα τοῦ Κράτους. — Ὅταν ἔχετε ἕνα κουμπιπαρὰ δύνασθε να ἐξυπηρετήσετε κατὰ τὸν καλλίτερον τρόπον τὰς οἰκονομίας σας, διότι συνηθίζετε εὐκολώτερα στὴν ἀποταμίευσιν.

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ ΤΗΣ Α.Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΣΤΡΑΤΟΝ

Η Α.Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΠΗΥΘΥΝΕ ΤΗΝ ΠΑΡΕΛΘΟΥΣΑΝ
ΤΡΙΤΗΝ ΤΗΝ ΚΑΤΩΘΙ ΗΜΕΡΗΣΙΑΝ ΔΙΑΤΑΓΗΝ
ΠΡΟΣ ΤΑ ΝΙΚΗΦΟΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΑ

«Αξιοματικοί, ὁπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται,

Τέσσαρες καὶ πλέον μῆνες τραχέων ἀγῶνων ἐναντίον ἐχθροῦ ἀριθμητικῶς ὑπερτέρου, ἀγῶνων ἡρωϊκῶν πρὸς τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὴν φύσιν, ὅχι μόνον δὲν σὰς ἐκούρασαν, ἀλλὰ καὶ ἐσφυρηλάτησαν τὴν ὁρμὴν καὶ τὴν ἀντοχὴν σας εἰς βαθμὸν ἀξιοθαύμαστον. Καὶ ὅταν πρὸ ἑβδομάδος ὁ ἐχθρὸς, ἀπὸ μακροῦ ἐπιμελῶς παρασκευαζόμενος, ἐνόμισεν ὅτι ἦτο ἔτοιμος διὰ νὰ σὰς κάμψῃ καὶ ἐπεχείρησε τὴν σφοδρὰν τοῦ ἐπιθετικῆς προσπάθειαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐστήριζε τόσας ἐλπίδας, ὅχι μόνον τὸν συνεκρατήσατε, ἀλλὰ καὶ τοῦ καταφέρατε πλῆγμα σκληρόν, τοῦ ἐδώκατε τὴν ἀπάντησιν ποὺ τοῦ ἤρμοζε, τοῦ παρέσχετε ἐν ἐπὶ πλέον μάθημα τοῦ τί δύναται νὰ ἐπιτελέσῃ ἡ ἐλληνικὴ ἀνδρεία καὶ εὐψυχία.

Ἐνίκησατε, Ἕλληνες Πολεμισταί, διότι εἰς τὰς φλέβας σας ρέει τὸ αἷμα τῶν μαχητῶν τοῦ Μαραθῶνος καὶ τῶν Θερμοπυλῶν. Ἐνίκησατε διότι τὸ δίκαιον εἶναι μαζί σας καὶ διότι ὁ Θεὸς καὶ ἡ Παναγία σας προστατεύουν. Ἐνίκησατε, διότι εἰς τὰ ἄρματα καὶ τὰς μηχανὰς τοῦ ἐχθροῦ ἀντετάξατε χαλύβδινα τὰ στήθη σας καὶ γρανιτώδεις τὰς θελήσεις σας.

Καθ' ἣν στιγμὴν σεῖς γράφετε εἰς τὰ χιονισμένα βουνὰ τῆς Ἡπείρου καὶ τῆς Ἀλβανίας τὸ αἰματοβαφὲς καὶ πανένδοξον ἔπος τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, τὰ ἀδελφία σας τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ καὶ τῆς Βασιλικῆς Ἀεροπορίας προσθέτουν καὶ αὐτὰ, εἰς τὰς θαλάσσας καὶ τοὺς αἰθέρας, χρυσὰς σελίδας εἰς τὴν ἐλληνικὴν ἱστορίαν. Ὀλόκληρος ὁ πολιτισμένος κόσμος παρακολουθεῖ ἐκθαμβος τὰ κατορθώματα τῶν ἐλληνικῶν ὀπλῶν.

Βαθύτατα συγκεκινημένος διὰ τὰ ἀνδραγαθήματά σας, πλήρης πατρικῆς ὑπερηφάνειας, σὰς εὐχαριστῶ, γενναῖοι Ἕλληνες μαχηταί, ἐν ὀνόματι τῆς Πατρίδος, νὰ εἰσθε δὲ βέβαιοι ὅτι πᾶσαν ἐλληνικὴν συνείδησιν ἐμπνέει καὶ κατευθύνει πάντοτε ἀκλόνητον τὸ αἶσθημα τῆς ἀντὶ πάσης θυσίας περιφρουρήσεως τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς Ἑλλάδος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β.

Πολλές φορές είχα την ευκαιρία σ' αυτή εδώ τη στήλη να τονίσω πόσο ο κόσμος δλόκληρος πρέπει νάναι ευγνώμων προς τη μεγάλη βορειοαμερικανική χώρα, που έγινε προπύργιο 'Ελευθερίας και Δικαιοσύνης. Μέσα σ' ένα χρονικό διάστημα που δεν υπερβαίνει τα τετρακόσια χρόνια ωργανώθησαν εκεί οι πολιτείες από τους πρώτους ευρωπαίους αποίκους και έθεμελιώθη το μεγάλο κράτος που εκτείνεται από τον Ειρηνικό ως τον Ατλαντικό Ωκεανό. Μέσα στο διάστημα αυτό διεξήχθησαν πολλοί αγώνες, μα τώρα το άγαλμα της 'Ελευθερίας πανύψηλο φεγγόβολοι στην είσοδο του λιμανιού της Ν. Υόρκης. Τά μάτια της οίκουμένης στρέφονται προς την δοξασμένη αυτή γη, που τον πλούτο της και την ακμή της ποτέ δεν μπόρεσε να φθάση άλλη χώρα. 'Εμείς ιδιαίτερος οι Έλληνες ποτέ δεν θά παύσουμε ν' αντικρύζουμε την Αμερικνή σαν την χώρα που μας συνδέουν κάτι περισσότερο από τις τυπικές σχέσεις μεταξύ δύο κρατών.

Δεν είναι μόνο το ένα εκατομμύριο 'Ελλήνων που ζουν στην Αμερική, προσδεύουν και άκμάζουν. Είναι πολύ παλαιότεροι οι δεσμοί που μας συνδέουν με τους Αμερικάνους. Τους βρίσκουμε συναρωγούς, παραστάτες στα πρώτα άκομη βήματα μας ως κρατούς, όταν με τα καρυοφύλλια, τις σφεντόνες και τα δρεπάνια και με αίμα, ποτάμι αίμα έπροσπαθούσαμε να θεμελιώσουμε την καινούργια 'Ελλάδα. Η Αμερική ήταν η πρώτη χώρα που άνεγνάρισε την 'Ελλάδα ως κράτος, ενώ άκομη εξακολουθούσε τον φοβερό της άγωνα για την 'Ελευθερία και δεν παρέλειψε να διαδηλώση τη συμπάθειά της με τον παραστατικώτερο τρόπο. Στα τελευταία χρόνια οι έρευνες που διεξήχθησαν από ιστοριοδίφες και άλλους απέδειξαν ότι πλοία δλόκληρα φορτωμένα εφόδια έστάλησαν από την Αμερική στη μαχομένη 'Ελλάδα, όπως άκομη ότι δεν ήσαν λίγοι οι Αμερικανοί που διέπλευσαν τον Ωκεανό, για να δώσουν κι αυτό τους το αίμα στην 'Ελλάδα.

Έχω μπροστά μου την έκκλησι, που στα 1827 άπηύθυνε στο λαό της Νέας Υόρκης η συστημένη κι' εκεί έπιτροπή έράνων. «Οι συμπολίται μας, έγραφεν ο πρόεδρος της έπιτροπής, μας ανέθεσαν να σας ύπεθυμίσωμεν τους λόγους και τα αίσθήματα που ήδη έπροκάλεσαν την έκδήλωσι της φιλανθρωπίας σας προς ένα λαό που είναι δοϋλος και πάσχει, αλλά δεν παύει νάναι ένδοξος. Η Ιστορία του μεγαλείου και της πτώσεώς του σας είναι γνωστή. Δουλεία αιώνων δεν μπόρεσε να πνίξη το έμφυτο αίσθημα της έλευθερίας που άνθει πάντα στην ψυχή του, όπως στις καρδιές των προγόνων μας, γιατί οι Έλληνες έχουν πίστι στην βοήθεια του Θεού, που ένίσχυσε και τους δικούς μας πατέρες. Έλπίζουν σήμερα οι Έλληνες και είναι πράγματι Ικανοί ν' άποκτήσουν, ό,τι άπέκτησαν και οι δικοί μας πα-

τέρες. Οι πρόγονοί τους έδωκαν στους δικούς μας το πρότυπο του έλευθέρου πολιτεύματος και οι δικοί μας έδωσαν στα τέκνα της 'Ελλάδος το παράδειγμα της άνδρείας και αυταπαρνήσεως στον άγωνα ύπέρ της πολιτικής και θρησκευτικής έλευθερίας. Ο πιεζόμενος και καταδιωκόμενος αυτός λαός άντιληφθείς το πνεύμα, το όποιον έδωσε τη νίκη στον άγωνα των πατέρων μας, εξέπληξε την χριστιανωσύνη με τα άνδραγαθήματα και παθήματά του, αποφασίσας είτε να ζήση έλεύθερος, είτε να έξαφανισθή από προσώπου γής. Άλλη διεξοδος δεν ύπάρχει γι' αυτόν».

Άλλά και νωρίτερα άκομη ο Μονρόε έλεγε στο Κογκρέσσο για τον έλληνικόν άγωνα: «Είναι άδύνατο ν' άντικρύξη κανείς τις συμφορές της 'Ελλάδος, χωρίς να συγκινηθή βαθύτατα. Το όνομα της 'Ελλάδος γεμίζει τον νοϋ και την καρδιά με τα ευγενέστερα και ύψηλότερα αίσθήματα. 'Εξαιρετική έπιτηδειότης και λεπτότης στις τέχνες, ήρωϊκή ευγένεια στις πράξεις, άγνός πατριωτισμός, ένθουσιώδης ζήλος και άφοσίωσις στην έλευθερία ένώνονται με τις άναμνήσεις μας από την αρχαίαν 'Ελλάδα. Η έκλειψις της Χώρας αυτής κάτω από τον σκοτεινό και πιεστικό ζυγό είχε βαθύτατα λυπήσει τα γενναίόφρονα πνεύματα του παρελθόντος» ήτο, συνεπώς, φυσικόν η καινούργια εμφάνισις του λαού αυτού στον αρχικό του χαρακτήρα να διεγείρη στον άγώνα του αυτόν για την έλευθερία τον ένθουσιασμό και τη συμπάθεια σ' όλη την Αμερική. Υπάρχει Ισχυρά έλπις ότι

ο λαός αυτός θ' άποκτήση την έλευθερία του και την Ισότητη θέσι του μεταξύ των άλλων ένθων».

Πόσα άκομη δεν θά μπορούσε να γράψη κανείς για την έμπρακτο έκδήλωσι της άμερικανικής συμπαθείας προς την 'Ελλάδα, που τόσο θυμίζει την εποχή μας!

Έκατοντάδες όλες έκατομμυρίων δραχμών έχουν σταλή στην 'Ελλάδα σε χρήμα για τον καινούργιο τώρα έλληνικόν άγωνα και άλλες έκατοντάδες στέλλονται σε τρόφιμα, φάρμακα, σε χίλια είδη που έχει ανάγκη ένας λαός που μάχεται για την έλευθερία του, προς ένα λαό πολλές φορές Ισχυρότερο. Το ίδιο πνεύμα που έμφορούσε τον Ουέμπστερ, τον Χάους, τον Μονρόε, τον Έβερρετ και τόσους άλλους στον Ιερόν μας άγωνα του 1821, έμφορεί και τους σημερινούς Αμερικανούς.

Γιατί τάγραφα όλα αυτά; Γιατί είναι η έκφρασις των αισθημάτων όλου του Έλληνικού λαού, γιατί τα ζωντανεύουν κάθε στιγμή οι άμερικανικές έκδηλώσεις, γιατί τα προβάλλει σαν σύμβολο σ' όλον τον κόσμο η ψήφισις του νόμου «περι έκμισθώσεως και δανεισμού». Θάχουν άκούσει ή θάχουν διαβάσει κάτι γι' αυτόν τόν Έλληνόπουλα. Είναι ο νόμος χάρις στον όποιον όλοι οι τεράστιοι πολεμικοί και ύλικοι πόροι της Αμερικής θά διοχετευθουν προς την Αγγλία και την 'Ελλάδα, που διεξάγουν τον ευγενέστερο, ήθικώτερο και άγιώτερο άγωνα για την 'Ελευθερία και την Τιμή.

Χρ. Έμμ. Άγγελομάτης

«Μίαν ήμέραν έσεις τὰ άγόρια θά μπήτε εις τόν στρατόν και σεις τὰ κορίτσια σε μιὰ στιγμή θά έλθετε και σεις να προσφέρετε τας ύπηρεσίας σας εις τόν στρατόν ως νοσοκόμοι και εις άλλας ύπηρεσίας που άρμόζουν εις τας γυναίκας. Όταν θά κληθήτε, πρέπει να μπήτε μέσα με την άπόφασι της αύτοθυσίας, διότι τὰ Έθνη δεν γίνονται μεγάλα παρά όταν οι πολίται έχουν μέσα των το αίσθημα της αύτοθυσίας και όταν εις κάθε στιγμή είναι έτοιμοι να δώσουν την ζωήν των δια την Πατρίδα».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

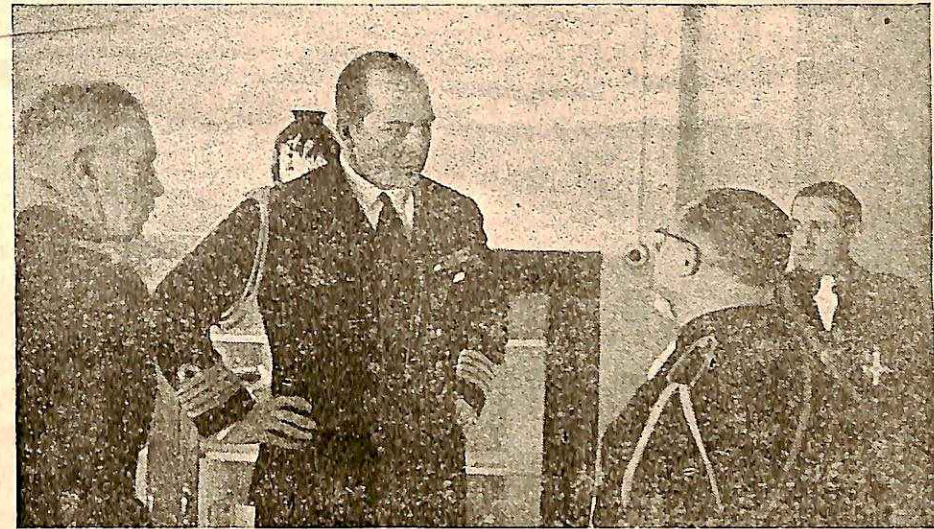
(Από τον λόγον της 24ης Απριλίου 1939 προς την Ε. Ο. Ν. Καλαμών).

ΕΜΠΝΕΥΣΤΗΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΣΤΑΤΗΣ ΜΑΣ

Η Α.Β. Ύψηλότης ο Διάδοχος Παύλος, Γενικός Αρχηγός της Ε.Ο.Ν., είχε θέσει υπό την ύψηλήν Του προστασίαν την Οργάνωσιν από τὰ πρώτα της άκούη βήματα. Το ενδιαφέρον Του ήτο πάντοτε θερμόν και παρηκολούθει την Νεολαίαν έν τη εξέλιξει της

της διά να προχωρήση εις τόν ώροϊόν δρόμον, τόν όποιον έχαραξεν ο Έθνικός Κυβερνήτης και δημιουργός της Ε.Ο.Ν., με πίστιν και άφοσίωσιν προς τόν Βασιλέα και με λατρείαν προς τόν Γενικόν Αρχηγόν.

Αί ζωηραί έξ άλλου έκδηλώσεις

Η Α. Β. Υ. ο Διάδοχος Παύλος, Γενικός Αρχηγός της Ε. Ο. Ν., συνομιλεί με βαθμοφόρον της Οργάνώσεως κατά την πρόσφατον έπίσκεψιν του εις τὰ Γραφεία της Κεντρ. Διοικήσεως.

με πραγματικήν στοργήν. Έσχάτως όμως ότε το Έθνος διέρχεται στιγμάς έξαιρετικής διά την Ιστορίαν του το ενδιαφέρον της Α.Β. Ύψηλότητος έξεδηλώθη θερμότερον. Η προστασία Του έκδηλοϋται έναργέστερον και η στοργική του παρακολούθησις περισσότερον έντονος. Πρό όλγων ήμερών άκομη έπιστρέφον έκ του μετώπου έσπευσε, πριν καλά καλά ξεκουρασθή από τὰ έπίπονα ταξίδια, να επικοινωνήση με τους βαθμοφόρους της Νεολαίας και να τους διαβιβάση τόν άδελφικόν χαριτισμόν των μαχητών του μετώπου, τας ευχαριστίας των δι' όσα έπιτελούν οι συναγωνιστάι της Ε.Ο.Ν. εις τὰ μετόπισθεν και επί τη ευκαιρία να τους δώση συμβουλάς, να τους άνανεώση τα συνθήματα—τὰ συνθήματα του έκλιπόντος Αρχηγού—«Πίστις· Άγών· Νίκη» και να τους καλέση να γεμίσουν την ψυχήν των με τὰ ευγενέστερα Ιδανικά, τὰ όποια θά δυνηθούν να άντλήσουν από τόν διεξαγόμενον άγωνα της Φυλής μας. Και με την τελευταίαν φράσιν Του τούς έδωσε το σύνθημα του ένθουσιασμού για την τελική Νίκη.

Αί έπευφημιαί με τας όποιας έγένετο δεκτός η Α.Β.Υ. ο Γενικός Αρχηγός της Ε.Ο.Ν., αι παντοειδείς έκδηλώσεις λατρείας και άφοσίωσεως προς το πρόσωπον του Διαδόχου του Έλληνικού Θρόνου ήσαν τόσον έντονοι, ήσαν τόσον ένθουσιώδεις και αυθόρμητοι, ώστε να αποτελούν την πλήρη έπισφράγισιν των λόγων του Κυβερνητικού Έπιτρόπου, ο όποιος έτόνισεν ότι δλόκληρος η Νεολαία της χώρας γεμάτη από χαρά και ένθουσιασμό βεθαίωνα την Α.Β.Υ. τόν Γενικόν Αρχηγόν και Διάδοχον του έλληνικού θρόνου ότι θά έντεινη τας προσπάθειάς

της διά να προχωρήση εις τόν ώροϊόν δρόμον, τόν όποιον έχαραξεν ο Έθνικός Κυβερνήτης και δημιουργός της Ε.Ο.Ν., με πίστιν και άφοσίωσιν προς τόν Βασιλέα και με λατρείαν προς τόν Γενικόν Αρχηγόν.

Αί ζωηραί έξ άλλου έκδηλώσεις της διά να προχωρήση εις τόν ώροϊόν δρόμον, τόν όποιον έχαραξεν ο Έθνικός Κυβερνήτης και δημιουργός της Ε.Ο.Ν., με πίστιν και άφοσίωσιν προς τόν Βασιλέα και με λατρείαν προς τόν Γενικόν Αρχηγόν.

Η Α.Β.Υ. ο Διάδοχος Παύλος, Γενικός Αρχηγός της Ε.Ο.Ν., συνομιλεί με βαθμοφόρον της Οργάνώσεως κατά την πρόσφατον έπίσκεψιν του εις τὰ Γραφεία της Κεντρ. Διοικήσεως.

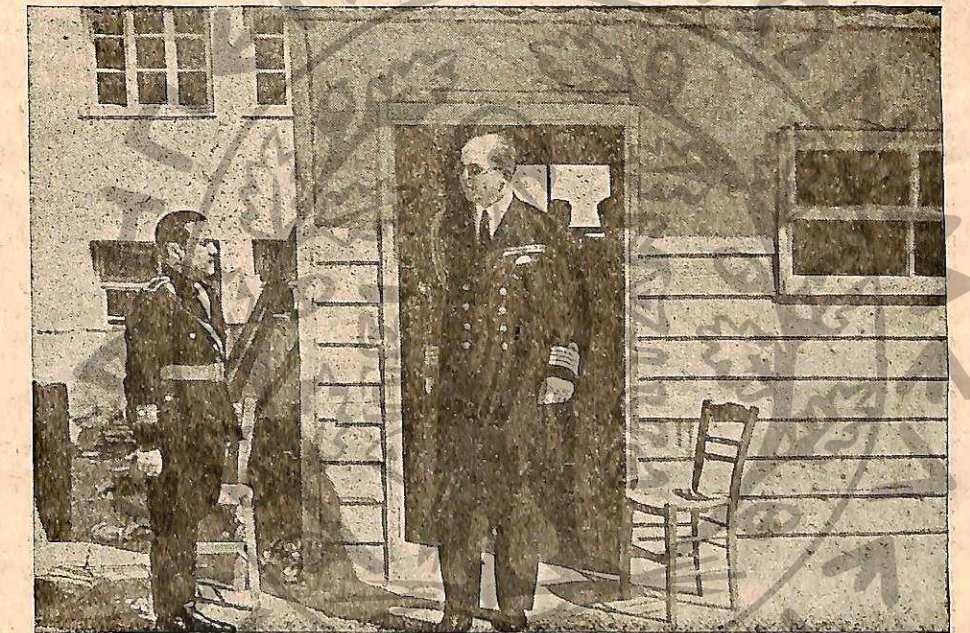
μετὰ την πρώτην του έπίσκεψιν— που έγένετο την Παρασκευήν 7 Μαρτίου—η Α.Β.Υ. εύρεθη και πάλιν έν

μέσω των φαλαγγιτών και σκαπανέων την πρώτην της Κυριακής. Συνοδευόμενος υπό του Υφυπουργού της Δημοσίας Ασφαλείας κ. Μανιαδάκη, η Α.Β.Υ. ο Διάδοχος έπεσκέφθη τούς έκδρομείς της Ε.Ο.Ν., οι όποιοι είχαν κατασκηνώσει εις την Καισαριανήν. Η Α.Β.Υ. ήλθεν εις έπαφήν με τούς έκδρομείς, συνωμίλησε μαζί τους, τούς ήκουσε και άντελήφθη προσωπικώς την χαράν, την αισιοδοξίαν, την αυτοπεποίθησιν με τας όποιās αντιμετώπιζουν οι νέοι τας σημερινάς Ιστορικές στιγμάς της πατρίδος μας.

Εις την Καισαριανήν η Α.Β.Υ. ο Διάδοχος έγένετο άντικείμενον θερμότητων έκδηλώσεων όλην Νεολαίαν. Έκείνος επέδειξε όλην την στοργήν Του διά τούς νέους. Αυτοί διετράνωσαν όλην των την λατρείαν και άφοσίωσιν προς τόν Γενικόν Αρχηγόν. Η Α.Β.Υ. Ύψηλότης άφήκε τούς έκδρομείς άφου έδοκίμασε το συσσίτιόν των.

Την Δευτέραν έπεσκέφθη τὰ γραφεία της Κεντρικής Διοικήσεως. Έπεθεώρησεν όλας τας ύπηρεσίας και τας έγκαταστάσεις. Η έπίσκεψις Του δεν ήτο μία άπλή είσοδος και έξοδος από γραφείον εις γραφείον. Εις κάθε ύπηρεσίαν, άφου-ένγνώριζε και έχαιρέτα διά χειραψίας τούς συνεργάτας, έζήτηι πληροφορίας περί του τρόπου της διεξαγωγής του όλου έργου της Οργανώσεως. Ούτω οι συναγωνιστάι θά πληροφορηθούν με έξαιρετικόν ένθουσιασμόν ότι το ενδιαφέρον αυτό της Α.Β.Υ. έκδηλούμενον κατ' αυτόν τον τρόπον σήμερα, θά είναι άδιάπτωτον. Καί άσφαλώς θά έπιδιοθούν εις το έργον των με περισσότερον παρά ποτέ ζήλον, όταν γνωρίζουν ότι στοργικός παραστάτης και έμπνευστής μαζύ με την Κυβέρνησιν και τόν πρόεδρον της, θά είναι και ο Γενικός Αρχηγός των, η Α.Β.Υ. ο Διάδοχος.

ΑΓ. Μ.

Η Α. Β. Υ. ο Διάδοχος Παύλος άπεθαυρεί τόν έπί της τεράστιας του οικήματος της Κεντρικής Διοικήσεως νέον Ραδιοφωνικόν Σταθμόν της Ε. Ο. Ν., ο όποιος πρόκειται να λειτουργήσιαν προσεχώς.

ΕΙΣ ΑΓΑΠΗΝ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΔΗΓΗ

Ολίγας αλλά μεστές από νόημα και από αίσθημα λέξεις απηύχοντο προς την Έλληνικήν Νεολαίαν ή Α. Β. Υ. ο Διάδοχος κατά την συγκέντρωσιν του κινηματοθέατρου «Παλλάς». Ο Γενικός Αρχηγός της Οργάνωσης μας έφερε τον χαιρετισμόν του Μετώπου, τον χαιρετισμόν των παλληκαριών που υπερασπίζον την τιμήν και την ελευθερίαν της Πατρίδος. Ακόμη δέ και τας ευχαριστίας των «δι' ούσα υπέρ αὐτῶν ἐπραξεν ἡ Ε. Ο. Ν.». Ἀλλ' ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ἡ Α. Β. Υ. ἐκρίνεν ἐπιβεβλημένον νὰ ἐπαυλαῖν ἅπασι ἐπὶ τὰ συνθήματα τὰ ὅποια ἔδωκεν εἰς τὴν Ε. Ο. Ν. ὁ ἀείμνητος Δημιουργός της — συνθήματα τὰ ὅποια ἔχουν ἐνχαρηχθῇ ἀνεξίτηλος εἰς τὴν ψυχὴν ὅλων τῶν μελῶν τῆς Οργάνωσης. Καὶ κατέληξε μὲ μίαν φράσιν, ἡ ὅποια θὰ παραμείνῃ ἑσᾶσι διὰ νὰ ὁδηγῇ τὴν Ἐθνικὴν Ὀργάνωσιν τῆς Νεολαίας εἰς τὸν δρόμον τῆς ἀρετῆς καὶ τοῦ καθήκοντος καὶ διὰ νὰ τῇ ἐμπνέῃ τὴν πίστιν εἰς τὴν θριαμβευτικὴν ἐπιβράδευσιν τῶν ἀγώνων της: «Κλείσει Ἐθνικὴ Νεολαία τῆς Ἑλλάδος μέσᾳ εἰς τὴν ψυχὴν σου τὴν Ἑλλάδα καὶ ὅλα θὰ τὰ φέρουν ὁ Θεὸς καὶ ἡ Παναγία δεξιᾶ».

ΤΟ ΣΤΙΓΜΑ ΤΗΣ ΑΤΙΜΙΑΣ

Τοὺς δῶνάσαν γκάγκωτες τοῦ ἀέρος, ἱπταμένους δολοφόνους, ἐκφύλους ἐγκληματίους. Ἐν τούτοις αἱ πράξεις τῶν, οἱ ἀλλεπάλληλοι βομβαρδισμοὶ τῆς Ἀρσίνης τὴν ἐπιόσαν καὶ τὴν μεθεπομένην τοῦ καταστρεπτικοῦ σεισμοῦ, ἡ τελευταία ἐπιθεσις τὴν κατὰ τοῦ πλοῦτο νοσοκομεῖου «Σωκράτης» παραμένον κατωτέρᾳ οὐδὲποτε χαρακτηρίσῃ. Ματαίως ἄλλως τε θ' ἀναζητηθῶν παραδείγματα ἀναλόγων ἐγκλημάτων ἔστω καὶ εἰς τὰς σκοτεινότερας περιόδους τῆς ἱστορίας ἡ μεταξὺ τῶν ἀνθρωποφάγων ἡ καὶ τῶν πλέον ἀποκτηνῶν φαυλοδίων τοῦ ὑποκόσμου. Τόση ἄλλως τε κακοσυρία καὶ κτηνωδία, συνδυασμένη μὲ τόσην ἀνανδρίαν καὶ ρυπαρότητα ψυχῆς, καταντᾷ ἀληθὺς ἀπίστευτος. Καὶ εἶναι μόνον πιστευτὴ διὰ τοὺς ὑπανθρώπους τῶν ἀπαισιῶν καὶ αἰμοσταγῶν τυραννῶν τῆς Ἰταλίας. Ἡ πολυθρύλητος αὐτοκρατορία τοῦ εὐρίσκειται τῶρα εἰς τοὺς τελευταίους σπασμούς της ἀγωνίας, ἐξηρηλωμένη καὶ ἐξουθενωμένη. Ἀλλὰ καὶ ἂν ἐνίκη, καὶ ἂν ἀκόμη ἐθριαύθει, οὐδέποτε θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἐξολέῃ τὸ στίγμα τῆς ἀτιμίας, τὸ ὅποιον ἐνεκάλεσεν εἰς ἑαυτὴν διὰ τῶν συνεγερῶν πράξεων της καὶ οὐδέποτε θὰ κατάρθωνε ν' ἀνακύψῃ ἀπὸ τὴν καταφρόνισιν καὶ τὸν ἀποτροπισμὸν ὁλοκλήρου τῆς ἀνθρωπότητος.

ΕΛΛΗΝΗ ΕΠΙΘΕΣΙΣ

Ὁ δικτάτωρ τῆς Ρώμης εἰς τὸν λόγον τοῦ τῆς 23 Φεβρουαρίου ἔσπευσεν, ἐν μέσῳ τῶν φαναρισμῶν, μὲ τοὺς ὁποίους ἔχει συνηθίσει τὸν Ἰταλικὸν λαόν, νὰ ἐξαγγεῖλῃ τὴν κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπικειμένην ἐλκρινὴν τοῦ ἐπιθεσίν, ἡ ὅποια, ἐπὶ τέλους, θὰ ἀπέπλυνε τὸ δνειδος τῶν τετραμήνων ἀλλεπαλλήλων πληγμάτων ποὺ τοῦ κατέφεραν αἱ «ἐπιτυχία», ἔστω, τακτικῆς, ὡς τὰς ἀπεκάλει, τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Καὶ μὲ τὸν στόμφον τοῦ μεγάλου ἡθοιοποιητοῦ τοῦ ταλάντου ὁ ἀνεκδιήγητος ἀρχηγός της καταρροῦσης Ἰταλικῆς αὐτοκρατορίας ἐβροντοφώνησε πρὸς τὸν Ἰταλικὸν λαόν ὅτι ἡ Ἀνοίξις εἶναι ἰδική του καὶ θὰ κατασυντρίψῃ τὴν ἑλληνικὴν ἀντίστασιν.

Καὶ οἱ φασιῶται τῆς Ἰταλικῆς πρωτευούσης τὸν ἐπίστευσαν. Πολλοὶ Ἰταλοὶ ἤλπισαν. Οἱ Ἕλληνες ἐκάγχασαν καὶ ὁ λόγος τοῦ Ντοῦσε ἔδωσε πληθώραν ὕλης εἰς τὴν διεθνή σάτυραν. Ἐπὶ πρῶτο ὅμως τὴν ἐξαγγελθεῖσαν αὐτὴν ἐπιθεσιν νὰ κατευθύνῃ αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ Ἰταλὸς δικτάτωρ. Καὶ τοῦ ἐπεφύλασεν ἡ ἀδάμαστος ἑλληνικὴ καρτερία καὶ ἡ εὐψυχία, ἡ ἀκαμπτὸς ἀπόφασις τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ νὰ μὴ ὑποκύψῃ εἰς οἰανδήποτε πίεσιν, εἰς οἰανδήποτε σφοδρὰν ἐπιθεσιν πολυαριθμοῦ ἐχθροῦ, τὰς πλέον ὀδυνηρὰς ἐκπλήξεις. Ἐπὶ μίαν ἐβδομάδα διηύθυνε προσωπικῶς τὰς ἐναντίον τῆς ἑλληνικῆς στρατιᾶς ἐπιθεσεις του. Κατ' αὐτῆς ἔρριψε τὰς ποικιλοτρόπους μεραρχίας του καὶ τὰς φασιστικὰς του μονάδας μὲ τὴν αὐστηρὰν ἐντολὴν νὰ κατακτήσουν ἔστω καὶ μίαν ἐπιτυχίαν, ἡ ὅποια θὰ τοῦ ἔδιδε τὸ δικαίωμα θριαμβευτικῆς εἰς τὴν Ρώμην ἐπιστροφῆς. Καὶ εἶδε τὰς καλλιτέρας του μεραρχίας νὰ συντρίβωνται ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀντοχῆς. Ἐλαβε τὸ σκληρὸν μάθημα τῆς ἑλληνικῆς καρτερίας καὶ ἀκαμψίας. Καὶ ἐγνώρισεν ἔτσι προσωπικῶς τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ τὴν ἀνθεκτικότητα. Ἐπέμεινε ὅμως. Νέας μονάδας ἐξασέλυσεν κατὰ τῶν ἑλληνικῶν γραμμῶν. Νέα σκληρὰ μαθήματα ἔλαβε. Καὶ ἐπέισθη, ἀφοῦ τὸ ἐπλήρωσε μὲ χιλιάδας πτωμάτων, μὲ χιλιάδας ἀπωλείων, ὅτι δὲν εἶναι εὐκόλος ἡ νίκη κατὰ τῆς ἑλληνικῆς εὐψυχίας, καὶ ἠναγκάσθη νὰ σταματήσῃ τὸ παρατόλιμον ἐγχείρημα καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Ρώμην κατησχυμένος. Διὰ τὸν Πράσκα, τὸν Μπαντόλιο, τὸν Σοντοῦ εὐρέθη αὐτὸς νὰ τοὺς ἀντικαταστήσῃ μετὰ τὰς ἀποτυχίας τῶν. Εἰς τὴν Ρώμην ἐπανερχόμενος, ἀποτυχημένος καὶ ἐξουθενωμένος καὶ αὐτός, δὲν θὰ εὕρῃ, δυστυχῶς δι' αὐτόν, κανένα νὰ τὸν στείλῃ εἰς τοῦ Θεοῦ τὴν κατὰν δι' ὅσα κακὰ ἐπροξένησε κυρίως εἰς τὴν ἰδικὴν του χώραν. Θὰ παραμείνῃ ἀκόμη εἰς τὴν Ἀρχὴν διὰ νὰ τοῦ ξεριζώσωμεν τοὺς ὁδόντας καὶ πρὸς ἕνα, διὰ νὰ τοῦ ἐπιφέρωμεν οἱ σύμμαχοί μας καὶ ἡμεῖς ἀλλεπάλληλα τὰ πλήγματα εἰς τὴν Ἀφρικὴν, εἰς τὴν Ἀλβανίαν, εἰς τὴν πατρίδα του τὴν Ἰδίαν. Θὰ παραμείνῃ εἰς τὴν θέσιν του, ἐκεῖ, μέχρις ὅτου, ἀπογυμνωμένος ἀπὸ ὅλα, παραδοθῇ εἰς τὴν ὀργὴν τοῦ λαοῦ του. Καὶ τότε μόνον, ὅταν ὁ λαὸς αὐτὸς ἀνανήψῃ καὶ ὅλον τὸ φασιστικὸν συγκρότημά του παραδῶσιν διὰ τῶν ἰδίων χειρῶν εἰς τῆς θείας πλέον δίκης τὴν ἀρμοδιότητα, τότε μόνον ὁ λαὸς αὐτὸς θὰ δυνηθῇ νὰ τείνῃ χεῖρα ἐπαίτιδα ζητῶν τὴν σύγγνωμην δι' ὅλας τὰς κακουχίας καὶ ἀτιμίας του.

Η ΑΝΑΝΕΩΣΙΣ ΤΩΝ ΟΡΚΩΝ

Ἡ Νεολαία τῆς Ἑλλάδος, μαζὶ μὲ τὸν Ἑλληνικὸν λαόν ὁλοκλήρως, ἀπέτισε κατὰ τὸ μνημόσυνον τῆς προπερασμένης Κυριακῆς τὸν φόρον τῆς εὐλαθείας, τῆς τιμῆς καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης πρὸς τὴν μνήμην τοῦ Δημιουργοῦ της — τοῦ ἀληθῶς μεγάλου ἀνδρός, ὁ ὁποῖος ἔθυσσε τὰ πάντα, ὡς καὶ τὴν ζωὴν του ἀκόμη, εἰς τὸν βωμὸν τῆς Πατρίδος. Ἀλλ' ἡ ἐννοία τοῦ μνημοσύνου δὲν περιορίσθη μόνον εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος τούτου, τοῦ ἱεροῦ καὶ ἐπιβεβλημένου. Περιέλασεν ἐπὶ πλέον τὴν ἐνδόμυχον ἀνανέωσιν τοῦ ὅρκου, ὁ ὁποῖος εἶχε δοθῇ πρὸς τὸν Πατέρα τῆς Νίκης. Τοῦ ὅρκου τῆς Νεολαίας καὶ ὁλοκλήρως τοῦ ἔθνους ὅτι ὁ ἀγὼν θὰ συνεχισθῇ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν μέχρι τοῦ τελικοῦ θριάμβου. Αὐτὴ ὑπῆρξεν ἡ τελευταία θέλησις του. Καὶ αὐτὴ ὑπῆρξεν ἡ διαπύρος εὐχὴ, τὴν ὅποιαν ἐκληροδότησεν ἡ μεγάλη ψυχὴ του πρὸς τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος. Καὶ ἡ θέλησις του θὰ ἐκπληρωθῇ. Καὶ αἱ εὐχαὶ του θὰ πραγματοποιηθῶν. Διότι αὐτὴ εἶναι ἡ ἀπόφασις ὁλοκλήρως τοῦ ἔθνους, ἐτοιμοῦ δι' ὅλας τὰς δοκιμασίας καὶ δι' ὅλας τὰς θυσίας καὶ πιστεύοντος ὅσον ποτὲ ἄλλοτε εἰς τὴν Νίκην.

Τὸ τεῦχος τῆς ἐπομένης ἐβδομάδος θὰ εἶναι ἀφιερωμένον εἰς τὴν Ἐθνικὴν μας ἐορτὴν τῆς 25ης Μαρτίου.

ΕΙΣ ΑΓΑΠΗΝ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ

Εἰς ἄλλην σελίδα γίνεται λόγος διὰ τὴν εὐγνωμοσύνην τὴν ὅποιαν ὀφείλει τὸ ἀγωνιζόμενον Ἑλληνικὸν ἔθνος πρὸς τὴν μεγάλην Ἀμερικανικὴν συμπολιτείαν διὰ τὴν ἔμπρακτον συμπαθειάν της πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Οἱ λόγοι ὅμως τοῦ προέδρου Ροῦζβελτ, οἱ ὁποῖοι ἠκούσθησαν εἰς τὸ γεῦμα τῶν δημοσιογράφων, ἐγγράφουν ὑποθήκην ἐπὶ τῆς αἰωνίας ἑλληνικῆς εὐγνωμοσύνης. Οἱ Ἕλληνες βεβαίως δὲν ἀγωνίζονται σήμερον μόνον διὰ τὸν ἑαυτόν των. Ὁ ἀγὼν των δὲν εἶναι ἀγὼν ἀπλῶς ὑπερασπίσεως τῶν ἑλληνικῶν βωμῶν καὶ τῶν ἑλληνικῶν ἐστιῶν. Εἶναι ὑπὲρ τῆς ελευθερίας τῶν ἔθνων γενικώτερον ὁ ἀγὼν, τὸν ὅποιον τὸ ἔνδοξον, ἱστορικὸν καὶ ἡρωϊκὸν ἔθνος διεξάγει, καὶ διὰ τοῦτο τὰς εὐχαριστίας μας, τὰς εὐχαριστίας τῆς Νεολαίας μας, τῆς ἐλπίδος τοῦ ἔθνους πρὸς τὸν Πρόεδρον Ροῦζβελτ, ἐν ὀνόματι καὶ ἐκ μέρους ὅλων τῶν λαῶν αὐτῶν ἀπευθύνομεν σήμερον διὰ τὴν πολῦτιμον συνδρομὴν τῶν ἠνωμένων Πολιτειῶν πρὸς τοὺς Συμμάχους καὶ τὴν Ἑλλάδα.

ΤΗΝ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΝ

Ὁ Ἀρχιστράτηγος κ. Παπάγος δι' ἡμερησίας διαταγῆς τοῦ τῆς 15ης Μαρτίου ἀπηύθυνε «τὰ πλέον θερμὰ συγχαρητήριά του» πρὸς τὸν ἑλληνικὸν στρατὸν καὶ ἰδίᾳ πρὸς τὸν στρατὸν τοῦ κεντρικοῦ μετώπου, ὁ ὁποῖος συνέντριψε τὰς ἐπισημὲρους λυσσώδεις ἐπιθεσεις τοῦ ἐνισχυθέντος καὶ ἀσυγκρίτως ὑπερτέρου ἀριθμητικῶς ἐχθροῦ. Ἀλλὰ μαζὶ μὲ τὰ συγχαρητήρια τοῦ Ἀρχιστρατήγου οἱ ἀδάμαστοι πολεμισταὶ τοῦ Μετώπου ἐκέρδισαν καὶ τὴν αἰωνίαν εὐγνωμοσύνην ὅλων τῶν Ἑλλήνων. Ἀκόμη δέ καὶ τὸν θαυμασμόν ὅλων τῶν ἐλευθέρων ἀνθρώπων τῆς γῆς. Αἱ μάχαι τοῦ ἐπταήμερου κατέλαβον ἤδη μίαν περιφανὴ θέσιν εἰς τὴν πολεμικὴν ἱστορίαν. Καὶ ἔδωσαν μίαν νέαν ἀπόδειξιν τῆς ὑπερόχης τοῦ ψυχικοῦ σθένους ἐναντὶ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῶν μηχανικῶν μέσων.

Η ΕΛΛΑΣ ΤΟΥ ΒΟΡΡΑ

Ἡ Θράκη ὁλόκληρος μὲ τὴν λόγχην ἀνὰ χεῖρας, ἀτάραχος καὶ ἀποφασιστικῆς, πάνοπλος καὶ ἠθικῶς ἐτοίμη, ἀναμένει κάθε ἐνδεχόμενον. Μὲ τὴν σύντομον αὐτὴν φράσιν ὁ ἐπίσημος ἐκπρόσωπος τῆς Κυβερνήσεως κατάρθωσε νὰ δώσῃ ζωντανὴν ἀλλὰ καὶ ἐντελῶς πιστὴν τὴν εἰκόνα τῆς καταστάσεως, ἡ ὅποια βασιλεύει εἰς τὴν Θράκην κατὰ τὰς τελευταίας αὐτὰς ἡμέρας τῶν νέων ἀνὰ τὴν Βαλκανικὴν ἐξελλίξεων. Ἀλλ' οἱ λόγοι του ἔχουν πλήρη ἐφαρμογὴν δι' ὁλοκλήρως τὴν Βόρειον Ἑλλάδα.

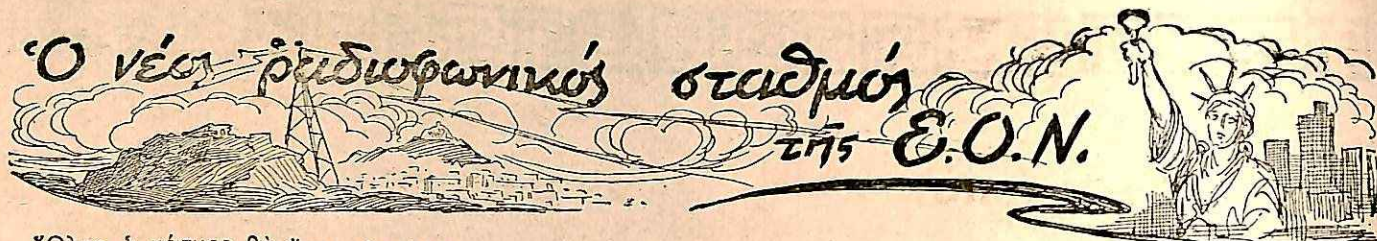
Εἰς τὰς βορείους ἐπαρχίας τοῦ Κράτους ἔγινεν ἀπὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν πληθυσμῶν μίᾳ ἀληθινῇ δημιουργίᾳ. Ἡμποροῦμεν νὰ εἰπώμεν χωρὶς καμμίαν ὑπερβολὴν ὅτι ἔγινεν ἐκεῖ ἐπάνω ἡ βραδεῖα καὶ γόνιμος κατεργασία τοῦ φυλετικοῦ μέλλοντος. Εἰς τὰς εὐρείας καὶ πλουσίας αὐτὰς χώρας συνηντήθησαν καὶ διεσταυρώθησαν οἱ εὐρωσσότεροι καὶ οἱ παρθενικώτεροι κλάδοι τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους. Οἱ Θρᾶκες, οἱ Μακεδόνες, οἱ Μικρασιάται, οἱ Πόντιοι, οἱ Καυκάσιοι. Καθένας μὲ τὴν ἰδιότητά του, μὲ τὰς ἐξχωριστάς του ἰκανότητας, μὲ τὰς ἰδιαζούσας ἀπασχολήσεις του, μὲ τὰς τοπικὰς παραδόσεις του, ἀκμαίας πάντοτε καὶ προσφιλεῖς. Καὶ ὅλοι μαζὶ μὲ τὴν θερμὴν ἀφοσίωσιν καὶ πίστιν εἰς τὴν κοινὴν Πατρίδα καὶ εἰς τὸ μέλλον της. Ἐπὶ μίαν σχεδὸν εἰκοσαετίαν συνεργάζονται μὲ ἀπόλυτον ἀρμονίαν καὶ ὁμόνοιαν εἰς τὸν καλὸν ἀγῶνα. Καὶ ὁ ἱερός των μόχθος ἔδωκεν ἤδη δαψιλῆς καρπούς. Ἡ χέρσος γῆ ἀπεδόθη εἰς τὴν ἐντατικὴν καλλιέργειαν. Αἱ λίμναι καὶ τὰ ἔλη μετεβλήθησαν εἰς λιπαροὺς ἀγρούς. Οἱ ποταμοὶ καὶ οἱ χεῖμαρροι ἐτιθασσέθησαν. Καὶ ἡ πυκνὴ, συγχρονισμένη συκοινωνία ἐκλήθη νὰ ὑπηρετήσῃ τὴν ἀκατεύναστον, τὴν ὄντως παραγωγικὴν δραστηριότητα τῶν παλαιῶν καὶ νέων κατοίκων τῶν συνοριακῶν ἐπαρχιῶν τῆς Χώρας. Ὁ βόρειος Ἕλλην εἶναι ἀπληγάζμενος ἀπὸ τὸ μικρόβιον τοῦ εὐκόλου μεταπρατισμοῦ. Ἀγνοεῖ τὴν βολικὴν θεωρίαν τοῦ ἐλάσσονος κόπου. Καὶ διαθέτει καρτερίαν καὶ ἐπιμονὴν ἀλύγιστον. Εἶναι πλὴν τούτου προικισμένος μὲ σιθαρὰν ἰδιοσυγκρασίαν, μὲ νηφαλιότητα καὶ ψυχραιμίαν ἀδιατάρακτον. Εἰς τὴν ἐθνικὴν μάχην ἡ ὅποια διεξάγεται, εἴτε ἐν εἰρήνῃ εἴτε ἐν πολέμῳ, διὰ τὴν πρόδον ἢ διὰ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν σωτη-

ρίαν τῆς Χώρας, εἶναι προωρισμένος νὰ καταλάβῃ μίαν τῶν πρωτευουσῶν θέσεων. Καὶ τὴν κατέλαβεν ἤδη.

Ἡ Ἑλλὰς τοῦ Βορρᾶ ἔχει δυσκόλους τοὺς ἐνθουσιασμούς. Ἀλλ' ἔχει καὶ τὰς ἀποφάσεις ἀμετατρέπτους. Οἱ οὐρανοὶ της διατηροῦν ἀκόμη κάτι ἀπὸ τὸν σελαγισμόν τῆς δόξης τοῦ ἀσυγκρίτου Μακεδόνα στρατηλάτου καὶ ἐκπολιτιστοῦ, τὸν ὅποιον ἡ Ἀσία δὲν ἐλησμόνησεν ἀκόμη οὔτε θὰ λησμονήσῃ ποτέ. Τὸ χῶμά της ἔχει ζυμωθῇ μὲ τὸ αἷμα μυριάδων ἡρώων καὶ μαρτύρων. Καὶ ἡ αὖρα τῶν βουνῶν της ποτὲ δὲν ἔπαυσε νὰ τραγουδῇ τοὺς καύμους καὶ τὰ κλέη τῆς μεγάλης φυλῆς, ποὺ ἔδωκεν εἰς τὸν κόσμον τὸν νοῦν τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ τὴν ἀκηλίδωτον ρομφαίαν τῶν Ἀκριτῶν.

Ἡ Ἑλλὰς τοῦ Βορρᾶ εἶναι ὁ προμαχὼν ὅλης τῆς Χώρας. Ἡ ἀπόρρητος ἐπαλξίς τοῦ ἔθνους. Καὶ ἔχει βαθεῖαν συνείδησιν τῶν ὑποχρεώσεών της. Ἀκόμη δέ καὶ τὴν ὑπερηφάνειαν τῆς ἀποστολῆς της. Αἱ ἡρωίδες τῆς Πίνδου, οἱ Φαλαγγίται τῆς Θεσσαλονίκης, οἱ Ἀκρίται τῶν συνόρων, οἱ Μακεδόνες καὶ οἱ Θρᾶκες πολεμισταὶ τοῦ Ἀλβανικοῦ μετώπου ἐγνώρισαν ἤδη τὴν εὐτυχίαν τῆς δόξης καὶ τῆς νίκης. Ἡ Νεολαία τοῦ Βορρᾶ ἔχει καταστῇ πρότυπον ἡθους καὶ ἀρρενωπῆς φιλοτιμίας. Ἡ ἀφοσίωσις εἰς τὸ καθήκον, ἡ αὐτοθυσία τῶν μελῶν της ἔτυχε πολλάκις καὶ δημοσίας ἀναγνωρίσεως. Ποῖος θὰ εἶναι δυνατόν τώρα ν' ἀμφισβᾷ διὰ τὴν συνέχισιν τῆς εὐκλεοῦς αὐτῆς ἱστορίας, διὰ τὴν συνέχισιν τῶν ἀξιοθαυμάστων ἔργων τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς πατριωτικῆς πίστεως;

Ἡ Ἑλλὰς τοῦ Βορρᾶ εὐρίσκεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ἐπιδρομῆς, ἀπὸ τῆς ἱστορικῆς 28ης Ὀκτωβρίου ἐν ἐπιφυλακῇ, ἐν πολεμικῇ μάλλον συναγεμῇ. Καὶ μένει πάντοτε ἐναντὶ οἰασδήποτε ἀπειλῆς ὀρθία καὶ ἀπτόητος καὶ ἐτοίμη ν' ἀντιμετωπίσῃ ὅλους τοὺς κινδύνους καὶ ὅλας τὰς δοκιμασίας. Καὶ εἰς τὸ πλευρόν της ὁλοκλήρως τὸ ἔθνος ἀποφασισμένον καὶ ἔτοιμον, ὅσον ποτὲ ἄλλοτε, νὰ ἐκπληρώσῃ εἰς ἀκέραιον καὶ μέχρις ἐσχάτων τὸ ἱερὸν του Χρέος ἀπέναντι τῆς πανενδόξου ἱστορίας του, ἀπέναντι τοῦ ἑαυτοῦ του καὶ ἀπέναντι τοῦ μέλλοντός του. Τοῦ μέλλοντος, τὸ ὅποιον θὰ κατοχυρώσῃ καὶ θὰ καταστήσῃ ζηλευτὸν δι' ὅλην τὴν ἀνθρωπότητα ἢ βεβαίᾳ καὶ ἀσφαλῆς νίκη τῶν ἑλληνικῶν ὄπλων.

“Ολος ο κόσμος θα έχη βέβαια παρακολουθήσει τας εργασίας και γενικότερα την δράσιν του Ραδιοφωνικού Σταθμού της Νεολαίας. Πόσες φορές γυρίζοντας το κουμπι στα βραχέα κύματα δεν ακούσαμε τη γλυκειά και έκλεκτή μουσική του, τις εξαιρετικά διαλεγμένες διαλέξεις του, τὰ πατριωτικά του θεατρικά έργα, τὰ σκέτς, τὰ ἀστεία του, τις ειδήσεις του; Καί πραγματικά. Ἡ διεύθυνσις της ραδιοφωνικῆς ὑπηρεσίας της Νεολαίας φιλότιμες προσπάθειες κατέβαλε γιὰ νὰ ἐμφανίσῃ ἕνα ἄριστο ἀπὸ πάσης ἀπόψεως πρόγραμμα. Ὅτι ἐξεπέμπετο ἀπὸ ἐκεῖ ἦταν αὐστηρὰ διαλεγμένο ὥστε νὰ μὴ σοκάρῃ πουθενά, νὰ μὴ βρίσκεται κανένας πού νὰ στραβομουτσουινίσῃ ἀκούοντας τις ἐκπομπές τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ.

Μὰ ὁ Σταθμός της Νεολαίας ἀνάμεσα στὰ μεγάλα του πλεονεκτήματα εἶχε καὶ ἕνα σοβαρὸ μειονέκτημα. Δὲν μπορούσε νὰ ἀκουσθῇ σὲ μεγάλη ἀκτῖνα καθαρὰ. Ὑπῆρχαν κι' ἑλληνικές ἀκόμη περιφέρειες πού δὲν μπορούσαν νὰ ἀκούσουν καθαρὰ τὴν φωνὴν της Νεολαίας. Πολὺ περισσότερον ἡ φωνὴ της ἐπνίγετο σὸ διὰστημα πού τὴν ἐγώριζε ἀπὸ τὰ αὐτιά τοῦ ἀποδήμου Ἑλληνισμοῦ.

Αὐτὴ τὴ μεγάλη ἔλλειψις ἡ Ε.Ο.Ν. κατέβαλε προσπάθειες καὶ κατῳρῶσε νὰ τὴν ἀναπληρώσῃ. Ἀθόρυθα — ὅπως ἀθόρυθα καὶ σεμνὰ γίνονται ὅλες οἱ σοβαρές ἐργασίες καὶ δημιουργίες — ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς της Νεολαίας ἀνεκαινίσθη

ἐκ βάθρων ὁ πομπὸς ἤλαξε ἡ ἰσχὺς του εἰκοσάπλασιάσθη. Οἱ ἐργασίες της ἐγκαταστάσεώς του ἤρχισαν πυρετωδῶς καὶ τὴς ἡμέρας αὐτὲς ἐτερευματοποιήθησαν με ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα, ὥστε νὰ ἐλπίζεται ὅτι τὴν ἡμέραν της Ἑθνικῆς Ἑορτῆς θὰ ἀκούσωμεν τὴν φωνὴν του... Θὰ ἀκούσωμεν!... Μὰ θὰ ἦτο ὀρθότερα ἡ ἐκφρασις ἐάν ἐλέγαμεν ὅτι θὰ τὴν ἀκούσουν ὅλοι οἱ ἐπὶ τῆς γῆς Ἕλληνες. Ὁ Ἑλληνισμὸς της Κωνσταντινουπόλεως,

Ἀπὸ τῆς ἐπίσκεψιν τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου Παύλου, Γενικοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ε. Ο. Ν., εἰς τὸν ὑπὸ κατασκευὴν νέον ραδιοφωνικὸν σταθμὸν τῆς Ε. Ο. Ν.

Οἱ μεγάλοι ἄνδρες τῆς ἀρχαιότητος

* ΓΑΛΗΝΟΣ *

γνώριση ὅλα τὰ συστήματα, τὰ ὁποῖα οἱ πρακτικοὶ ἱατροὶ ἐφήρμοζον. Ἐδοξάσθη, διότι κατενόησαν ὅτι τὸ σύστημα τοῦ Ἱπποκράτους, τὸ ὁποῖον ἦτο τὸ πλέον παρημελημένον, ἦτο τὸ μόνον ἀληθινόν. Ὁ Ἱπποκράτης καὶ ἡ φύσις ὑπῆρξαν προπαντὸς εἰς τὴν ἐξῆς οἱ μόνον διδάσκαλοί του.

Εἰκοσι ὀκτὼ ἐτῶν ὁ Γαληνὸς ἐπαγγέλθη εἰς τὴν πόλιν τῆς γεννήσεώς του ἀφοῦ ἐξήντησεν ὅλας τὰς πηγὰς τῆς ἐπιστήμης. Ὡνομάσθη ἱατρός τῶν μονομάχων, πράγμα τὸ ὁποῖον τοῦ ἐπέτρεψε νὰ γνωρίσῃ κατὰ τρόπον ἐντελὲς εἰδικὸν τὰς χειρουργικὰς ἐργασίας.

τῆς Αἰγύπτου, τῆς Εὐρώπης, τῆς Ἀμερικῆς, τῆς Ἀφρικῆς, θὰ μὴ πορῇ νὰ ἀκούῃ τὴ φωνὴν τῆς Ἑθνικῆς Νεολαίας, νὰ ἀκούῃ μακριὰ ἐκεῖ στὴν ξενιτειὰ τὴ φωνὴν τῆς πατρίδος. Ἔτσι ὁ νέος Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς της Νεολαίας δὲν πρόκειται νὰ εἶναι ἀπλῶς ἕνας σταθμὸς μορφωτικὸς, ψυχαγωγικὸς καὶ προπαγανδιστικὸς, ἀνθέλετε, τῆς Νεολαίας. Θὰ εἶναι ἕνα μέσον ἐπικοινωνίας τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Μητροπόλεως, ἅς ποῦμε, μὲ τοὺς ἀπανταχοῦ τῆς γῆς Ἕλλη-

νας. Πόσοι ὀφθαλμοὶ ἑλληνικοὶ δὲν θὰ δακρύσουν καὶ πόσοι ποταμοὶ δακρύων δὲν θὰ χυθοῦν ἀνὰ τὸν κόσμον, ὅταν εἰς τὸ ραδιόφωνόν του ὁ Ἕλλην μετανάστης θὰ ἀκούσῃ τὴν φωνὴν τῆς Νεολαίας, τῆς ἐλπίδος αὐτῆς καὶ τοῦ μέλλοντος τῆς ἑλληνικῆς πατρίδος, καὶ πόσοι ἑλληνικοὶ καρδιαί εἰς τὴν ξένην γῆν δὲν θὰ σκιάτῃσιν ἀπὸ ἀγαλλίαςιν;

Αὐτὸς ἀκριβῶς εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς ἰδρύσεως τοῦ Νέου Σταθμοῦ. Ἡ ἑλληνικὴ νεότης νὰ συνδεθῇ μέσῳ τῶν ραδιοφωνικῶν κυμάτων μὲ μίαν ἄλλην Νεολαίαν, τὴν Νεολαίαν τοῦ ἀποδήμου Ἑλληνισμοῦ, τὴν Νεολαίαν αὐτὴν πού ἡ ψυχὴ της, ὅσον καὶ ἂν ζῇ εἰς περιβάλλοντα ξένα, δὲν λημονεῖ ὅτι ἐπλάσθη καὶ εἶναι ἑλληνικὴ.

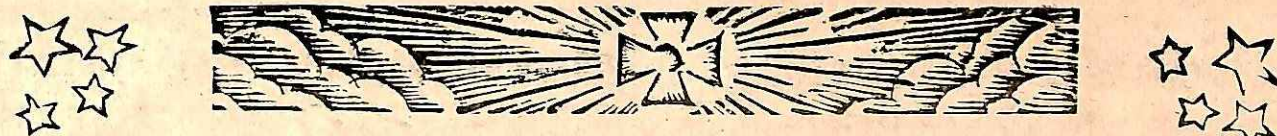
Μαζὶ ὅμως μὲ τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῶν μηχανημάτων τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ε.Ο.Ν. θὰ γίνῃ καὶ μὴ ἀνακαινίσαις τοῦ ραδιοφωνικοῦ προγράμματος. Ἡ Ε.Ο.Ν. ἐκ παραδόσεως, παραδόσεως τὴν ὁποίαν τῆς ἐκληροδότησεν ὁ Ἀρχηγός, δὲν ἀναγγέλλει προγράμματα. Ἀφῆναι τὰς πράξεις νὰ ὁμιλοῦν ἐκ τῶν ὑστέρων διὰ τὴν μεγάλην της δρασίν. Ἐκεῖνο πού μπορεῖ νὰ λεχθῇ σήμερον εἶναι ὅτι τὸ ἐκλεκτὸν πρόγραμμά τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ε.Ο.Ν. θὰ γίνῃ ἐκλεκτότερον, ἡ πλουσία ὕλη τῶν ἐκπομπῶν του θὰ γίνῃ πλουσιώτερη, ἡ τάξις τῶν συνευγατῶν του καὶ ὁμιλητῶν του θὰ πυκνωθῇ καὶ γενικῶς ὁ Σταθμὸς θὰ προκαλέσῃ πολλὰς ἐκπλήξεις.

Α. Κ. Μ.

τὰ σώματα τῶν κακοποιῶν, οἱ ὁποῖοι ἐφονεύοντο ἐπ' αὐτοφῶρον τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν διέπραττον ἕνα ἐγκλήμα εἰς τὸν δρόμον. Ἄλλ' ὁ Γαληνὸς ἔκαμεν ἀνατομίας εἰς ἕνα μεγάλο ἀριθμὸν ζώων, πράγμα τὸ ὁποῖον τοῦ ἐπέτρεψε νὰ συγκρίνῃ τὸν ὁργανισμὸν τῶν μετὰ τὸν ἴδιον μας. Ἐδῶκε μίαν περιγραφὴν τῶν ὁργάνων τῆς πέψεως τῶν πτηνῶν, τῶν ἀρκτῶν, τῶν ἱππῶν, τῶν μυρμηκακτικῶν καὶ ἐταξέωθησε τὰ ὅργανα κατὰ τὴν ἀνάλογίαν τὴν ὁποῖαν παρουσίαζαν ἐν σχέσει μὲ τὰ ὅργανα τοῦ ἀνθρώπου σώματος.

Ἀγνοεῖται ἡ χρονολογία τοῦ θανάτου τοῦ σοφοῦ συνεχιστοῦ τοῦ Ἱπποκράτους. Υποθέτουν ὅτι ἀπέθανεν εἰς τὴν Πέργαμον εἰς ἡλικίαν ἐξομοιούμενη ἐτῶν.

ΒΟΥΛΑ Γ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΙ Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

23^Η ΜΑΡΤΙΟΥ

Εὐαγγέλιον (Μάρκου η' 34—θ' 1)

ἔπειν ὁ Κύριος. Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάτω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖτω μοι. Ὅς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὅς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἔνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτήν. Τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρωπον ἐάν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; Ἡ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; Ὅς γὰρ ἐάν ἐπαισχυνῇ με καὶ τοὺς ἐμούς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἀμαρτωλῷ, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνησεται αὐτὸν ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων.

Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰσὶ τινες τῶν ὧδε ἐσθιόντων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐληλυθῆσαν ἐν δυνάμει.

Ἀπόστολος (Πρὸς Ἑβραίους δ' 14—ε' 6)

Ἐχόντες ἀδελφοί ἀρχιερεῖς μέγαν, διεληλυθότα τοὺς οὐρανοὺς, ἴησόν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας. Οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερεῖς μὴ δυνάμενον συμπάσθαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, πεπεισμένον δὲ κατὰ πάντα καθ' ὁμοίτητα χωρὶς ἁμαρτίας. Προσερχομένῳ οὖν μετὰ παρησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλεον καὶ χάριν ἐνέουσαν εἰς εὐκαρὶον βοηθείαν.

Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐς ἀνθρώπων λαμβανόμενος ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν Θεόν, ἵνα προσφέρῃ δῶρα τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν, μετρίσας δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσι καὶ πλανώμενοις, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περικείται ἀσθενείαις καὶ διὰ ταύτην ὀφείλει, καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ, οὕτω καὶ περὶ ἑαυτοῦ προσφέρει ὑπὲρ ἁμαρτιῶν. Καὶ οὐχ ἑαυτὰς τις λαμβάνει τὴν τιμὴν, ἀλλὰ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καθάπερ καὶ Ἀαρὼν. Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξε γεννηθῆναι ἀρχιερέα, ἀλλ' ὁ καλῆσας πρὸς αὐτόν Υἱὸς μου εἰ σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε· καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει· Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΚΛΑΒΩΜΕΝΗΝ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΝ

Δ'. Ἀπόπειρα ἐπιβολῆς τῆς Ἰταλικῆς ὑποκυριότητος.

Κατ' Αὐγουστον τοῦ ἔτους 1912 ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Ρόδου ἀπέστειλεν εἰς ὅλα τὰ χωρία ἐγκυκλίους, διὰ τῶν ὁποίων προέτρεπε τοὺς κατοίκους νὰ ἐνεργήσωσι τὴν γενικὴν ἀπογραφὴν, ἡ ὁποία κατ' ἐντολὴν τῶν Πατριαρχείων Κωνσταντινουπόλεως διενεργεῖτο κατὰ διέταξιν ἐντὸς τῆς περιφέρειας αὐτῶν, δίδουσα συνάμα ὁδηγίαν τίνι τρόπῳ νὰ συμπληρῶσι τὰ δελτία ἀπογραφῆς καὶ συμβουλευούσα αὐτοὺς ὅπως εἰς μὲν τὴν στήλην τῆς ἐθνότητος σημειώσουσι τὴν ἑλληνικὴν, εἰς δὲ τὴν στήλην τῆς ὑπηκοότητος τὴν ὀθωμανικὴν τοιαύτην.

Καίτοι δὲ αἱ ὁδηγίαι τῆς Μητροπόλεως ἐν σχέσει πρὸς τὴν ὑπηκοότητα ἦσαν ὀρθαί καὶ νόμιμοι, διότι παρὰ τὴν Ἰταλικὴν προσωρινὴν κατοχὴν ἔσχε τοὺς τοιαύτους καθεστῶς, τὸ ὁποῖον ἀνεγνωρίζετο πλήρως καὶ ὑπὸ τῶν Ἱταλῶν καὶ διότι ἡ ὀθωμανικὴ ὑπηκοότης τῶν κατοίκων τῆς Δωδεκανήσου δὲν ἦτο δυνατόν τότε νὰ ἀντικατασταθῇ ὑπὸ οὐδεμιᾶς ἄλλης, ἐφ' ὅσον τὸ καθεστῶς ἦτο τοιαύτων καὶ ἐφ' ὅσον ἡ θέσις τῆς Δωδεκανήσου δὲν εἶχεν ἀκόμη καθορισθῇ διεθνῶς, ἐν τούτοις οἱ πλείστοι τῶν χωρικῶν τῆς Ρόδου, μὴ ἀντιληφθέντες καλῶς τὴν ἔννοιαν τῆς ὑπηκοότητος καὶ νομίζοντες ὅτι διὰ τῆς δηλώσεως ὅτι εἶχον ὀθωμανικὴν ὑπηκοότητα θὰ ἐξέφραζον ἐπιθυμίαν τῆς ἐπανόδου τῆς τοιαύτης κυριαρχίας εἰς τὴν Δωδεκάνησον, δὲν ἤθελον νὰ ἐγγράφουν ὑπῆκοοι ὀθω-

μανοί, ἀλλὰ κατὰ πρωτοβουλίαν τῶν ἐνεργούντων ὡς Ἕλληνες Αἰγαιοπελαγίται, ἐκδηλοῦντες οὕτω καὶ τὸν ἐθνικὸν πόθον αὐτῶν.

Ἐκ τῆς τοιαύτης δὲ παρεξηγήσεως τῶν χωρικῶν ἐδημιουργήθη εἰς τινὰ τῶν χωρίων θόρυβος, ὁ ὁποῖος προκάλεσε τὴν ἐπέμβασιν τῶν Ἱταλῶν χωροφυλάκων, οἵτινες νομίσαντες ὅτι ἐπρόκειτο περὶ δημοψηφισμάτων ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως μετὰ τῆς Ἑλλάδος, ἐσπευσαν νὰ ἀναφέρουν τὸ γεγονός εἰς τὸν στρατηγὸν Ἀμέλιο.

Ὅταν δὲ οὗτος ἀντελήφθη περὶ τίνος ἐπρόκειτο, ἐδῆλωσεν εἰς τὴν Μητρόπολιν ὅτι οἱ χωρικοὶ εἶχαν δίκαιον νὰ μὴ δεχονται νὰ ἐγγράφωσι ὡς ὑπῆκοοι ὀθωμανοὶ ἀφοῦ δὲν θὰ ἐπαυλῇ τὸν πλῆθος οἱ Τούρκοι (ἐνῶ αὐτὸς ἐξηκολούθει νὰ ἀναγνωρίζῃ τὸ τοιαύτον καθεστῶς καὶ νὰ ἐφαρμόζῃ τοιαύτους νόμους κλπ.) καὶ ἔβλεπον νὰ ἐκμεταλλευθῇ τὴν πλάνην τῶν χωρικῶν τῆς Ρόδου καὶ νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς ψυχολογικῆς καταστάσεως αὐτῶν, ἀρνούμενων νὰ ἐγγράφωσι ὡς ὑπῆκοοι ὀθωμανοί, ἔδωκεν εἰς τοὺς Ἱταλούς χωροφυλάκας διαταγὰς, ὅπως οὗτοι κατορθώσωσι νὰ πείσωσι τοὺς τοιαύτους νὰ ἐγγράφωσι ὡς ὑπῆκοοι Ἱταλοί, ἐπιδιώκων τοιαυτοτρόπως ἐξ ὀφραπαγῆς νὰ παρουσιάσῃ τὰ δελτία ἀπογραφῆς ὡς δημοψηφίσμα τῶν κατοίκων, ἐπιθυμούντων δὲν θῆναι τὴν Ἰταλικὴν ὑπηκοότητα ἀντὶ πάσης ἄλλης.

Ἄλλ' ἐάν οἱ χωρικοὶ τῆς Ρόδου δὲν ἤθελον ἀπὸ ἀγανάκτησιν νὰ λέγονται πλέον ὑπῆκοοι ὀθωμανοί, δὲν ἔπεται ἐκ τούτου ὅτι θὰ ἐπείθοντο εὐ-

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ πίστις ἡμῶν πρὸς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν πρέπει νὰ εἶναι ἀσάλευτος, τονίζει εἰς αὐτὴν τὴν περικοπὴν τοῦ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος. Εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπιτύχωμεν συγχώρησιν τῶν ἁμαρτιῶν μας καὶ ἐπομένως νὰ σωθῶμεν ἐάν ἡ πίστις ἡμῶν δὲν εἶναι σταθερά. Μόνον ἂν πιστεύσωμεν εἰς τὸν Χριστὸν ὡς Σωτῆρα τῆς ἀνθρωπότητος πρέπει νὰ εὐμεθεῖς βέβαιον περὶ τῆς σωτηρίας μας. Ὑπάρχουν σήμερὰ μερικὸι μεταδῆμοι, οἱ ὁποῖοι παραδέχονται μὲν τὸν Χριστὸν ὡς ἕνα σοφὸν διδάσκαλον, ἀμφισβallestουν ὅμως περὶ τῆς θέσεως τοῦ προελεύσεως. Αὗτοι βέβαια ἔχουν κάποια πίστις στὸν Χριστὸν ἀλλὰ δὲν παραδέχονται ὅτι μονάχα αὐτὸς μπορεῖ νὰ τοὺς σώσῃ. Ὁμοιάζουν μ' ἕναν ἄρρωστον, ὁ ὁποῖος παίρνει κάθε εἶδος φάρμακο γιὰ νὰ σωθῇ, ἀλλὰ ἐκεῖνον πού θὰ τὸν κάμῃ καλά καὶ εἶναι βέβαιον ὅτι θὰ τὸν γλυτώσῃ ἀπὸ τὸν θάνατον ἀρνείται νὰ τὸ δοκιμάσῃ. Ἄλλοι πάλιν ἔχουν κάποια ἀσπληγὴ πίστιν, δέχονται ὅτι ὑπάρχει κάποια ἀνωτέρα δύναμις πού κυβερνᾷ τὸν κόσμον, ἀλλὰ δὲν πιστεύουν εἰς τὸν ἕνα καὶ μόνον ἀληθινὸν Θεόν. Εἰρωνεύονται τὴν πίστιν ἡμῶν καὶ προσπαθοῦν νὰ ἐμβάλουν τὴν ἀμφιβολίαν μεταξὺ μας καὶ ἐπομένως μὲ τὴς θεωρίας τοῦ Θεοῦ νὰ κλονίσουν καὶ τὴ δική μας πίστιν. Ὅλοι αὗτοι εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀποφύγουν τὴν θέαν τιμωρίαν καὶ ἐπομένως εἶναι ἐκ τῶν προτέρων ὑπόδικοι ἀπέναντι τῆς θείας Δικαιοσύνης.

Ἄν λοιπὸν θέλωμεν τὴν σωτηρίαν μας δὲν πρέπει οὔτε κατ' ἐλάχιστον νὰ ἀμφισβallestωμεν. Ἄν περιπέσωμε καὶ κάποιο ἀσπληγὴ ἄς μὴ χάνωμε τὸ βάρος. Ἄς εὐμεθεῖς βέβαιον εἶναι ὅτι ἡμῶν συγχώρησις, ἂν ἐλκόμεθα μετανοήσωμεν. Ὅταν κάποιος μὴ ἀδικῇ καὶ μὴ ἐπιδοῦνται εἰς ἐπιβαλόμενα τὴν βοήθειαν καὶ προστασίαν τοῦ Σωτῆρος. Εἶναι τὸ σὺν γένετος αὐτοῦ ἀπὸ ἀγάπης πρὸς τοὺς ὁπαδοὺς του, ὥστε παντοῦ καὶ πάντως νὰ τρέχῃ πρὸς βοήθειάν μας. Αἱ διάφοροι λοιπὸν δοκιμασίαι καὶ θλίψεις ποτὲ ἄς μὴ ἀπογοητεύουν τὸν ἀληθῆ χριστιανόν, ἀλλὰ αὐτὲς ἴσα ἴσα ἄς γίνωνται αἰτία νὰ τὸν στερεώσωσι πρὸς τὴν πίστιν του.

κόλως νὰ λέγωνται Ἱταλοὶ ὑπῆκοοι, διότι τὸ αἶσθημα αὐτῶν, τὸ ὁποῖον ἀκριβῶς ἠνάγκαζε τούτους νὰ ἀποποιούνται τὴν ὀθωμανικὴν ὑπηκοότητα, ἦτο τόσον ἰσχυρόν καὶ ἀκαμῖον, ὥστε ἀφ' ἐνὸς μὲν νὰ μὴ ἐπιτρέπῃ νὰ ζητοῦν τὴν ἀλλαγὴν ταύτης διὰ τῆς Ἰταλικῆς καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς αὐτοὺς τὸ καθῆκον νὰ δηλοῦν ὅτι τὴν ὀθωμανικὴν ὑπηκοότητα μόνον διὰ τῆς ἑλληνικῆς τοιαύτης θὰ ἐπόθουν νὰ ἀνταλλάξουν.

Ἐπομένως αἱ προσπάθειαι τῶν Ἱταλῶν περὶ τῆς ἐξ ὀφραπαγῆς ἀποδοχῆς τῆς Ἰταλικῆς ὑπηκοότητος ἐκ μέρους τῶν κατοίκων τῆς Ρόδου ἐματαιώθησαν, διότι τὰ ἀκραίονα ἑλληνικά αἰσθήματα αὐτῶν ὑπῆρξαν καὶ πάλιν ὁ ἀκλόνητος βράχος ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἐθρῶντο ὡς κύμα τὸ νέον σατανικὸν σχέδιον τοῦ Ἀμελίου.

Ἡ ἀποτυχία δὲ αὐτῆς ἐξώργισεν ἐκ νέου τὸν Ἱταλὸν στρατηγόν, ὁ ὁποῖος ὅχι μόνον ἤρχισε νὰ ἀπειλῇ τοὺς κατοίκους ὅτι θὰ παρέδιδεν αὐτοὺς εἰς τοὺς Τούρκους, ἀλλὰ καὶ ἐκάλεε καθ' ἐκάστην εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ διαφόρου μορφωμένους ἐκ τῶν κατοίκων, εἰς τοὺς ὁποῖους συνίστα νὰ συμβουλευοῦν τὸν λαόν περὶ τῆς ὠφελείας τὴν ὁποίαν εἶχεν ὁσὸς ἐάν ἐξῆται αὐθορμητῶς τὴν Ἰταλικὴν ὑπηκοότητα.

Ἐπειδὴ ὅμως δὲν καταρβώθη τὶ οὐτε διὰ τῶν ἀπειλῶν, οὐτε διὰ τῶν συστάσεων, ὁ Ἱταλὸς διοικητῆς ἠμπόδισε τὴν ἀπογραφὴν καὶ ἀνέβαλε δι' εὐθετώτερον χρόνον τὰς ἐνεργείας του περὶ τῆς Ἰταλικῆς ὑπηκοότητος.

Γ. Θ. Γεωργιάδης

ΧΡΑΪΜΑΤΑ ΣΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ

ΤΟ ΥΠΕΡΤΑΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ

Άγαπητοί μου φίλοι,

Συνωμιλούσα μ' έναν αγαπητό φίλο και διαλεκτόν πνευματικόν άνθρωπο για τη νέα απειλή που διαγράφεται στον βορεινόν όρίζοντα της Πατρίδος μας. Η στρατολογική του κλάσις είναι από τις πρώτες που θα κληθούν άσφαλώς άργα ή γρήγορα.

Μιλώντας για τὸ ἐνδεχόμενο αὐτὸ ὁ φίλος μου διατηροῦσε ὅλη τὴν ψυχικὴ καὶ πνευματικὴ του ἡρεμία καὶ μοῦ ἐξηγοῦσε τίς σχετικὲς προετοιμασίες πού εἶχε ἦδη κάμει γιὰ τὸ σπῆτι του — εἶναι οἰκογενειάρχης, με̐ δυὸ παιδιὰ — καὶ γιὰ τὴ δουλειά του. Τοῦ παρατήρησα ὅτι ἡ παρουσία του ἐδῶ, σὲ μιὰν ἐργασία πού προσφέρει πραγματικὰ πολυτίμες ἐθνικὲς ὑπηρεσίες, εἶναι ἀνγκαλιά. Μὰ ἐκεῖνος με̐ κοίταξε μ' ἕνα βαθὺ βλέμμα ἐκπλήξεως, παραπόνου κι' ἐπιτιμῆσεως.

Δὲν ὑπάρχει καμμιά ὑπηρεσία πολυτιμότερη ἀπὸ τὴν ἀμεση συμμετοχὴ στὸ ὑπέροχο ἔργο τοῦ Στρατοῦ μας, μοῦ εἶπε ἡρεμὰ καὶ σταθερά. Καὶ γιὰ ὅσους μποροῦν νὰ προσφέρουν τὴν ὑπηρεσίαν αὐτήν, ἡ πραγματοποιήσις της δὲν ἀποτελεῖ μόνο μιὰ στοιχειώδη ἐκπλήρωση ὑπερτάτου καθήκοντος, ἀλλὰ καὶ τὴν πιὸ βαθειὰ ἱκανοποίησι μιᾶς ἐπιτακτικῆς ἀνάγκης τῆς ψυχῆς. Δὲν ὑπάρχει μεγαλειότερη εὐτυχία ἀπὸ ἐκείνην πού χαρίζει ἡ συναίσθησις ὅτι με̐ τὰ ἴδια σου τὰ χέρια, με̐ τὸν ἴδιο σου τὸν μόχθο καὶ τὸ αἷμα, με̐ τὴν ἴδια σου τὴν ὑπαρξὶ καὶ τὴν ψυχὴ προσφέρεις τὴν προσωπικὴ σου συμβολὴ στὸν μεγάλο κι' ἱερὸν ἀγῶνα τῆς Πατρίδος σου γιὰ τὴν τιμὴ της, τὴν ἐλευθερίαν της καὶ τὸν πολιτισμὸ της!

Ἐμείνουμε κι' οἱ δυὸ συγκινημένοι καὶ σιωπηλοὶ λίγες στιγμές. Καὶ ὁ φίλος μου ἐξηκολούθησε:

— Ἡ ἐργασία δὲν θὰ ζημιωθῇ ἀπὸ τὴν ἀναχώρησίν μου. Εἶναι τέτοια ἡ πνευματικὴ καὶ ψυχικὴ ἀνάτασις ὅλων τῶν Ἑλλήνων κατὰ τίς μεγάλες αὐτὲς στιγμὲς τῆς ζωῆς τοῦ ἔθνους μας, πού ὅσο λίγοι καὶ ἂν μείνουν γιὰ τὴν κίνησι τῶν ἐργασιῶν καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν μετόπισθεν, θὰ ὑπορέσουν ἀσφαλῶς ν' ἀνταποκριθοῦν σ' ὅλες τίς ἀνάγκες. Γιατὶ τὸ πνεῦμα κι' ἡ ψυχὴ, ἐξυγιασμένα κι' ἀνυψωμένα ἀπὸ τὴ φλόγα καὶ τὴν πνοὴ τοῦ ἐθνικοῦ συναγερμοῦ, ἀντλοῦν καὶ διαθέτουν ἀστείρευτες δυνάμεις κι' ἱκανότητες ἀπὸ τὰ κρυμμένα στὰ βάθη τους πλοῦσια ἀποθέματα.

Ἡ φωνὴ του ἐδονίζετο ἀπὸ τὸν παλμὸ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ τῆς πίστεως πού ἐξωτερικοῦσαν τὰ λόγια του.

— Κι' ὅσο γιὰ τὸ σπῆτι μου, ἐξηκολούθησε, εἶμαι ἐντελῶς ἥσυχος. Ξέρεις τί με̐ ρωτᾷ κάθε μέρα ἡ κορούλα μου; «Πότε θὰ πᾶς στὸν πόλεμο, πατέρα; Δὲν θὰ πᾶς καὶ σὺ μαζί με̐ τοὺς ἡρώες μας;» Κι' ὅταν μοῦ τὸ λὲς, κοιτάζω τὰ μάτια της. Δὲν κρύβουν κανένα φόβο, καμμιάν ἀνησυχία. Λάμπουν μόνο ἀπὸ ἐνθουσιασμό κι' ἀπὸ λαχτάρα νὰ χαρῇ καὶ τὸν πατέρα της ἥρωα! Σὲ βεβαιώνω, φίλε μου, ὅτι μπροστὰ στὸ ἀγνὸ αὐτὸ φῶς τῶν ματιῶν της αἰσθάνομαι τὸν ἑαυτὸν μου μειωμένο ἐφόσον δὲν φορῶ τὴν στρατιωτικὴ στολή! Καὶ βιάζομαι νὰ ἐξιλεωθῶ.

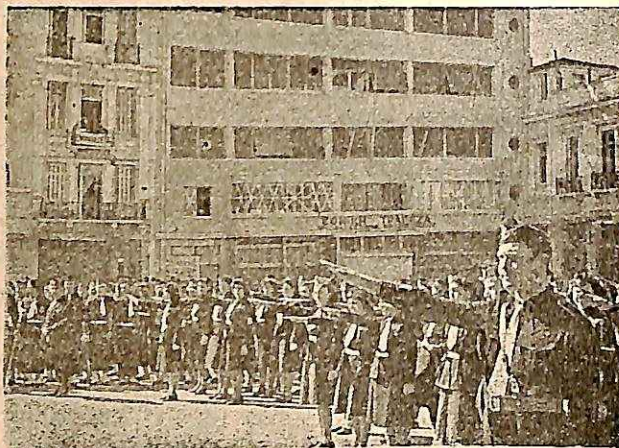
Ἐσταμάτησε γιὰ νὰ κρύψῃ τὴ συγκίνησί του καὶ σὲ λίγους ἐσυνέχισε:

— Ἡ γυναίκα μου εἶναι κι' αὐτὴ γεμάτη θάρρος κι' ἀποφασιστικότητα. «Μὴν ἀνησυχῆς γιὰ μᾶς», μοῦ λέγει. «Ὁ Θεὸς εἶναι βοηθός». Καὶ τὸ πιστεύω κι' ἐγώ, φίλε μου, τὸ πιστεύω βαθύτατα. Γιατὶ πιστεύω στὸν Θεό, πιστεύω στὸν ἠθικὸ Του νόμο καὶ στὴ δικαιοσύνη Του, καὶ πιστεύω πῶς τὸ πνεῦμα κι' ἡ ψυχὴ τῆς Ἑλλάδος μας, οἱ ἰδέες της καὶ τὰ ἱδανικά της, ἡ ἱστορία της, ἡ ζωὴ της, ὁ πολιτισμὸς της, οἱ ἀγῶνες της, καὶ πῶς πολλοὶ ἀπ' ὅλους ὁ σημερινός, ἀνταποκρίνονται ἀπόλυτα στὸ θεῖο θέλημα. καὶ γι' αὐτὸ εἶχαν κι' ἔχουν πάντοτε τὴν Θεῖαν Εὐλογία.

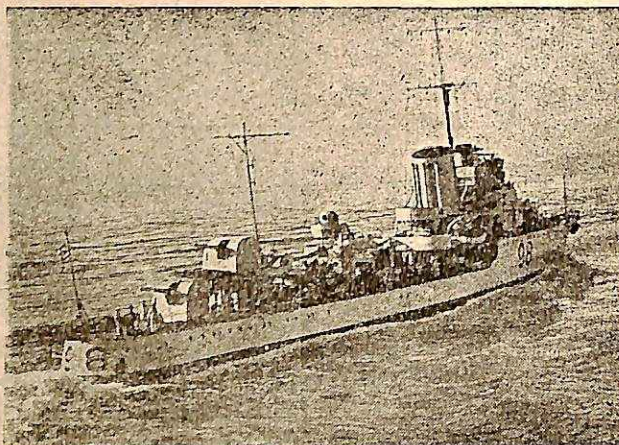
Ἐσιώπησε. Ἐδοκίμασα νὰ τοῦ ἀπαντήσω, μὰ ἡ γλῶσσά μου δὲν μποροῦσε νὰ κινηθῇ. Τοῦ πῆρα μονάχα τὸ χέρι καὶ τοῦ τὸ ἔσφιξα καὶ τοῦ τὸ κράτησα πολλὴν ὥρα στὰ δικά μου, δυνατὰ καὶ σιωπηλά...

Μ' ἐθνικοὺς χαιρετισμοὺς
Μελῆς Νικολαΐδης

ΤΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΜΑΣ ΡΕΠΟΡΤΑΖ

Σχηματισμοὶ τῆς Ε.Ο.Ν. ἐν παρατάξει ἔμπροσθεν τῆς Μητροπόλεως κατὰ τὴν Κυριακὴν πού ἐτελέσθη τὸ μνημόσυον τοῦ ἀειμνήστου Ἰωάννου Μεταξᾶ.

Τὸ ἡρωϊκὸν μας ἀντιτορπιλικὸν «Ψαρά», τὸ ὁποῖον κατήγαγε περιφανῇ ἀθλὸν βυθίσαν ἐχθρικὸν υποβρύχιον εἰς τὸ Αἰγαῖον. Τὸ ἀντιτορπιλικὸν μας συνώδευε νηοπομπήν.

Τὰ φανταράκια μας εἰς τὸ Μέτωπον λαμβάνουν θερμὸν συσσίτιον ἀπὸ συναδέλφους των πού μεταφέρουν τὸ «καζάνι» ἐπὶ μεταγωγικοῦ.

ΕΝΑ ΝΕΟ ΘΑΥΜΑ ΣΤΟ ΜΕΤΩΠΟ

Η ΥΠΕΡΜΑΧΟΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΚΑΙ Ο ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ἡ Ὑπέρμαχος Στρατηγός, ιστορικός παραστάτης τοῦ Στρατοῦ μας — ἡ Παναγία — παρουσιάστηκε καὶ πάλι στὰ ἡρωϊκά παλληκάρια τῆς Ἑλλάδος, γιὰ νὰ τοὺς χαρίσῃ ἀκόμα μιὰ φορὰ τὴν εὐλογία της καὶ νὰ τοὺς ἐαναδώσῃ τὴ βεβαιώσι τῆς προστασίας της. Ἡ νέα αὐτὴ ἐμφάνισις εἶναι μιὰ κρύα αὐγὴ τοῦ περασμένου μνηστικῶ βουνοῦ. Τὴς λεπτομέρειες θὰ μᾶς τις ἀφηγηθῇ παρακάτω, με̐ ἕνα ἀπλό, ζωντανὸ καὶ συγκινημένο γράμμα του, ἕνας ἀπὸ τοὺς νεαροὺς πολεμιστάς μας, πού εἶχαν τὸ προνόμιο νὰ ἴδουν τὴν θεῖα ἀποκάλυψη.

«Τίποτα δὲν εἶδαμε — μᾶς γράφει ὁ νεαρός στρατιώτης, — τὸ σκοτάδι πυκνὸ ἐκάλυπτε τὸ δωμάτιο.

Τίποτε δὲν εἶδαν παρὰ τὸ σκοτάδι. Τὸ σκοτάδι τῆς πεπερασμένης σκέψεως, τὸ σκοτάδι τῆς τυφλῆς λογικῆς, τὸ σκοτάδι τῆς ἀπιστίας. Ὁ μικρός, ταπεινὸς καὶ περιορισμένος ἀνθρώπινος ὀρθολογισμὸς ἄρχισε ν' ἀναζητᾷ ἀπτήσεις, θετικές, πραγματικὲς ἐξηγήσεις. Καὶ δὲν εὗρεκε παρὰ ἄκαποιο ὄνειρο πού εἶχε δῇ ὁ συναδέλφος προτοῦ ἐμπνήθη».

Μὰ ἡ Ψυχὴ, ἡ ἀγνή, πλατεῖα καὶ ὠραία Ψυχὴ, πού κρύβεται πάντα μέσα στὰ πιὸ ἱερὰ βάθη τοῦ ἐσωτερικοῦ κόσμου τοῦ ἀνθρώπου, ἐξηγέρθη σὲ λίγο, ζωογονημένη ἀπὸ τὴν θεῖα παρουσία καὶ, ἐξαερίσκοντας τὴν ἀληθινήν ὑπόστασι καὶ δυνάμει της, ἐκύτταξε με̐ τὰ δικά της μάτια, τὰ μάτια τῆς πίστωσης.

Ἀς τὸ δοῦμε κι' ἄς τὸ θαυμάσουμε κι' ἐμεῖς μέσα στὸ δωμάτιο ἀπὸ συγκίνησις κι' εὐλαθεία γράμμα τοῦ στρατιώτη, πού τὸ δημοσιεύουμε αὐτοῦσι, ὅπως ἐδόχθη οὐδόμητα καὶ πηγαῖα ἀπὸ τὴν ἀγνή ψυχὴ του:

«Άγαπητό μου Περιοδικό,

Εἶμαι καὶ γώ ἕνα ἀπὸ τὰ τόσα παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος πού πολεμοῦν στὸ Ἀλβανικὸ μέτωπο με̐ ὅλο τὸ θάρρος καὶ τὴν δύναμιν τῶν 25 χρονῶν μου γιὰ τὴν ΝΙΚΗ!

Μὰ τώρα πού μοῦ δόθηκε ὁ καιρὸς ὑστερ' ἀπὸ μιὰ ὀλιγόωρο ἀνάπαυσι σοῦ γράφω μερικά λόγια.

Ἀγαπητά μου ἀδελφία Ἑλληνόπουλα, θέλω ἀπὸ σᾶς νὰ δώσετε ὅλη τὴν προσοχὴ καὶ πρὸ παντός τὴν πίστιν στὴν ἀλήθεια τῶν λεγομένων μου· μεγαλυτέρα ἱκανοποίησις γιὰ μένα πού πολεμῶ ἐδῶ πάνω στὰ Ἀλβανικά βουνὰ δὲν θὰ ὑπάρχῃ...

Ἦταν περασμένα μεσάνυχτα!... Ἐξω τὸ χιόνι στροβίλιζε... Ὁ ἀέρας φυσοῦσε δαιμονισμένα... Ἀπὸ μέρες ἤμαστε καταυλισμένοι σὲ ἕνα χωριὸ Ἀλβανικό. Στὸ τζάκι τὰ εἴλα ἐκαὶ ἀν καὶ ζέσταιναν τὰ κουρασμένα κορμιά μας. Ἡ ἱκανοποίησις, πού ἦταν ζωγραφισμένη στὸ πρόσωπό μας, ἄφησε τὸν ὕπνο νὰ μᾶς ἀγκαλιάσῃ σφικτά.

Μονάχα ἐγὼ ἐξαγρυπνοῦσα!... Ἡ σκέψις μου ἔτρεχε μακριά... Ἐκεῖ κάτω στὸ Νότο, στὴν Κρήτη, πού μιὰ μανούλα με̐ περιμένει νὰ γυρίσω Νικητής!... Σ' ἕνα γράμμα της, πού χθὲς μοῦ ἔδωσε ὁ ταχυδρόμος, μοῦ ἔλεγε: «Μὴ λιποψυχήσης, παιδί μου, μπροστὰ σὲ τίποτε, ὁ Θεὸς εἶναι μέγας καὶ θὰ λυπηθῇ τὴν γερνόντισσα μητέρα πού τόσο κουράστηκε γιὰ νὰ ἀναθρέψῃ τὰ δυὸ παιδιὰ της πού πολεμοῦν τώρα γιὰ τὴν Πατρίδα!...» Ἐνα δάκρυ κυλοῦσε στὸ μάγουλό μου, ὅταν ἐξαφνικὰ μιὰ φωνὴ ἀνατριχιαστικὴ ἀκούστηκε: «Παιδιά!... Σηκωθῆτε!... Κοιτάξετε ἐκεῖ στὴν πόρτα!... Μιὰ γυναίκα μαυροφορεμένη στέκεται καὶ μᾶς κοιτᾷ!...» Ἐντρομοὶ οἱ συναδέλφοί μου ἐμπνήσαν καὶ κοιτάξαμε πρὸς τὴν κατεύθυνσιν πού μᾶς ἔδειχνε, τίποτα ὅμως δὲν εἶ-

δαμε, τὸ σκοτάδι πυκνὸ ἐκάλυπτε τὸ δωμάτιο... Εἶπα ὅτι ἴσως εἶναι ἀπὸ τὴν ἐπήρεια κάποιου ὄνειρου πού ὁ συναδέλφος ἔβλεπε προτοῦ ἐμπνήθη...

Μὲ δάκρυα στὰ μάτια καὶ με̐ βαθειὰ συγκίνησι κάναμε τὸ σημεῖο τοῦ Σταυροῦ... Μέσ' στὶς ψυχές μας ὅμως, παρ' ὅλον ὅτι εἶχαμε τόσο συγκινηθῇ, ἐν τούτοις ὑπῆρχε ἡ ἀμφισβολία... Πόσο γελασμένοι ὅμως βγήκαμε καὶ πόσο πικρά μετανοιώσαμε γιὰ τὴν δυσπιστία μας αὐτὴ! Δὲν πέρασαν 20 λεπτά, ἡ ἡσυχία εἶχε πάλι ἀπλωθῇ στὸ δωμάτιο, ὅπότεν ἡ ἴδια φωνὴ καὶ πάλι ἀκούγεται... «Ξανᾶρε πάλι!... Τώρα ὅμως σηκώθηκε πιὸ ἥρεμος, με̐ μιὰ γαλήνη στὸ πρόσωπό του... «Δώστε μου τὰ ἄρθυλά μου, γιὰτὶ μοῦ λέγει νὰ τὴν ἀκολουθήσω...» καὶ μονολογοῦσε... «Ποῦ θὰ με̐ πᾶς;...» Ἐκαμε τὸ σταυ-

Ἐκθαμβοὶ πρὸ τοῦ μεγαλείου αὐτοῦ γονατίσαμε με̐ κατάνυξι.

ρό του καὶ ἀκολούθησε τὴν γυναῖκα, τὴν ὁποίαν ἐμεῖς δὲν βλέπαμε. Ἐξω παγωμένα... τὸ κρῦο τρυποῦσε τὰ κόκκαλα, καὶ φοβηθήκαμε μὴν πάθῃ τίποτα γιὰτὶ βγήκε με̐ τὸ πουκάμισο! Ἐτρεξε ἕνας ἀπὸ μᾶς καὶ τὸν σταμάτησε ἀγκαλιάζοντας τὸν ἀπὸ τὰ πλάγια... «Μὴ! τοῦ λέγει, ἄφησέ με νὰ πάω μαζί της καὶ μὴ με̐ ἐμποδίσῃς καὶ βλέπω τὸ γλυκὸ ὄραμα, ἄλλωστε ἀκούω μιὰ φωνὴ νὰ μοῦ λέγῃ νὰ με̐ ἀφήσῃ αὐτὸς πού με̐ κρατᾷ...» Τὸν ἄφησε ἐν τέλει καὶ ἀπεφασίσαμε νὰ τὸν ἀκολουθήσωμε... Τὰ ἴχνη τῶν βηματίων του πάντοτε στὸ χιόνι δὲν φαινότανε, παρ' ὅλον ὅτι φώτιζε τὸ φεγγάρι καὶ χάραξε μόλις ἡ ἀνατολή. Τὸν χάσαμε γιὰ μερικά λεπτά... Ὅταν τὸν βρήκαμε, τὸν εἶδαμε γονατιστὸ πάνω στὰ χιόνια, κοιτάζοντας πρὸς τὸν οὐρανὸ! Μᾶς φώναξε νὰ πλησιάσωμε, δειχόντας μας κάτι φωτεινὸ στὸ στερέωμα. Ἐκθαμβοὶ πρὸ τοῦ μεγαλείου αὐτοῦ πού ἀντικρύσαμε γονατίσαμε με̐ κατάνυξι καὶ θαυμασμό!...

Εἶδαμε τὴν πᾶγκραλον τῆς Παναγίας μορφήν, κρατώντας στὸ χέρι τρία κηρία ἀνθυμμένα καὶ ἐπρότεινε νὰ εἰς τὸν ἔφιππον στρατηλάτην Ἁγίον Γεώργιον τὸ ἕνα κηρίον καὶ ἀπειακρύνθη. Ἀμέσως ἕνα φῶς λαμπρὸν μετᾶρρον ἔλαμψε με̐ κατεῦθυνεν πρὸς τὰ ὕψη τὰ βουνὰ τοῦ Ἐλθασάν, μέχρις ὅτου ἐξφανίσθη... Γυρίσαμε πίσω, στὰ μάτια μας ποτάμι τὰ δάκρυα δὲν στεγνώσαν ἀκόμη. Κι' οὔτε θὰ στεγνώσουν, γιὰτὶ οἱ στιγμὲς αὐτὲς χαράχθηκαν βαθιά στὶς καρδιές μας.

Στὸν εὐσεβῇ στρατιώτην κατὰ τὴν διάρκειαν πού ὁ νόμος του προσευχότανε ὅταν τὸν βοήκαμε, ἡ Μεγαλόχαρη τοῦ εἶπε τὰ ἑξῆς: «Παιδιά μου, μὴ φοβάσθε, ὁ Ἁγίος Γεώργιος τίθει ἐπὶ κεφαλῇς τοῦ Στρατοῦ μᾶς καὶ θὰ νικῶμεν!...»

Μὲ πολλοὺς χαιρετισμοὺς Ἰωάννης Χατζηκόστας Στρατιώτης V Ὀρχου Πυρ/κού

Μαζὶ με̐ σᾶς κάνουμε κι' ἐμεῖς τὸ σημεῖο τοῦ σταυροῦ, γενναῖοι πρόμαχοι τῆς Πατρίδος μας. Μαζὶ με̐ σᾶς βλέπουμε κι' ἐμεῖς τὸ θαῦμα, πού εἶχατε τὸ προνόμιο ἐσεῖς ν' ἀντικρύσετε με̐ τὰ ἴδια σᾶς τὰ μάτια. Τὸ βλέπουμε καὶ τὸ πιστεύουμε.

N.

57.

(Συνέχεια)

Μά ο Νέαρχος κρατούσε μόνος του το τιμόνι και δεν έχανε τη γραμμή. "Ήθελε να φωνάξει στους άντρες του, μιά ή βοή ήταν τόσο μεγάλη που μίγχε σάλπιγγα δεν μπορούσε ν' άκουσθι. Μά νοήματα λοιπόν προέτρεπε τούς κωπηλάτες νά λάμνουν με δση μποροῦν περισσότερη δύναμι. "Ετσι μονάχα θά μπορούσαν νά νικήσουν τό στρόβιλο τών ποταμών.

— Ζήτω! Φώναξαν ξαφνικά τὰ πληρώματα από τ' άλλα καράβια.

Η ναυαρχίδα είχε νικήσει, πέρασε τό φοβερό σημείο, έπλεε τώρα ήσυχη στα νερά που πλάταιναν και γαλήνευσαν.

— Έμπρός! Έλεγε τώρα τό σήμα πάνω στα κατάρτια της ναυαρχίδος. Τὰ καράβια είχαν πάρει πιά θάρρος, ώρμησαν κι' αυτά πρὸς τὸν στρόβιλο. "Η πάλι στάθηκε τρομερή. Πολυλά καράβια κινδύνεψαν, έσπασαν τὰ κουπιά τους και τὰ τιμόνια. Μά με ὑπεράνθρωπους άγώνες κατάρθωσαν τέλος νά ξεφύγουν και νά κατέβουν στα γαληνεμένα νερά, όπου άρμένιζε ή ναυαρχίδα.

Μερικά όμως τσακίστηκαν και τὰ κατάρτια ὁ στρόβιλος κάμποσοι πνίγηκαν, ὁ ίδιος ὁ "Αλέξανδρος κινδύνεψε. Γδύθηκε κι' ήταν έτοιμος νά πηδήσει στὸν ποταμό και νά φτάσει κολυμπώντας στη στεριά.

Οἱ ντόπιοι είχαν μαζευθι και στις δυὸ όχθες και παρακολουθοῦσαν με κατάρπη τούς τολμηροὺς "Ελληνες που άμφοῦσαν τις φυσικὲς δυνάμεις. Κι' οἱ στρατοὶ που προχωροῦσαν δεξιά κι' αριστερά είχαν σταματήσει και παρακολουθοῦσαν με άγωνία.

Μά ή τόλη του ανθρώπου νίκησε. "Επειτα από μιά ώρα άγωνίας ὁ στόλος είχε περάσει κι' έπλεε θριαμβευτικά στα γαληνεμένα νερά. Ελάχιστα καράβια είχαν γαθι' οἱ περισσότεροι όμως άντρες τους κατάρθωσαν νά σωθῶν κολυμπώντας.

— Δεν είναι αὐτοὶ άνθρωποι θνητοί, έλεγαν οἱ "Ινδοὶ περίτρομοι! Είναι θεοὶ άθάνατοι!

Κε φ. 73.

— Νά σταματήσει ὁ στόλος ν' άναπαυθι, διέταξε ὁ "Αλέξανδρος, και νά διορθωθῶν οἱ ζημιές που έγιναν στα καράβια! Και νά ταφοῦν με τις τιμές του πολέμου οἱ ναῦτες που πνίγηκαν!

"Εδωκε τη διαταγή ὁ "Αλέξανδρος και βγήκε στην ξηρά μαζί με τούς πῶ έκλεκτοὺς στρατιώτες του. Είχε μάθει πὸς μιά ισχυρότατη κι' άγριώτατη Ινδική φυλή, οἱ Μαλλοί, είχαν συγκεντρώσει 60.000 πεζοὺς, 10.000 ιππείς και 700 άρματα κι' έτοιμάζονταν νά του έπιτεθοῦν.

Τὸ καράβι ὁρμᾷ πρὸς τὸν τρομερὸ στρόβιλο.

Συνάμα διέταξε τὸν "Ηφαιστίωνα και τὸν Κρατερό νά καταλάβουν ὀρισμένες θέσεις, ὥστε νά περικυκλωθῶν από παντοῦ οἱ έχθροὶ και νά μὴν μποροῦν νά διαφύγουν.

"Η σύγκρουσις ὑπῆρξε τρομερή. Οἱ Μαλλοὶ ήταν άνδρειότατοι και ὑπεράσπιαν με λύσσα τη χώρα τους. Σέ μιά μάχη λίγο έλειψε νά σκοτωθῇ ὁ "Αλέξανδρος. "Οπως συνήθιζε, πολεμοῦσε στην πρώτη γραμμή, άψφώντας κάθε κίνδυνο. Βλέποντας πὸς ή πρωτεύουσα τών Μαλλῶν αντιστέκονταν κι' από τὰ τείχη της οἱ έχθροὶ έρριχναν φαρμακωμένα βέλη και σκότωναν τούς στρατιώτες του, ρίχτηκε μόνος του και σκαρφάλωσε στα τείχη. Τρεῖς μονάχα γενναῖοι σύντροφοὶ του τὸν άκολουθοῦσαν, ὁ Πευκέστας, ὁ Λεωννάτος κι' ὁ "Αθρέος.

"Ο "Αλέξανδρος πήδησε από τὰ τείχη και βρέθηκε ανάμεσα σέ χιλιάδες έχθροὺς. "Αμέσως έπεσαν άπάνω του κι' ένα βέλος του διέπέρασε τό στήθος. "Οταν έφτασε ὁ έπιλοιπος στρατός του νά τὸν σώσει, τὸν βρήκε πεσμένο χάμω και πλῆθ στο αίμα του. Λύσσαζε ὁ έλληνικὸς στρατός και σέ λίγη ώρα ή πολιτεία κυριεύονταν. "Αλλά σέ ὅλο τό στρατόπεδο είχε διαδοθῇ ή φοβερά εἰδησι:

— "Ο "Αλέξανδρος σκοτώθηκε!

Θρήνος σηκώθηκε, ὅλοι έτρεχαν ταραγμένοι κι' άνήγγελλαν την τραγική συμφορά. "Ο βασιλιάς άκουσε τό θρήνο.

— Τί τρέχει; ρώτησε. Γιατί κλαίνει;

— Νομίζουν πὸς σκοτώθηκες, βασιλιά μου! του άποκρίθηκαν.

— Βαλέτε με σ' ένα καράβι, διέταξε άμέσως, κι' άς κωπηλατοῦν σιγά γιὰ νά με δοῦν πὸς ζῶ νά ήσυχάσουν.

— Μά δεν μποροῦμε νά σέ μετακινήσουμε, βασιλιά! άποκρίθηκαν με τρόμο οἱ γιατροὶ.

— Κάμετε ὅ,τι σας λέω! πρόσταξε ὁ "Αλέξανδρος. Και γρήγορα.

Τὸν ξάπλωσαν σ' ένα μεγάλο καράβι κι' άρχισαν οἱ κωπηλάτες νά χτυποῦν σιγά τὰ κουπιά τους γιὰ νά προφθάσει ὁ στρατός κι' ὁ στόλος νά δοῦν τὸν βασιλιά τους. Κι' ὁ "Αλέξανδρος, άνασηκωμένος στα προσκεφάλια, τούς χαμογέλοῦσε και τούς χαιρετοῦσε με τό χέρι.

"Ολοι στρατιώτες και ναῦτες ζητωκραύγαζαν, κλαίγοντας από τη χαρά τους.

"Εφτασε στη ναυαρχίδα, άνέθηκε. "Ο Νέαρχος του έσφικε τό χέρι και δεν μποροῦσε κι' ὁ γενναῖος αὐτὸς άρχηγὸς νά κρύψι τη συγκίνησή του.

— Μὴν έκτίθεσαι, βασιλιά μου, του έλεγαν οἱ αξιωματικοί. "Αν πάθης τίποτα, τί θ' άπογίνῃ ὁ στρατός σου; Δεν πρέπει νά έκτίθεσαι στὸν κίνδυνο! έκτίθενται οἱ στρατιώτες! ὁ άρχηγὸς όμως πρέπει νά ζῇ και νά διευθύνῃ. "Αν σκοτωθῇ κινδυνεύει νά χαθῇ ὅλος ὁ στρατός. "Εχει μεγάλη εὐθύνη.

"Ο Νέαρχος όμως έπέβαλε σιωπή στοὺς αξιωματικούς.

— "Ο άρχηγός, έπτε, πρέπει πρῶτος αὐτὸς νά δῇν τό παράδειγμα! πρέπει νά εἶναι πρῶτος στὸν κίνδυνο.

Κι' ένας γέρος Βοιωτὸς που άκουγε, ζύγωσε τό βασιλιά και του έπτε:

— "Ω "Αλέξανδρε, οἱ άλιθινοὶ άντρες πρέπει νά κινδυνεύουν! ποιος μπαίνει στο χορὸ πρέπει νά χορέψῃ!

— "Ο βασιλιάς χαμογέλασε. "Εσφικε τό χέρι του γέροῦ:

— "Εχεις δίκιο, φίλε μου, του έπτε. "Από σήμερα σέ κάνω ὑπασπιστή μου. Πολέμα μαζί μου!

Στράφηκε στὸν Στέφανο που ήταν μαζί με τούς άλλους αξιωματικούς και κοίταξε τὸν "Αλέξανδρο άμλητος. — Στέφανε, του έπτε, ποιά εἶναι ή δική σου γνώμη;

— Εἶμαι σύμφωνος με τὸν γέρο Βοιωτό, βασιλιά μου. Οἱ θεοὶ προστατεύουν τούς τολμηροὺς και δεν φοβοῦμαι νά πάθης τίποτα.

"Υστερα από λίγες έβδομάδες ὁ "Αλέξανδρος έγινε έντελὼς καλὰ, οἱ σάλπιγγες πάλι αντλάλησαν κι' ὁ στόλος μαζί με τούς δυὸ στρατοὺς έξηκολούθησε την πορεία του.

(Άκολουθεῖ)

ΑΠΟ ΤΑ ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΜΑΣ

ΠΩΣ ΠΑΙΡΝΟΥΜΕ ΤΑ ΙΤΑΛΙΚΑ ΟΧΥΡΑ

"Απειρα εἶναι τὰ ήρωικά έπεισόδια του πολέμου μας κατά της "Ιταλίας. "Η άνδρεία ὅλου γενικά του στρατού μας έώνεται με τό πνεῦμα της άτομικῆς πρωτοβουλίας. Κι' έτσι έρχεται ή νίκη κάτω από την γενικευμένη πειθαρχία και από τὸν άπόλυτο συντονισμό καθε προσπαθείας. Τὰ κατορθώματα κι' οἱ θρίαμβοὶ μ' αὐτὸ τὸν τρόπο πολλαπλασιάζονται.

Πλήθος έπεισόδια του πολέμου διηγούνται οἱ τραυματίες μας. Κι' ἐδῶ θά παραθέσω με τη ζωηρή περιγραφή μιάς έπιθέσεως κάπου στο μέτωπο, ὅπως μᾶς την διηγήθῃ ένας ήρωικὸς τραυματίας μας, που έλασε μέρος σ' αὐτή.

«Εμεῖς δεν τις φοβοῦμαστε τις μηχανές τους, άρχιστε ὁ τραυματίας. "Εκείνοι άγωνίζονται νά μᾶς νικήσουν με τὰ σύρματά τους, με τούς σκαντζοχοίρους των, με τις τσιγαροθήκες τους, με τούς ὅλμους τους και με τὰ λογῆς-λογῆς «μαραφέτια» τους. Μά εἰμᾶς δεν μᾶς τρομάζουν οἱ μηχανές τους... "Εμεῖς έχουμε καρδιά. Αὐτοὶ δεν έχουνε. Και τούς νικάμε».

Οἱ πολεμιστές μας δχι μονάχα νικάνε τούς "Ιταλοὺς, μά περιφρονοῦν και τὰ μηχανικά τους μέσα. Και τὰ έχουν ὀνομάσει με περιφρονητικὲς έκφράσεις. Τὰ σύρματά τους εἶναι τὰ συρματοπλέγματα, οἱ σκαντζόχοιροι τὰ μικρά τάνκς που μεταχειρίζονται οἱ "Ιταλοὶ στοὺς ανώμαλους δρόμους της "Αλβανίας και τσιγαροθήκες εἶναι οἱ κόκκινες χειροβομβίδες του έχθροῦ, που οἱ φαντάροι μας τις λένε και βαρελόττα...

"Εξακολουθῶν λοιπὸν εἶται ὁ τραυματίας την διήγησι:

«Γιατί νά τις φοβηθοῦμε τις μηχανές τους; Μπροστά στοῦ ανθρώπου την καρδιά πέφτουν ὅλα! Μάταια οἱ "Ιταλοὶ ταμπουράνουνται... "Ετσι και κείνη την ήμέρα που τραυματίσθηκα. Ταμπουράθηκαν στο ὕψωμα εκείνο, μά τούς τό πήραμε. Και νά πὸς τό πήραμε:

Πάνω στο ὕψωμα είχανε φτειάσει χαρακώματα και μπροστά στα χαρακώματα είχαν τοποθετημένες πολλές σειρές συρματοπλέγματος ατα και κάθε δεκαπέντε ὡς είκοσι μέτρα κι' ένα ὄλμο.

Μᾶς περίμεναν νά κάμουμε έπίθεσι, γιὰ νά μᾶς ριχθοῦν... Γύρω τό χιόνι ήταν ένα μέτρο ὕψος. Και στην κατηφορία έφτανε τό ένα μπόι. "Ολα κατάσπρα... "Ωστόσο άρχισαμε την έπίθεσι. "Εμεῖς προχωροῦσαμε τὸν άνήφορο και τὰ κανονάκια μας τοῦ δρεβαντικού τούς ρίχνανε μπόλικες. Γύρω μας έσφύριζαν και πέρα έβροντοῦσαν. Κι' ὅσο πλησιάζαμε, τόσο έθέριευαν τὰ πράματα. Ρίχναμε μεῖς, μά ρίχνανε και κείνοι. Χιλιάδες έπεφταν οἱ μύδροι κατά πάνω μας... Μά δεν έφοδούμαστε. Συλλογιζόμαστε πὸς ή Παναγία εἶναι μαζί μας και πὸς αὐτοὶ εἶναι δειλοὶ, άδικοι και πρόστυχοι...

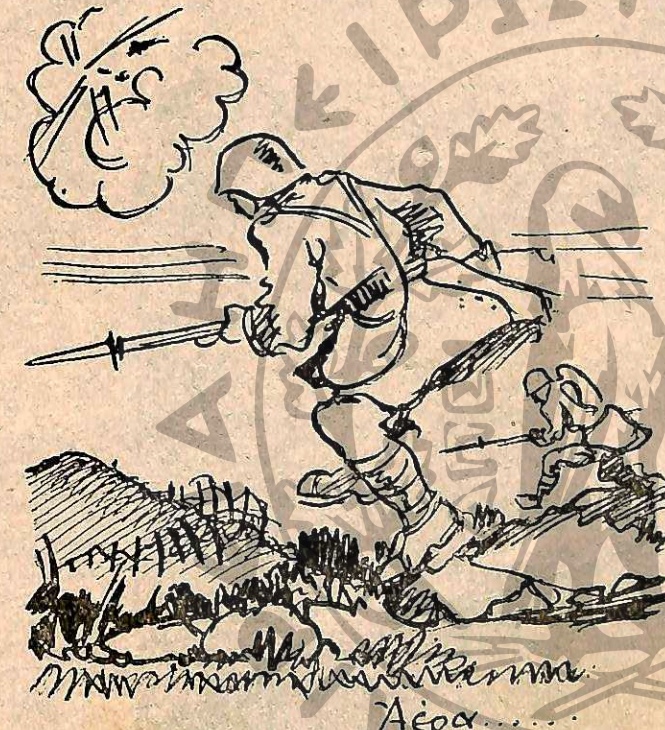
"Οταν φτάσαμε σέ άρκετό ὕψος, μέσα στα χιόνια του ὕψωματος, αντικρύσαμε τούς "Ιταλοὺς που μᾶς χτυποῦσαν με τούς ὅλμους. Δεν σηκώνανε τό κεφάλι τους οὔτε νά μᾶς ἴδουνε.

"Ενοιωσαν ὅτι πηγαίναμε κατά πάνω τους, κι' άρχισαν νά φοβοῦνται κι' άς είχαν τούς ὅλμους μπροστά τους. Είχαν τό πρόσωπό τους σκυμμένο στη γῆ και τραβοῦσαν τό μοχλὸ του ὄλμου. "Ερριχναν αἰδιάκοπα, μά φαινότανε τρομαγμένοι... Μά και τὰ πολυ-

θόλα τους έρριχναν κι' αὐτά. Σειρές από σφαίρες τών πολυθόλων έσηματίζαν γαζι άπάνω στο χιόνι... Κάπου-κάπου έσκαγε και καμιά ὀβίδα τους. "Επεφτε στο χιόνι και σηκωνε ένα τεράστιο συντριβάνι από χιόνι, που πήγαινε πρὸς τὸν οὐρανό... Σέ μερικά σημεία τό χιόνι είχε σκαφθῇ από τις ὀβίδες τους και φαινότανε μαῦρες πηγές πάνω στο άσπρο ντύσιμο του βουνού...

Κάποια στιγμή οἱ "Ιταλοὶ, εκεί που μᾶς έρριχναν με τούς ὅλμους και με τὰ πολυθόλα, άνασήκωσαν τὰ κεφάλια τους. "Ο θόρυθος που κάναμε τούς άναστάτῳσε. Εἶδαν πὸς εἴμαστε μονάχα σέ άπόστασι πενήντα μέτρων μπροστά τους. Και τρέξαμε πιά και φωνάζαμε: «Αέρα! Αέρα!»...

"Εμεῖς εἴμαστε σ' ὅλη την ὀρμή μας, μ' ὅλη τη δύναμι του ήθικου μας. Κι' εκείνοι τάχαναν πιά... Κυττάζανε γύρω τους με τρόμο. Ζητούσανε νά ἴδουν πὸς θά ξεφύγουν. Κι' όμως είχαν μπρός τους μηχανές καταστροφικές. "Εμεῖς αντίθετα συλλογιζόμαστε ποῖος πρῶτος θά καθάλλῃση τό χαρακώμα και πὸς θά πιάσει ή θά ξεπαστρέψῃ τούς έχθρους...

Αέρα...

(Σ κίτσο του συνεργάτου μας κ. Γ. Γρηγόρη. Τ. Τ. 712).

"Εκείνη την ώρα καταλάβαμε πὸς οἱ "Ιταλοὶ δεν είχαν μπροστά τους μονάχα ὅλμους και πολυθόλα. Είχαν στο πλάι τους σωρούς τις κόκκινες χειροβομβίδες. Αὐτὲς τις λέμε βαρελόττα και τσιγαροθήκες. "Οταν τις βροῦμε άσκαστες στα βουνά τις μαζεύουμε γιὰ νά τις μεταχειρισθοῦμε εναντίον τους. Μά κάποτε βγάζουμε και τό μαπαροῦτι και τις κάνουμε τσιγαροθήκες...

"Αφήσανε λοιπὸν οἱ "Ιταλοὶ, μόλις κοντέψαμε, τούς ὅλμους και τὰ πολυθόλα κι' άρπάξανε τις χειροβομβίδες. Τις πετοῦσαν κατά έκατοντάδες, κατά χιλιάδες κατεπάνω μας... "Εσκαγαν με διαβολικούς κρότους. Μά εἴμαστε τραβοῦσαμε μπρός, μέσα σ' ὅλα. "Εκείνη τη στιγμή καταλάβαμε πὸς τό χιόνι μᾶς βοηθοῦσε. Τὰ βαρελόττα πέφτανε μπόλικά γύρω μας, μά λίγα έσκαγαν. Τὰ περισσότερα έχώνοντο μέσα στο μαλακό χιόνι και δεν βρίσκανε αντίστασι γιὰ νά σκάσουν. "Ετσι πήγαιναν χαμένοι. Μόλις τό καταλάβαμε αὐτό, βάλαμε τὰ γέλια και ριχθήκαμε με καινούργια ὀρμή...

Τώρα πιά θά δούλευε ή ξιφολόγη. Στη στιγμή εἶδαν τις άτσάλινες μας λόγχες νά λάμπουν μπροστά στα μάτια τους. Ξαφνιάστηκαν, φοβήθηκαν, άρχισαν νά ζαρώνουν οἱ φοατέλλοι σάν εἶδαν τις λόγχες νά λάμπουν στην άνατανάκλασι του χιονιοῦ... Τὸ κατάλαβαν πιά πὸς ὅλα ήταν περριττά. Οὔτε οἱ ὄλμοι, οὔτε τὰ πολυθόλα, οὔτε οἱ χειροβομβίδες, οὔτε τὰ συρματοπλέγματα τους μποροῦσαν πιά νά τούς ὑπερασπίσουν. "Η λόγχη ήταν πῶ δύνατη άπ' ὅλα. Γιατί πίσω από κάθε έλληνική λόγχη ζῇ μιά έλληνική φλογερή καρδιά!

Με τις ξιφολόγχες μπροστά φτάσαμε στα συρματοπλέγματα τους. Τάχαν βάλε σέ πολλές σειρές και κάπου-κάπου είχαν αφήσει περάσματα. "Ετρεφαν κάποιαν έλπίδα πὸς θά είχαν μιά σταλιά θάρρος νά βγοῦν από τὰ περάσματα αὐτά και νά μᾶς έπιτεθοῦν; "Η μήπως τάφῃσαν γιὰ νά περάσωμε; Μά τί νά τὰ κά-

(Συνέχεια εἰς την πρωτελευταίαν έξωφύλλου)

1, 2, 3, 4, 5, 6) 'Από την πρόσφατον επίσκεψιν τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου Παύλου, Γενικοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ε. Ο. Ν., εἰς τὰ γραφεῖα καὶ τὰς ἐγκαταστάσεις τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας. 7) Ἡ ἀνεγερθεῖσα ἀναμνηστικὴ στήλη ἐμπροσθεν τοῦ Ἐπαρχείου Ἰθάκης, ὅπου ἐγεννήθη ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς. 8) Οἱ στρατιῶται μας, βουτηγμένοι μέσα εἰς τὸ χιόνι, μεταφέρουν τὸ πυροβόλον τους εἰς μίαν κορυφὴν. 9) Οἱ φαντᾶροι μας μεταφέρουν εἰς τὰ χέρια ὀρειωτικὸν πυροβόλον.

53.

(Συνέχεια)

«Αν συμβουλευτούμε λοιπόν τους χρονογράφους της εποχής που ιστορήσανε τα καθέκαστα απ' αυτή την εκστρατεία, πρέπει να φαντασθούμε πως ή απόδοσι έγινε με τέτοιο τρόπο...

Τα βασιλικά καράβια πλέοντας άρχα άράξανε ύστερα από λίγο στην άμμουδιά... Κι' εϋτώς άνοιξαν τα πλαινά τους και ρίξανε στη στεριά κάτι πλατιά γιοφύρια καμωμένα επίτηδες για τούτο τό σκοπό, έτσι που να μπορούν να περάσουν όχι ένας μά πολλοί μαζί πεζοί και καθαλλάρηδες σε τάξι πολεμική.

Και για να μη μπορέσουν να ζυγώσουν καθόλου οι Σαρακηνοί και να τους φέρουν εμπόδιο είχανε μαζευτεί στις πρώρες οι σφεντονήτες και οι τοξότες και ρίχνανε βροχή τις σαίτες και τα μολύβια... Μά και οι σιφωνάριοι στέκανε έτοιμοι να τους καταβρέξουν με ύγρη φωτιά...

Οι Σαρακηνοί άμα κατάλαβαν πως ήταν αδύνατο να έμποδιουν την άποβασι τραθήχτηκαν πάλι πίσω στα ψηλάματα περιμένοντας να τους ριχτούνε πρώτοι οι Βυζαντινοί.

Ο Νικηφόρος δέν έχασε καιρό... Χώρισε την προφυλακή του σε τρία τάγματα και χύθηκε κατά πάνω τους. «Εμπρός» πρόσταξε, «ή Παναγιά είναι δώ μαζί μας και μάς βλέπει και μάς βοηθά» δείξετε πως είσαστε άξιοι της παρουσίας της».

Οι πεζομάχοι πρώτοι σε πυκνή τάξι ξεκίνησαν. Έβαλαν τις ασπίδες τους πάνω από τό κεφάλι και τις ένώσανε έτσι που έγιναν ένα κορμί όλο...

Θαρρείς κι' ήταν κανένα παραμυθένιο ζω, δράκος με λείπια σιδερένια που δέν τά περνούν τ' άκόντια... Κι' όχι ένας, μά τρείς τέτοιοι δράκοι κι' από τρείς διάφορες μεριές χυθήκανε μονομιάς και ξετυλίγονταν στην άμμουδιά κι' ανέβαιναν προς τα ψηλάματα που βρίσκονταν οι Σαρακηνοί.

Και σε κάθε τάγμα, λείι, άκολουθούσε κι' ένας έπίσκοπος τριγυρισμένος από κληρικούς με τά πανηγυρικά τους άμφια και σήκωνε ψηλά ένα μεγάλο σταυρό που είχε κομμάτι από τίμιο ξύλο...

Οι κουρσάροι εξαφιασμένοι καθώς ήταν από τό θέαμα τόσων καραβιών, τόσου στρατού τακτικού που κινώταν

με άφάνταστη τάξι και ύποταγή στα προστάγματα, στην άρχή στέκονταν σαν άποσβολωμένοι. Βλέποντας όμως πως κινδύνευαν να κλειστούν σε σιδερένιο κύκλο, χύθηκαν όλοϋθε, σαν κύματα άφρισμένα άπάνω στα τάγματα του Νικηφόρου... Κι' ήταν και τούτοι άλλοι βαριά άρματωμένοι με άλυσιδωτους θώρακες και άσπρους μανδύες από πάνω που κυμάτιζαν στον άέρα, κι' άλλοι μισόγυμνοι με πουκάμισο και κοντοβράκι μονάχα, μαυροί σά δαιμόνια που οϋρλιάζανε, τρέχανε έδω κι' εκεί, ώπισθοχωρούσαν και πάλι ξαναγύριζαν με περισσότερη λύσσα.

Η πολεμική τους κραυγή «Άλάχ» «Άλάχ», τά βούκινε, τά τουμπελέκια που χτυπούσαν μ' ένα γοργό χαρούμενο τρόπο, σά νάταν χορός και πανηγύρι τούτη ή άνθρωποσφαγή, σμίγανε όλα και κάνανε μιά βουή, ανάκατη, φοβερή, θαρρείς κι' άκουες άγριεμένη θάλασσα που σφύριζε, βογούσε και δερνόταν πάνω στα βράχια...

Δερβίσηδες με μακρά άσπρα γένεια, έξαλλοι από φανατισμό και μίσος τρέχανε ανάμεσά τους και τους παρακινούσαν στον άγώνα... «Μακαρισμένοι αυτοί που θάπεφταν πολεμών».

Δερβίσηδες έξαλλοι από φανατισμό τους παρακινούσαν στον άγώνα.

τας τούς άπιστους... Μακαρισμένοι αυτοί που τό ίδιο βράδυ καθισμένοι σταυροπόδι άγνάντια στον προφήτη θά δοκίμαζαν τις χαρές του παραδείσου».

Ο ήλιος είχε άνεβή ψηλά... Τό μεσημεριάτικο κάμα φλόγιζε την άμμουδιά... Οι δυο στρατοί μάχονταν σά μεθυσμένοι από τό αίμα και τη λάμψη της καλοκαιριάτικης μέρας... Τό ξέφαν, βλέπεις, και τούτοι και κείνοι πως ή νικητές έπρεπε να βγούν από τούτο τον άγώνα ή όλότελα χαμένοι... Ός τόσο ήταν πιά φανερό... Η νίκη άρχισε να κλίνη με τό μέρος των Βυζαντινών... Τά θωρακισμένα τάγματα σαν τρείς σφήνες χώθηκαν στην παράταξι των κουρσάρων και τήν έσπασαν.

Στό μεταξύ άλλος στρατός βγήκε από τά καράβια και παρατάχτηκε στ' άκρογιάλι έτοιμος να δώση τό τελειωτικό χτύπημα... Νά και οι καθαλλάρηδες της αυτοκρατορικής φρουράς, οι περίφημοι Βαράγγοι, που δέν μπορούσε ούτε να τους άντικρύσης' τέτοια ήταν ή λάμψη που χύνονταν από τους άσημένιους θώρακες και τά κράνη τους. Ο ίδιος ο Νικηφόρος είχε μπη επί κεφαλής καθάλλα στο άσπρο του άλόγο... Ίσιος, άλύγιστος, με τη ματιά στηλωμένη μπροστά εκεί κατά τη μάχη... Τόν έβλεπες κι' ένιωθες όλη τη λαχτάρα της πολεμικής καρδιάς του να τρέξη, να μεθύσει από τόν θόρυβο και τόν κίνδυνο του άγώνα... Μά κρατούσε συνετα την καρδιά του, όπως κρατάμε ένα παράφορο άλογο, κι' άφηνε τό νοϋ του κυβερνήτη, να διαλέξη άτάραχος τη στιγμή που χρειάζεται να δώση τό πρόσταγμα.

Κοντά του βρίσκονταν και οι τρείς μας φίλοι...

Οι Βαράγγοι σιγομουρμούριζαν: «Πότε πιά...».

Ο Μιχαήλ έκλινε δεξιά και ψιθύρισε στ' αυτό του Δημήτρη.

—Τό κάτω κάτω της γραφής, άν τρέξωμε, θά μάς φυσήξ και λιγάκι άέρας. Έδω κινδυνεύουμε να ψηθούμε ζωντανοί στα σιδερικά μας...

Μά ο γιός του Πρωτοσπαθάρη Γρηγορά, σά να βρισκόταν σε καμιά δεξίωσι στο Έρό Παλάτι, γαλήνιος, ούτε του έδωσε άπόκρισι...

—Χαρά στην ύπομονή... Φοβάσαι μήπως χάνης τη μεγαλοπρέπειά σου... έπεε όλο φούρκα ο Μιχαήλ.

Ξαφνικά ο Δομέστικος στράφηκε...

«Όλοι άνακινήθηκαν... θάρρεψαν πως έφτασε ή στιγμή που τόσο περίμεναν. Μ' αυτός ζήτησε με τό βλέμμα τό Γρηγόρη και σαν τόν βρήκε του έκαμε νόημα να πλησίαση...

—Κοιτά, του έιπε, πάρε μερικούς καθαλλάρηδες μαζί σου και τρέξε σε κείνο τό λόφο... Θέλω να έξρω άν βρίσκεται κανένα χαντάκι κατά κεί ή άλλο εμπόδιο που να μπορή να κόψη τό δρόμο μας. Πρέπει όπως και νάναι να μού φέρης άπάντησι τό γρηγορώτερο...

(Άκολουθεί)

Σελίδες από τό ήμερολόγιο του μαθητού Μιχαλάκη Στρούζα

17ον

«Ο Μιχαλάκης δέν μούγραφε άν έπήρε τό ρολόι μου από τό μάστορη. Για τά άλλα, τόν ευχαριστώ πολύ. Παρακαλώ τη μανούλα μου να μην άνησυχή, αλλά να πλέκει κάλτσες και πουλόδερ. Αυτά χρειάζονται σήμερα. Σας φιλά όλους, Γιώργος...»

Αυτά, λοιπόν, ήταν τά δυο προηγούμενα γράμματα του στρατιώτη μας από τό μέτωπο: Δυο λόγια που δέν είχαν άλλο σκοπό παρά να μάς πληροφορήσουν πως ο άνθρωπος που άγαπούσαμε ζούσε. Δυο λόγια που μάς έλεγαν ότι ο δικός μας, που στείλαμε εκεί άπάνω για ν' άντιπροσωπεύει τό σπίτι μας στον μεγάλο άγώνα της Έλληνικής Λευτερίας, άνοητος γιατί άκόμα δέν έπολέμησε! Ζήτη τό ελληνικός στρατός!...

«ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ ΠΟΛΕΜΗΣΑ...»

Νά, όμως, που ήρθε επί τέλους τό γράμμα!... Τό γράμμα του στρατιώτη!... Τό γράμμα από τό μέτωπο. Τό γράμμα τό μαρτυροκαπνισμένο! Τό χορταστικό γράμμα! Τό γράμμα που περιέμεναν με λαχτάρα, με καρδιοχτύπι, αλλά και περηφάνεια. Τό γράμμα του στρατιώτη που, επί τέλους, έβγαλε τό άχτι του!...

Νά τι μάς γράφει: «Άγαπημένο μου, «Επί τέλους πολέμησα! Τόν

ο πολεμιστής

πόλεμο, τόν μεγάλο και ιερό πόλεμο της Πατρίδας μας, τόν πόλεμο του Έλληνικού λαού μας που άγωνίζεται για τη λευτεριά και για την τιμή του, τόν έζησα κι' έγώ, επί τέλους!

«Μάλις έδω και λίγες ώρες ύστερ' από δεκαπέντε μέρες άδιάκοπη μάχη! Η άδελφούλα μου ή Μίκα μπορεί να είναι ήσυχη. Της έκανα τό γατήρι και δέν... έσκοτώθηκα! Κι' ο πατέρας μου άλλο τόσο μπορεί να είναι ήσυχος πως έκανα τό καθήκον μου όσο μπορούσα καλλίτερα.

«Είναι αδύνατο να σας περιγράψω, άγαπημένο μου, πόσο περήφανος είμαι αυτή τη στιγμή για ό,τι γίνεται έδω πάνω από τά άτμήματα φαντασικά μας! Είναι αδύνατο να σας περιγράψω τί περηφάνεια νιώθω για την Έλληνική ψυχή, που έδω άπάνω θαυματουργά έναντιον ενός έχθρου πολύ ύπέρτερου αριθμητικά από μάς και πλούσια προτομασμένου για την βάρβαρη εκστρατεία του.

«Ό,τι κι' άν σάς πω για να σας παραστήσω από πού είδαν τά μάτια μου θα είναι πολύ κατώτερο από την πραγματικότητα. Αυτό που λένε κόλασι τό πολέμου είναι αλήθεια και τόσησά πέρα για πέρα. Όμως τόζησα σαν κάτι τό μεγάλο και τό άόλυτα ιερό. Γι' αυτό και δέν έχω

άλλη λαχτάρα παρά να τό ξαναζήσω.

«Τ' αϋτιά μου βουίζουν άκόμη από τους κρότους των όβιδων, των βομβών, των πολυβόλων, των ντουφεκιών και είναι γεμάτα από τις κραυγές της φρίκης και του πόνου των λαθωμένων. Από τά μάτια μου δέν θα φύγουν επίσης ποτέ οι άνισότητες εικόνες της πολεμικής ήμερας και της νύχτας, με τις άγριες λάμψεις της άπάνω στις πανώφλες χιονισμένες κορφές των βουνών που πολεμάμε.

«Η φωτιά, τό σίδερο και πλάι σ' αυτά ή πανωνία και ή κάθε είδους ταλαιπωρία σάθηκαν ή άδιάκοπη συντροφιά μου έδω και δεκαπέντε μέρες συνέχεια.

«Όμως όλ' αυτά τά φοβερά πράγματα για μένα και τους συντρόφους μου δέν ήταν παρά μιά σκληρή δοκιμασία της Έλληνικής μας ψυχής, μιά δοκιμασία της άλύγιστης βέλτης μας να νικήσουμε τόν άτιμο και βάρβαρο έχθρο που ήλθε να έπιδουλεύει τό ψωμί, τη λευτεριά και τό ιερό χώμα της Πατρίδας μας. Γι' αυτούς όμως τους λόγους άκριδώς, σ' αυτή τη δοκιμασία τόν σίδερω της φωτιάς και της πανωνιάς, ή ψυχή μας έδάσταξε γέρα και βγήκε νικήτρια. Ζήτω λοιπόν, πατέρα, τό μεγαλείο της Έλληνικής μας ψυχής! Ζήτω στην τύχη που μάς γέννησε Έλληνες!

«Μαθημένος από σας, καλοί μου γονείς, να σέβωμαι τό καθέτι στη ζωή, άνίκανος να βλάψω άκόμα κι' ένα μερμηγκι, άνίκανος — όπως θα θυμάσαι, πατέρα, — να παρακολουθήσω άκόμα και την άλλαγή που σου έκαναν πέφτι, όταν έγχειρίστηκες στο νοσοκομείο, μπόρεσα, ώστόσο, να κάνω θαύματα έδω πάνω, χάρις σ' αυτή την έπανάστατημένη Έλληνική μου ψυχή!

«Σκέψου, πατέρα μου, πως μιά νύχτα, άκούοντας τό πρόσταγμα του λεξέντη του λοχαγού μας, καθώς έκραξε «Άπάνω τους!», έγώ, τό χαϊδεμένο παιδί σου, πότε θρήσιος και πότε μπουσουλώνας μαζί με τους συντρόφους μου άπάνω στην παγωμένη λάσπη, έκάρφωνα τη λόγχη μου μ' άγριο μωγκρητό άπάνω στα κεφάλια και τά κορμιά των έχθρων μας, ή παραμέριζα τό κουφόριά τους με τους άγκωνες όταν, μπουσουλιζοντας, τάδρισα εμπόδιο στο προχώρημά μου...

«Παραμόνεψα άκόμα σαν λαγωνικό και χυμεία ύστερα σαν εξαφριαμένο θηρίο, ρίχνοντας χειροβομβίδες, άπάνω σ' ένα μπουλούκι έχθρων που τους τάσκαω, κατά τό διάστημα μιάς άναγνώρισης, έγώ με τρείς δικούς μας, να φώναζε έγγονιστοι κι' έβριμνοι τις γραμμές των, και είδα τις παραδαρμένες από τόν τρόπο φυγής εκείνων που ζούσαν άκόμα, να σηκώνουν τά χέρια ψηλά και να παραδινούνται αλχημάλωτοι στο θέαμα των ντουφεκιών μας...

(Η συνέχεια στο έπόμενο)

(Συνέχεια έκ του προηγούμενου)

ΣΤΟ ΚΑΣΤΡΟ ΤΟΥ ΜΟΥΚΑΤΣ

«Υστερα από κάμποσες μέρες ο Έψηλάντης με τους δικούς του ήταν στο Τεμεσάρ. Έκει τους περίμενε άλλη διαταγή, κι' άλλο σταμάτημα της πορείας. Δέν ήταν τώρα δυνατό να προχωρήσουν για τη Βουδαπέστη, αλλά έσπευ να πάνε στην Άράδη, πάλι ούγγρική, και να καρτεράνε εκεί διατάξεις νεώτερες. Ιο σωματήμα αυτό δέν άφρεσε στον Έψηλάντη. Άλλά και τί μπορούσε τώρα να κάνει; Έτσι έπέρασαν όλοι τους τις δέκα μέρες που χρειαστήκανε για τό φτάσιμο της καινούργιας διαταγής. Την ένδεκάτη μέρα έπεσκέφθηκε τόν Έψηλάντη ο φρούραρχος στρατηγός Θυρί και του τόνισε πως έπιθύμια του αυτοκράτορα είναι να παρασχεθί κάθε εύκολία σ' αυτόν και στους συνοδούς του. Με τη διαφορά πως έπρεπε τώρα να δώση ένα «λόγο τιμής» πως δέν θα πρόσβαινε σε καμιά άπόπειρα δραπέτευσως κι' άκόμη πως δέν θαχί με κανένα πρόσωπο άλληλογραφία και πως από δώ και μετά θά έφανε τό όνομα βαρώνος «Σάινθαρ».

Οι δεσμευτικές διαθέσεις της αυστριακής κυβέρνησης φαίνονταν τώρα καθαρά. Τις είδε ο Έψηλάντης, τις είδανε οι άκόλουθοί του. Ο Έψηλάντης διαμαρτυρήθηκε στο Θυρί, κι' αυτός, που έλεγε τό δικό, αλλά και που δέν μπορούσε να τό έφαρμόση, τόπε πως δέν άξίζει τόν κόπο να άνησυχή, γιατί τά μέτρα αυτά δέν θα τράθαναν πολύ σε μάκρος. Κι' ως κατακλείδα τόνισε στον Έψηλάντη πως έπρεπε ν' άφήνη τους άλλους, και να μείνη μόνος!

Η τελευταία διαταγή του Αυστριακού στρατηγού τό έπεε όλα. Τούδειζε την άρχή και τό τέλος της καινούργιας ζωής του. Η Αυστρία κράταγε τώρα καλά στα χέρια της τόν άτίθασο Έψηλάντη, που καταπάτησε τις άποφάσεις της Ιερής συμμαχίας, άνάθοντας φωτιά καινούργια στα κράτη της Εύρώπης.

Ο Έψηλάντης όμως δέν έχασε την ψυχραιμία του. Στις 14 Ίουλίου, άπόγευμα χαιρέτησε τους δικούς του, κι' άκολούθησε τόν υποφύραρχο που άνάλαβε να τόν οδηγήση στο Γολγούθ. Στις πέντε ή ώρα φτάσανε με τό στρατιωτικό του συνοδό στο Μεσαιωνικό κάστρο του Μούγκατς.

Στην είσοδο του κάστρου τους περίμενε ο διοικητής, ο όποιος έιπε στον Έψηλάντη πως τό δωμάτιό του ήταν άνετο και καθαρό, άξιο του προσώπου και του τίτλου του. Ο Έψηλάντης τόν άκούούθησε στο γρηγορότερο, για να γίνει τάχα ή καταγραφή των πραγμάτων του. Έκατσε κεί ίσια με τις δέκα. Την ώρα κείνη φανερώθη μπροστά του άλλος Αυστριακός, βλοσυρός και τούτος, κρατώντας στα χέρια του ένα μικρό φαναράκι. Ο Έψηλάντης τόν άκούούθησε δίχως να μπορέση να βγάλη από τά χείλη του μιά λέξι. Πέρασαν μέσα από σκοτεινές στοές κι' από χονδρές σιδερένιες πόρτες. Και χρειαστήκανε κάμποσα λεπτά ως που να φτάσουν στο είδικό κείνο διαμέρισμα που θά γινέταν ο τάφος κείνου π' άγάταγε έπιμονα τόν άέρα και τό φάος. Ένας στενωχώρας, θολωτός θαλαμώκος, που φωτιζόταν από μιά μικρή τρύπα της οροφής, ήταν τό δωμάτιό που τούχανε ταμμένο. Ένα εύλοκρέβετο κι' ένα καθίσμα παρόμοιο ήταν τά έπιπλά του. Στους μαρμαριμένους από τήν πολυκαρία τοίχους, βρίσκονταν κρικά χονδροί, όμιοι με κείνους που δένουνε τους έγκληματιές. Ο πρίγκιπας τά κοίταξε αυτά δίχως να πη λέξι. Δέ ζήτησε τίποτα. Δέ διαμαρτυρήθηκε. Η διαίτησή του τόν έλεγε κατατοπισεί για όλα τούτα τά άνατριχιαστά συναιτήματα, και τόν έλεγε όπλινει με τό θάρρος που χρειάζονταν για να τά δηάφοδα. Ρώτησε για τ' άσέβεια του και για τους φίλους του.

—Θά κρατήσουμε κι' αυτοί σ' ένα παρόμοιο διαμέρισμα, έιπε κοφτά ο δεσμοφύλακας. Λυπήθηκε περισσότερο για κείνους, παρά για τόν εαυτό του. Κι' από τό χλαρό κείνο

καλοκαιριάτικο βράδι άρχισαν τά σκληρά του βασάνια.

Μέσα σε κείνο τόν τάφο, που με τις πρώτες βροχές άρχισαν να ξερνάνε οι τοίχοι του όγρυσία και μούχλα ήταν καταδικασμένος να περάση την υπόλοιπη ζωή του. Δυο μήνες μέσ' στη φυλακή, τόν έπιασε πυρετός και του παρουσιάστηκε άσθμα. Έγραψε, φώναζε κι' έστειλε στους άρμόδιους σπαραχτικές έπικλήσεις. Τίποτε όμως. Καμιά άπόκρισι από πούθεν.

Τό Νοέμβρη, μήνα της βαρείας όγρυσίας, ή ύγεια του χειροτέρεψε. Τότε για πρώτη φορά χτύπησε την πόρτα του σκοτεινού του τάφου γιάτρός. Ο Αυστριακός τούτος φάνηκε άνθρωπίνωτερος και έγνοιαότερος ότι ή άρρώστια του προερχόταν από έλλειψη άέρος και κινήσεως.

Τότε ο φρούραρχος έπέτρεψε στον Έψηλάντη να κάνει μιά ώρα περίπατο στην αλλη του κάστρου. Ήταν όμως και τούτο δάρο άδωρο. Ο περίπατος θά γινότανε νύχτα, από τις δέκα ως τις ένδεκα, κι' έτσι δέν θα μπορούσε τό βασανισμένο κορμί του να νιώσει καθόλου τη ζεστασία του ήλιου.

Άλλά ή έκδίκησι της Αυστριακής Κυβερνήσεως δέν σταμάτησε μονάχα στους φυλακισμένους. Για να μην έχουν όθεν λεφτά και δραπέτεύσουν, κατώρθωσε να πείση τόν Τσάρο να δημεύση όλόκληρη την περιουσία των Έψηλάντηδων. Έτσι, κι' αυτή ή μάνα τους, ή πριγκίπισσα Έλισάβετ Έψηλάντη, ή ευγενικά άρχόντισσα, δοκίμασε τη στέρησι, κι' όπως γράφουνε κείνοι που ζήσανε κοντά της, της έλειψε κι' αυτό άκόμα τό λάδι του καθηλιού της.

ΟΧΙ, ΔΕΝ ΦΕΥΓΩ

Οι μέρες του Έψηλάντη περνούσαν μονότονες, μάυρες και σκοτεινές. Νέα από πούθενά δέν μάδαν, γιατί κι' αυτή άκούη την έφημερίδα του την είχαν άπαγορεύσει οι Αυστριακοί. Έκει μέσα, σε κείνο τόν σκοτεινό τάφο, τόν οδηγούσε ή φαντασία του και ή διαίσθησι του. Με τους δυο αυτούς αλάθευτους οδηγούς βρίσκότανε πότε στο Μωράβ, πότε στην Άττική και πότε στη Ρούμελη. Τόσο παρηγοριώταν μ' αυτό, που πολλές φορές νόμιζε πως ήταν άληθινά κοντά σε κείνους που συνέχισαν τόν άγώνα, που πρωτάρχισε ο ίδιος στα καίσιμα Βαλκάνια.

(Άκολουθεί)

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ

* "ΤΗ ΥΠΕΡΜΑΧΩ ΣΤΡΑΤΗΓΩ..." *

Νέο κορίτσι,
Αγαπητή μου Φαλαγγί-
τισσα,

Η ανθρώπινη ύπαρξις είναι, μπορεί να πη κανείς, συνυφασμένη με το θρησκευτικό αίσθημα, που είναι απαραίτητο για τον άνθρωπο, όπως ο αέρας για τη ζωή του. Το ίδιο συμβαίνει και για τους λαούς. Ιστορικώς προηγήθησαν στον πολιτισμό και στην ανάπτυξη τους λαοί βαθιά θρησκευτικοί. Γι' αυτό ακριβώς και ο Μεγάλος Αρχηγός μας είπε: «Η Ιστορία διδάσκει ότι τα έθνη δεν μπορούν να αναπτύξουν μεγάλων μορφωτικών πολιτισμών, χωρίς να προηγηθώ βαθύ θρησκευτικών αίσθημα».

Από την αρχή της εμφάνισής του ο Έλληνικός Λαός είχε πολύ βαθύ το θρησκευτικό αίσθημα. Οι αρχαίοι Έλληνες τίποτα δεν έπιχειρούσαν αν δεν ζητούσαν τους χρησμούς των μαντείων κι' αν δεν προσήυοντο στο θεό με τις απαραίτητες θυσιές. Ο μετέπειτα Έλληνισμός διέτηρε πάντοτε και, προ πάντων, σε όλες τις έθνικες τρικυμίες του ακατάλυτο το θρησκευτικό του αίσθημα και ο Θεός, πανταχού παρών, τον βοηθούσε στον έθνικό δρόμο πάντοτε νικητή, πάντοτε επιτυγχάνοντα με της Υπερμάχου Στρατηγού την βοήθεια. Πράγματα ακατόρθωτα κι' ακατανόητα για την ψυχρή λογική έπετεύχθησαν μόνο με τη βαθεία πίστι προς το Θεό. Έτσι πάλι και σήμερα το βαθύ θρησκευτικό αίσθημα του Έλληνικού Λαού, που η πραγματική και δολοφάνερη βοήθεια του Θεού, στον άγνωστο μας, το κάνει πιο βαθύ και την πίστι του άτράνταχτη, μας οδηγεί από θριάμβου εις θρίαμβον, από θαύματος εις θαύμα, από Νίκης εις Νίκην.

Η διαχείρισις του νοικοκυριού μας

Αν πριν από τον πόλεμο μπορούσαμε να παραλείψουμε κάτι λεπτομέρειες του νοικοκυριού μας, σήμερα είναι απαραίτητο να προσέξουμε ιδιαίτερα. Τώρα, που η πατρίδα μας αγωνίζεται τον υπέρ πάντων αγώνα, τώρα που το κράτος μας έχει τόσες φροντίδες, τώρα που οι υιοί μας, τ' αδελφία μας, οι άνδρες μας λείπουν από κοντά μας χρειάζεται να υποδιπλασμούμε κι' εμείς σε περισσότερους κόπους. Άλλες εποχές δεν μας χρειαζόταν μολύβι και χαρτί για να κανονίσουμε τα έξοδα μας ανάλογα με τα έσοδα μας, τώρα είναι ανάγκη να κρατούμε λογαριασμούς για να φέρουμε και μια σχετική ισορροπία στην οικονομική μας κατάσταση. Ξέρουμε ότι ένα σπίτι, που δεν κυβερνάται καλά από την άποψη αυτή, χάνει και την ψυχική του ηρεμία. Φαντασθήτε μία μητέρα, που στην αρχή του μηνός παίρ-

Στόν σημερινό μας πόλεμο δεν αγωνιζόμεθα μόνο να διατηρήσουμε αμόλυπτη από ξένη βεβήλωση την Έλληνική Πατρίδα, αλλά πασχίζουμε για την διατήρησι της Έλληνικής Φυλής, αυτής που αγωνίζεται γιατί πιστεύει.

Απάνω στα άξενα βουνά της Άλβανίας ο στρατός μας αντιμετωπίζει τον έχθρο με τη λόγχη και με την πίστι. Φτάνει να βρεθώ κανείς σ' ένα χωριό των μετόπισθεν ή και της πολεμικής άκρομης ζώνης, εκεί σ' ένα χωρικό εκκλησάκι για να νιώσει όλο τον βυζαντινό θρησκευτικό μυστικισμό που γεμίζει την ελληνική ψυχή και σήμερα. Κάτω από το θαμπό φως της καντήλας ο νεαρός τραυματίας στήριγμένος από τη μία στο δεκανίκι κι' από την άλλη στο χέρι μιας γερόντισσας ψάλλει μαζί με τον παπά και το ευλαβές εκκλησίασμα του χωριού το «Τη Υπερμάχω Στρατηγώ».

Κάτω από ένα αντίσκηνο στην πρώτη γραμμή, κάποιοι αξιωματικοί διαβάξουν, ενώ η χιονοθύελλα μαινεται και το κανονίδι μουγκρίζει στα άπεναντι βουνά, μια περικοπή από τα λόγια του Θεανθρώπου εις έπηκον μερικών άλλων συναδέλφων του. «Όχι για να περάσει η ώρα, όχι για να ψυχαιώσω, αλλά για να αντίληψη αυτός και οι άλλοι δύναμι και πίστι από τα ιερά λόγια του Ευαγγελίου».

Ένας σωφέρ δεν τραγουδεί πιά στο βολάν του τον συνηθισμένο του σκοπό, αλλά ψάλλει μουρμουρίζοντας, ψάλλει μέσα από την ψυχή του, ενώ γυρίζει το βολάν στην τρομερή νύχτα κάτω από τα λουσασμένα του έχθρου πυρά το «Νίκας τοις εὐσεβέσι κατά βαρβαράν...». Μ' αυτό δυναμώνει την ψυχική του άντοχη και μ' αυτό βγαίνει σῶος με το πολύτιμο φορτίο του από την κόλασι της φωτιάς.

Σ. Καρ.

* Καλή οικοδέσποινα *

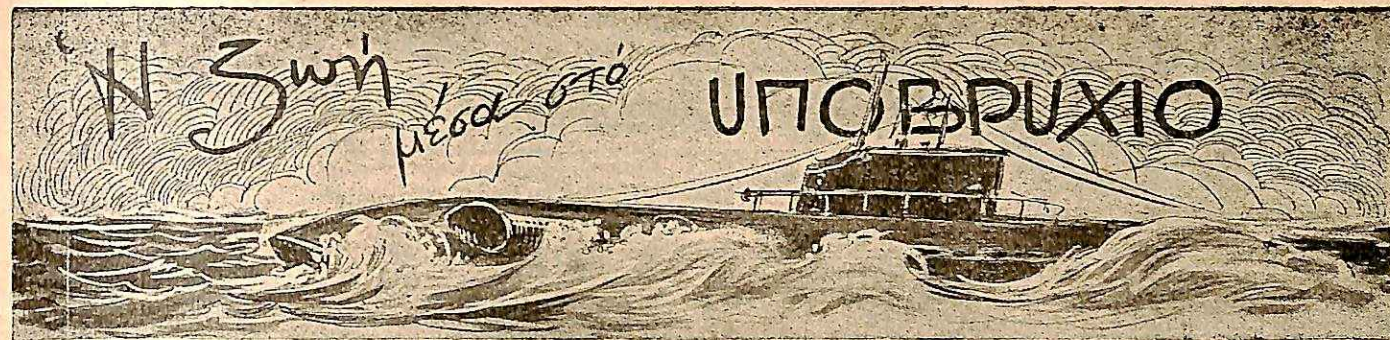
«Πές μου με ποιόν κάθεσαι για να σου πω ποιος είσαι» λέει μια λαϊκή παροιμία. Για μια όμως νοικοκυρά θα μπορούσαμε να της πούμε. «Δείξε μου την κουζίνα σου για να σου πω ποιά είσαι». Γιατί η καλή νοικοκυρά, η καλή οικοδέσποινα από την κουζίνα φαίνεται.

Η κουζίνα χρειάζεται την πιο μεγάλη φροντίδα από όλο το σπίτι. Έκεί είναι σαν να πούμε το εργαστήριο της ύγείας της οικογενείας και επομένως της ευτυχίας της.

Μια οικογένεια, που δεν τρέφεται όπως πρέπει καθαρά και υγιεινά δεν μπορεί να όρθοποδή. Η κουζίνα δεν είναι άνοχη να γεμίσει πάντοτε με κοτόπουλα και συναγρίδες. Είναι όμως απαραίτητο να διατηρηθεί άπλυτα καθαρή. Μόλις μπούμε σε μια κουζίνα και νιώσουμε κάποια έπισητη οσμή πρέπει να ξέρουμε ότι εκεί δεν

βασιλεύει απόλυτος καθαριότης. Γι' αυτό δε πρέπει να μη παραμελούμε την κουζίνα μας. Ας κοιτάμε κάθε μέρα κι' ως καθαρίουμε καλά όλες τις γωνίες της. Ας μην αμελούμε να πλύνουμε τις χύτερες καλά μετά το φαγητό άμέσως. Ας ανοίγουμε τα παράθυρα διάπλατα και τον χειμώνα ακόμα για να βυλί η μυρωδιά των φαγητών και των καπνώνων ή του πετρελαίου. Ας μην αφήνουμε ποτέ υπολείμματα φαγητών κάπου ξεχασμένα. Σήπονται και αναδίδουν άναθυμιάσεις.

Όταν γίνονται όλα αυτά, τότε μπορεί να περάσει από την κουζίνα μας άσφαλως κάθε πολιτισμένος άνθρωπος και μεις να μην ντραπούμε, αλλά με θάρρος να τον κοιτάζουμε στα μάτια. Γιατί τότε μόνο είμαστε βέβαιες ότι έκτελούμε τον προορισμό μας σαν καλές νοικοκυρές.

Σήμερα θα μπούμε μαζί μέσα σ' ένα από τα ένδοξα υποβρύχια μας και θα ζήσουμε τη ζωή και τον παλμό των ηρωικών ναυτών μας, από την ώρα που ξεκινούν από τη βάση για τη διατεταγμένη περιπολία τους και θα τους παρακολουθήσουμε σε όλη τη γεμάτη από τις άγνωστες λεπτομέρειες υπηρεσιακή και πολεμική ζωή τους. Ξεκινούμε λοιπόν!

Ύστερα από μερικές ώρες που έπλευσαμε στην επιφάνεια, το ταξίδι πρέπει να συνεχισθώ κάτω από αυτήν. Με ειδικό φωνητικό όργανο (είδος μεγαφώνου), ο φωναγωγός, όπως λέγεται ο υπαξιωματικός που το χειρίζεται, σκορπίζει από το κέντρον του, σε όλα τα πολεμικά μέσα του σκάφους τη διαταγή του κυβερνήτου:

«Προετοιμασία καταδύσεως!» Οι αξιωματικοί, οι υπαξιωματικοί και οι ναύτες καταλαμβάνουν άμέσως τις καθωρισμένες από πριν θέσεις τους, για να γίνουν οι απαραίτητοι χειρισμοί. Άλλοι κλείνουν τας καθόδους με τις τεράστιες βαλβίδες. Άλλοι παίρνουν τη θέση τους πλάι στοδω σωλήνες του πεπιεσμένου αέρος. Οι μηχανικοί σταματούν τις μηχανές και η κίνηση του σκάφους γίνεται πια με τις έφεδρικές ηλεκτρικές μπαταρίες. Άλλοι παίρνουν θέση στα πηδάλια. Ο άσυρματιστής βγάζει τα ακουστικά του Μόρς και βάζει στα αυτιά του το υδρόφωνο.

Μονάχα ο κυβερνήτης μένει τελευταίος στον πυργισκό, μα σε λίγο κατεβαίνει και με την κάθοδό του το

κλείσιμο του υποβρυχίου έχει τελειώσει.

Η πίεσις του αέρος γίνεται αισθητή και τα αυτιά αρχίζουν λίγη ώρα να βουίζουν. Τώρα πιά όλα είναι έτοιμα. Ο άρμόδιος αξιωματικός δίδει την τελική άναφορά στον κυβερνήτη:

«Όλα έχουν καλώς!» Και ο φωναγωγός παραγγέλλει τη διαταγή του κυβερνήτου:

«Πλοίοι έτοιμοι προς κατάδυση!». Και ακολουθεί η διαταγή:

«Εις τάξειν καταδύσεως!». Το υποβρύχιο αρχίζει να κατεβαίνει. Τα «θαλασσεύματα» όπως λέγεται το νερό που γεμίζει τα κατάλληλα για αυτό διαμερίσματα στο κύτος, κάνουν μια περίεργη βοή. Το βύθισμα όμως του πλοίου δεν γίνεται ήρεμα. Ο κυβερνήτης «λικνίζει» το σκάφος. Με κατάλληλους δηλαδή χειρισμούς του πηδαλίου κινεί το πλοίο άλλοτε προς την πρύμνη και άλλοτε προς την πλώρη. Και γίνεται αυτό, γιατί πρέπει να μπη παντού νερό. Από το έξωτερικό περίβλημα του σκάφους δεν πρέπει να μείνει ούτε το ελάχιστο κενό. Όταν πιά τελειώσει και η λίκνισις αυτή, που όταν γίνεται το πλήρωμα όλο κρατεί και την αναπνοή του άκομμη, ακούεται πάλι ο φωναγωγός με τη διαταγή του κυβερνήτου:

«Λίκνισις έπερατώθη. Ταχύτης πρόσω έλαχιστή!».

Το υποβρύχιο τώρα βρίσκεται 20-30 (άλλοτε περισσότερα και άλλοτε λιγώτερα) μέτρα κάτω της επιφάνειας της θαλάσσης. Και η περιπολία αρχί-

ζει. Ο κυβερνήτης ή ο υπαρχος τώρα, από το περισκόπιο που υψώνεται λίγο πιο πάνω από την επιφάνεια, παρακολουθεί γύρα. Μα κι' αυτό βυθίζεται σε λίγο και πάλι ανεβάζεται και η δουλειά αυτή συνεχίζεται όλη την ημέρα.

Τί κάνει τώρα το πλήρωμα τις άτέλειωτες αυτές ώρες;

Όσοι άνδρες έχουν υπηρεσία στις μηχανές ή άλλοι, βρίσκονται φυσικά στις θέσεις τους. Όλοι οι άλλοι είναι ξαπλωμένοι στα κρεβάτια τους. Αυτό γίνεται για δύο λόγους: πρώτον για να είναι εύκολη η συγκοινωνία στους διαδρόμους που είναι στενοί, και ύστερα για οικονομία δξυγόνου. Ο ξαπλωμένος πάντα καταναλίσκει λιγώτερο δξυγόνο από τον όρθιο.

Το δξυγόνο και το νερό είναι δυο πράγματα που η σπατάλη τους απαγορεύεται απόλυτα μέσα στο υποβρύχιο. Για να γίνεται οικονομία στο νερό το πλήρωμα δεν πλένεται σε όλη τη διάρκεια της περιπολίας, που μπορεί να κρατήσει πολλές ημέρες. Ούτε αξιωματικοί ούτε ναύτες έχουν το δικαίωμα να χρησιμοποιήσουν νερό για νύψιμο.

Τα πληρώματα των υποβρυχίων μας διατίθενται βέβαια θαυμάσια, αλλά το μόνο που λείπει από τα φαγητά τους είναι το αλάτι, γιατί οι δεξαμενές του ποσίου νερού πρέπει να κρατήσουν σ' όλη τη διάρκεια της περιπολίας που μπορεί όπως είπαμε να κρατήσει και δλοκλήρες έβδομαδες... Μα θα συνεχίσουμε σε άλλο φύλλο.

ΒΟΝΒΑ ΝΤΟΝΤΣΕ

Είχαν διατάξει οι Ιταλοί τους μαθητάς ένοδς ήπειρωτικό χωριού, που κατέλασαν τις πρώτες ημέρες του πολέμου, να γράψουν... ευχαριστήρια γράμματα στον Μουσσολίνι.

Τα παιδιά δεν ήθελαν να ήσπερουν. Άλλα ή διαταγή ήτο ασυτηρά. Άν δεν έγραφαν θα έτιμωρόντο οι γονείς των.

Ο Ιταλός διοικητής που έγκατεστάθη γρήγορα - γρήγορα στο χωριό αυτό έλεγε, με τον υποκριτικό τόνο και την άπιστία που είναι έμφυτη στους Ιταλούς:

«Εμείς ήλθαμε να κάνωμε καλό εις τους Έλληνες. Είπαμε μικρό κράτος και πτωχό. Η μεγάλη Ιταλία τώρα που θα σας προσάρτησε θα σας κάνει εύτυχους. Να γράψετε γράμματα εις τον Μουσσολίνι, τον μεγάλο... προστάτη των Έλλήνων, και να του εκφράσετε τας ευχαριστίας σας. Ότι είπατε εύτυχους και χαρούμενοι. Αυτά θα μεταφρασθούν Ιταλικά. Οποίος γράψη το καλλίτερο γράμμα θα πάρη και βραβείο. Θα σπουδάσει δωρεάν στη Ρώμη. Μόνο κυτάξτε εις το τέλος να γράψετε Ιταλικά: «Βίβια Ντούτσε». Είναι απαραίτητο. Θα χαρή πολύ ο Ντούτσε. Αυτά έλεγε με φωνή ανύστηρη ο Ιταλός. Και ή φωνή του ήτο τελείως αντίθετος προς τας όποσχεσεις του περί εύτυχίας και δικαιοσύνης και έλευθερίας που θα έπνευαν από την Ιταλίαν εις την ήπειρον και την άλλην Ελλάδα. Γιατί είναι γνωστό ότι οι Ιταλοί έκα-

χώντο ότι μέσα σε δεκαπέντε ημέρες θα εκυρίευαν όλην την Ελλάδα.

Τότε εις το χωριό αυτό της ήπειρου έγινε κάτι που πρέπει να μείνη εις την ιστορίαν ως δείγμα του ψυχικού σθένους των Έλλήνωναιών.

Κάποιος μικρός έπαιε: — Να γράψουμε τα γράμματα και τας εύχαριστίας και όλα όσα μας διέταξεν ο Ιταλός. Να γράψουμε και το «Βίβια Ντούτσε». Μα αυτό να το αλλάζωμε λιγάκι.

— Πώς θα το γράψωμε; ρώτησαν οι άλλοι.

— Βουόβα Ντούτσε». Να βουδάθω ο Ντούτσε.

Συνεφάνησαν όλοι. Μεγάλος ο κίνδυνος αν ανεκαλύπτετο ή πονηρία προσβολής κατά τον προσώπου του Ντούτσε, όπως λέγεται ο υπέρτατος Ιταλός άρχων. Ο πρωταίσιος μαθητής δα μπορούσε να χάση και το κεφάλι του και οι άλλοι να φυλακισθούν. Άλλα τα ήρωικά ήπειρωτόπουλα έμειναν σήμφωνα.

— Άν μας άνακαλύψουν, έπαιαν, κανείς δεν θα μαρτυρήσθ τον πρωταίτιο.

Έσφικώσαν τα χέρια και όρκίσθησαν. Κανείς δεν θα μαρτυρούσε. Και έγραφαν τας εκθέσεις και τας παρέδωσαν. Όλοι έτελειώσαν με την φράσιν «Βουόβα Ντούτσε». Ο Ιταλός διοικητής του χωριού έστειλε τας εκθέσεις άμέσως εις το Άργυροκόστρο για να μεταφρασθούν και να σταλούν μαζί με τα

πρωτότυπα εις την Ρώμη προς τον Ντούτσε. Άλλα εκείνο που ήτο φόδος να γίνη έγινε. Την επομένη κι' όλος ήθελαν αι εκθέσεις πίσω εις το χωριό και ένα έγγραφο ανύστη- ράτο να γίνουν άνακρισεις. Έπρεπε να άνακαλυφθ ή πρωταίτιος.

Ο Ιταλός διοικητής του χωριού εκάλεσε την δασκάλα. Αυτή δεν ήξευρε τίποτα. Τα παιδιά δεν έμαρτυρούσαν. Ο ίδιος άρχισε τας άνακρισεις. Ποίος από τους μαθητάς είχε την έμπνευση; Μήπως με μεγάλη ανύστηρη-τητα. Έποθέρισε. Είπε ότι θα τους φυλάκιση όλους, ότι θα τους σκοτώση. Κανένα όμως παιδί δεν έμαρτύρησε.

Τί θα συνέβαινε στο τέλος με τα ήρωικά ήπειρωτόπαιδα; Οι Ιταλοί έδειξαν μεγάλην σκληρότητα εις την ήπειρον που κατέλασαν κατά τας όλίγας ημέρας της παραμονής των. Έκαψαν, έσοκόωσαν, έκλεψαν, έλεηλάτησαν, έκαναν συχαμερές πράξεις. Δεν θα έσέοντο τα μικρά παιδιά. Θα τα έτιμωρούσαν σκληρά.

Ένα πρωί όμως ο γενναίος διοικητής και οι Ιταλοί στρατιώται της κατοχής άρπασαν έξαφνα το χωριό. Είπαν ότι θα έγυρίζαν σε λίγο και διέταξαν τους κατοίκους να καθήσουν όρνιμα.

Άλλα δεν έξαναγύρισαν.

Σε λίγο εισήρχοντο οι Έλληνες στρατιώται και το χωριό αυτό άπληθευότανε όπως άπληθευόθη και ή άλλη ήπειρος. Τότε οι στρατιώται μας έμαθαν και το γεγονός αυτό που είναι ένα από τα τόσα ήρωικά γεγονότα που έγιναν εις την ήπειρο.

Κ. ΦΑΛΤΑΪΤΣ

Για να μαθαίνετε

ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΟΥ 22ου ΦΥΛΛΟΥ

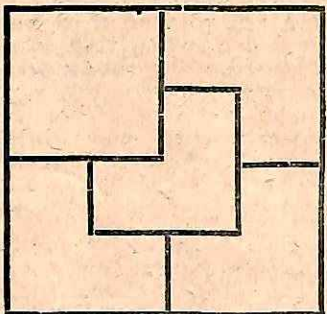
Σταυρολέγον: 'Οριζοντίως: 1 Γ—Τ—Γ, 2 Πάν—Είς—Ράς, 3 'Ιάσιον—'Υφολος—'Αρα, 4 'Αρα—'Αδω, 5 Νά—'Υφολος—'Αν, 6 Λάν—'Ρέο, 7 Σκύθος—'Μάριος, 8 'Αρα—'Ινώ—'Αρα, 9 Α—Α—Ω. Κριβέτως: 1 'Ιωνάς, 2 Πάρα—ΚΑ, 3 Ράσο—'Λύρα, 4 ΝΙ—'Ψάα, 5 Ουνη, 6 'Εν—ΣΙ, 7 ΤΙ—Κέα—Νά, 8 Σύ—ΜΩ, 9 Φθόρ, 10 Ρά—Νερά, 11 Γάλα—'Αίρω, 12 Σόδα—Ο. Α., 13 'Ιωνας.

Δικτυωτόν: 1 Σάμος, 2 Λαγός, 3 Δάκος, 4 Σανός, 5 Κάκος, Α—Β Σάκος, Γ—Δ Κάκος.

Μαγική εικόνα: Μπάλα (Μπέμπα—Λακν). Τρίγωνον: Χανιά, 'Αθως, Νάξος, 'Ιος, Α.

Κρυπτογραφικόν: Τουρκιστάν, 'Αρσρον, Κέρκυρα, Κρόνος, Σαύρα, Κύρος, Νάνος, 'Αρτα, Τόκος.

'Η κληρονομία: 'Η λύσις φαίνεται εις τὸ κάτω σχεδίων.

"Ετοιθά χωρισθὴ τὸ κτήμα, ὅπως ὅποτε ἡ κόρη νὰ πάρῃ τὸ 3/4 καὶ τὰ τέσσαρα ἀγρία νὰ μοιρασθῶν τὰ ὑπόλοιπα τρία τέταρτα εἰς ἴσα καὶ ὁμοίωμα μερίδια.

ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΟΥ 23ου ΦΥΛΛΟΥ

Σταυρολέγον: 'Οριζοντίως: 1 Πάν, 2 'Αρα, 3 Σάν, 4 'Ονέ, 5 Σά, 6 'Ανάφ, 7 Γα, 8 'Ονέ, 9 Φά, 10 Θέ, 11 Σα, 12 'Ον, 13 Νι, 14 Ούς, 15 ΑΣΟ, 16 'Αλς, 17 Σής, 18 Ρέ, 19 'Αμαξα, 20 Ρά, 21 'Ινα, 22 Νέα, 23 'Ηρα, 24 'Ιων, Καβέτως: 5 ΣΟΣ, 25 Γάρ, 3 Σών, 26 Λέ, 1 Πά, 27 'Εθνος, 28 Νή, 29 'Ανά, 19 'Ααρ, 30 ΝΑΣ, 31 ΣΟΜ, 32 'Ια, 33 Αί, 34 Φός, 15 ΑΙΕ, 35 Ροή, 36 'Ανω, 37 'Αν, 9 Φανός, 38 'Εν, 39 'Εγώ, 40 'Ηρα, 41 'Αρε, 42 'Ισα.

Πυραμίδες: Π. Πάν, Πόρος, Μύκονος, Παράσιος, Οἱ σταυροὶ καθέτως: Πάρος.

Λεξιγραφία: ΕΣ—ΧΕΙ—ΛΟΣ—ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

Τί εἶναι: "Όνομα, Πόλις, 'Από δλα...

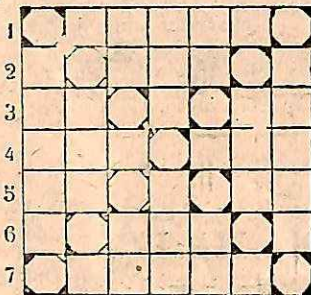
Τρίγωνον: Πλάτων, Λέρος, 'Αρον, Τόν, ΩΣ, Ν.

Μαγική εικόνα: ΤοΤΟ—Πιπίτα (Τόπι).

Αίνιγμα: 'Η περισσότερα τοῦ Νάξ.

'Ομηρικὸς ἥρωας: ΜΜ ΜΜ (δύο—μι—δύο) Διομήδης.

Δικτυωτόν

Οριζοντίως:

- 1) 'Εκεῖνα τὰ ὁποῖα δὲν θνήσκουν.
- 2) Τὴν κληρονομίαν με ἀπὸ τοὺς πρωτοπλάστους.
- 3) Γέφυρα εἰς τὴν ὁποῖαν ἔδρασαν ἥρωες τοῦ 1821
- 4) Μὴν τοῦ ἔτους.
- 5) Διακοσμῶ.
- 6) Βαλκανικὸν κράτος (γεν.).
- 7) Πολὺ νέος.

Διαγωνίως:

- 1) 'Εκ τῶν ἄνω ἀριστερὰ πρὸς τὰ κάτω δεξιὰ: Βασίλισσα (γενική).
- 2) 'Εκ τῶν κάτω ἀριστερὰ πρὸς τὰ ἄνω δεξιὰ: Σ' αὐτὴν στηρίζει τὸ νέο κράτος τὰς ἐλπίδας του.

Σ. ΜΑΡΟΥΛΗΣ

Πτερωτὸν γράμμα

Αἱ κάτωθι ζητούμεναι λέξεις ἔχουν ἀπὸ ἓνα γράμμα κοινόν, τὸ πτερωτόν, τὸ ὁποῖον ἀπαντᾶται: 1οι εἰς τὴν πρώτην λέξιν, 2ον εἰς τὴν δευτέραν, 3ον εἰς τὴν τρίτην κ.ο.κ. 1) Μέγας πολιτικὸς τῆς ἀρχαιότητος. 2) 'Αρχαῖος ζωγράφος. 3) 'Ασιατικὸν κράτος. 4) Ρωμαῖος αὐτοκράτωρ. 5) Κράτος τῆς 'Αφρικῆς. 6) Βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας.

ΓΕΩΡ. Δ. ΜΑΝΩΛΟΣ

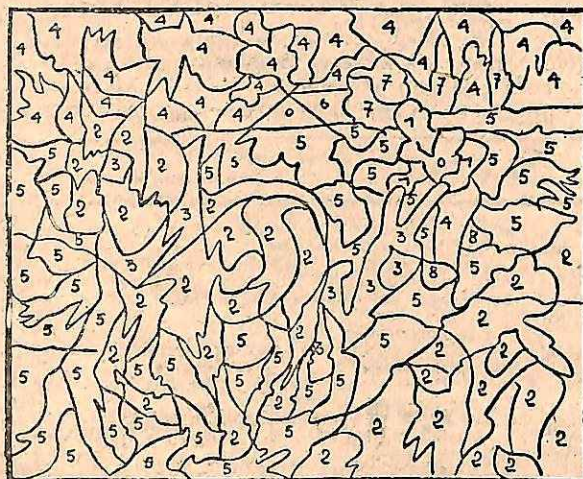
Γεωγραφικὴ ἀκροστιχίς

Τὰ ἀρχικὰ τῶν κάτωθι ζητούμενων λέξεων ἀποτελοῦν γνωστὴν πόλιν τῶν 'Ηνωμένων Πολιτειῶν.

- 1) Εὐρωπαϊκὸν κράτος.
- 2) Πόλις τῆς Τουρκίας.
- 3) Πρωτεύουσα εὐρωπαϊκοῦ κράτους.
- 4) Ποταμὸς τῆς Νοτίου 'Αμερικῆς.
- 5) Πόλις τῆς Β. 'Ελλάδος.
- 6) Ποταμὸς τῆς Μεσοποταμίας.
- 7) Πόλις τῆς Θεσσαλίας.
- 8) Παραθαλάσσιον προάστειον τῶν 'Αθηνῶν.
- 9) Μεγάλη νῆσος τῆς 'Ελλάδος.
- 10) Ποταμὸς τῆς νοτίου 'Ασίας.
- 11) Λίμνη τῆς 'Ασίας.

Δ. Κ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

Στερεώσατε ἓνα διαφανὲς χαρτὶ ἐπάνω εἰς τὸ σχεδίων καὶ ἔχοντες ὑπ' ὀφθαλμοὺς ἀριθμοὺς, χρωματίσατε τὰ μέρη τῆς εἰκόνος ὡς ἐξῆς:

"Όπου ὑπάρχει:

- 1 με κόκκινο ἀνοικτό, 2 με καφέ, 3 με μαῦρο, 4 με κυανό, 5 με ἀνοικτὸ πράσινο, 6 με κόκκινο, 7 με πράσινο σκοῦρο, 8 με κίτρινο.

Τὰ μέρη ποὺ ἔχουν 0 θὰ μένουν λευκά.

ΚΑΙ ΛΙΓΗ

Συστατικὸ γράμμα

'Ο 'Αλέκος γράφει σ' ἓνα φίλο του: "Ὁ κύριος ποὺ θὰ σοὺ παραδῶσῃ αὐτὸ τὸ γράμμα εἶναι πολὺ φίλος μου. Σὲ παρακαλῶ λοιπὸν νὰ κατεβῇς στὸν σταθμὸ μάλιστα ἔρθη καὶ νὰ τὸν ὑποδεχθῇς!"

Γιατί δὲν φαίνεται ὁ ἥλιος

'Η Λιλίκα ρωτᾷ τὸν μεγαλύτερο ἀδελφὸ τῆς: — Τάκη, γιστὶ κρύβεται ὁ ἥλιος ὅταν βρέχῃ; — Κοιτῇ ποὺ εἶσαι, καὶ μὲν! Φοδᾶται μὴ βραχί!"

Τὰ δύο κέρατα

'Ο δάσκαλος ἐρωτᾷ τὸν Κωστάκη:

— Λοιπὸν, εἶπες ὅτι τὸ βόδι ἔχει δύο πόδια, ἓνα κεφάλι καὶ δύο μάτια. Τί ἄλλο ἔχει ἀκόμη;

'Ο Κωστάκης δὲν μπορεῖ ν' ἀπαντήσῃ, ἀλλὰ βλέποντας τὸν συμμαθητὴ του Πέτρο ποὺ εἶχε σηκώσει τὰ χέρια στὸ μέτωπό του καὶ τὰ κουνούσε, γιὰ νὰ τοῦ δώσῃ νὰ καταλάβῃ, φώναξε εὐχαριστήμενος: — Καὶ δύο χέρια!

Αὐταπάρνησις

'Η μικρὴ Κική προσέυχε-ται τὸ πρῶν.

— Θεέ μου, μὴ μοὺ δίνης τίποτε σήμερον. Πές μου ὅ-νο ποὺ εἶναι καὶ ἐγὼ πηγαίνω καὶ τὰ παίρνω.

'Ασθενὴς μνήμη...

Δάσκαλος: Στὰ πρῶ-τα χρόνια τῆς ἡλικίας τῆς ἡ γῆ ἦταν θερμότερη ἢ ψυχρότερη;

Μαθητής: Δὲ θυμοῦ-μαι, κύριε.

"Εξυπνος ὑπηρέτης

— Γιάννη, πηγαίνω στὸ γραφεῖο. "Αν ἔρθη ἐκεῖνος ὁ ἐνοχλητικὸς καὶ με ζητή-σῃ, νὰ τοῦ πῆς πὼς ἔφυγα γιὰ τὴν 'Αμερικὴ, νὰ μὴ ξαναπατήσῃ.

Τὸ μεσημέρι ὁ κύριος ἐ-πιστρέφει:

— Γιάννη φάνηκε αὐτὸς ὁ κύριος; Τὰ εἶπες;

— Ναι κύριε καὶ με ρώτη-σε πότε θὰ ἐπιστρέψετε. Καὶ τοῦ εἶπα: "Ὁ κύριος θὰ ἐπι-στρέψῃ τὸ μεσημέρι νὰ φάῃ..."

Δυσκολεῖς ζήσεις

ΕΝΘΥΜΙΑ

Φυσικόν...

"Ενας τυφλὸς πῆγε πρὸς θεραπείαν σὲ κάποιον περί-φημο ὀφθαλμίατρο, ἐλπί-ζοντας ἔτσι νὰ ἀνακτήσῃ τὸ φῶς του.

— Πρέπει νὰ ἔχῃς ἐμπι-στοσύνην σ' ἐμένα, τοῦ εἶπε ὁ γιατρός, ἀφοῦ τοῦ ἐξη-γήσῃς τὴν ἐγχείρησιν τὴν ὁ-ποῖαν ἐπρόκειτο νὰ τοῦ κά-νῃ.

— Σὲ σὰς ἔχω τὸ φῶς ἡ ν ἐμπιστοσύνην γιατρέ.

'Η κατάλληλος ἐποχή

— 'Αντώνη, πότε εἶναι ἡ κατάλληλος ἐποχή νὰ κό-δουμε μῆλα;

Κι' ὁ 'Αντώνης:

— "Όταν λείπῃ ὁ σκύλος κι' ὁ κηπουρὸς κύριε.

Εἰς τὸ ἐστιατόριον

— 'Ο κύριος ἔμεινε εὐχα-ριστήμενος ἀπὸ τὴν κουζίνα μας;

— "Όχι, κάτι ἦταν πολὺ ἀλμυρὸ.

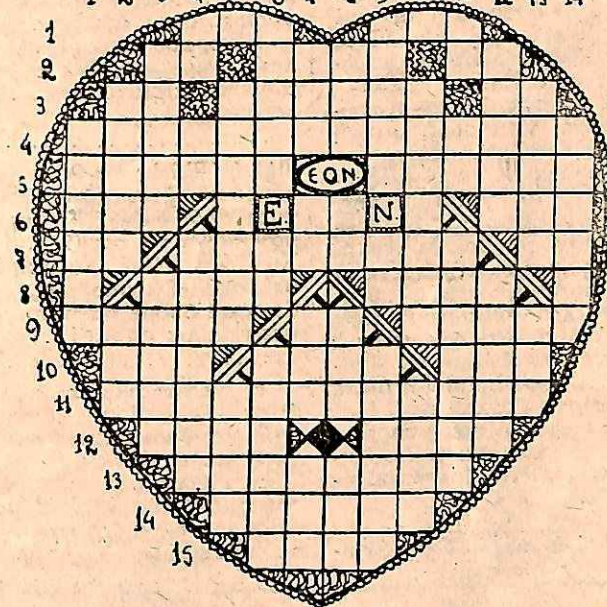
— Τί πρᾶγμα;

— 'Ο λογαριασμὸς.

ΕΛΕΝΗ ΠΑΡΑΒΕΝΤΖΑ

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ ΜΑΣ

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14

'Οριζοντίως: 1) Λέξις ἀπὸ γνωστὴν φράσιν τῶν ἀρχαίων Σπαρτιατῶν — Τοπικὸν ἐπὶρρημα, 2) Μελλοντικόν — 'Ονειρον (ἀρχ.), — 'Ο ἀριθ. 6, 3) Προσωπικὴ ἀντωνυμία — Τὸ ἀντίθετον τῆς εὐ-φορίας — Πρόθεσις, 4) Ὄνομα καὶ ἐπώνυμον ἱστορικοῦ κυβερνήτου τῆς 'Ελλάδος, 5) 'Αρχαία θεὰ τῶν 'Ελλήνων καὶ ἀπογευματινὴ ἐφη-μερίς (γεν.).

— Λέγεται ἔτσι ἡ 'Α-καδημία 'Αθηνῶν ἀπὸ τὸ ὄνομα ἐθνικοῦ εὐεργέτου, 6) Τρέξιμο ὕ-γρου — 'Εκτος — 'Ομοιωματικόν (δημ.), 7) 'Αριθμητικόν — 'Απότο-μος, ἀγενής, ἀγριὸς τρόπος ὁμι-λίας (οὐσιαστ. ἀφρ.). — Νότα, 8) 'Ηρώς τοῦ 'Ομήρου — 'Ακαρπὸν δένδρον καὶ μικρὰ πόλις τῆς 'Ελ-λάδος, 9) Φρούτον (δημ.). — 'Ο

ὁποῖος — "Όπου καὶ νὰ τοισθῇ πάντοτε ἀφορμὴ εἶναι, 10) 'Αψη-τή — 'Απασαί (δημ.). — ΡΟΣ, 11) Μεγάλον ἀπόθεμα, 12) Μὲ αὐτὴν γνέθουν τὸ μαλλί — Δὲν εἶναι ἰ-δικὰ μας, 13) Γίνεται στὰ ρού-χα μετὰ τὸ πλύσιμο, 14) Χορτα-ρικά τοῦ λαχανόκηπου, 15) 'Ε-ξάρτημα τῆς φωτογραφικῆς μη-χανῆς ἢ μέρος τοῦ αὐτοκινήτου.

Καθέτως: 1) Γυναικὲς ἀ-φιερωμέναι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Θεοῦ κατὰ τὴν ἀρχαιότητα (ὄνομ.), 2) α... Κύριε τὸν λαόν σου — Γνωστὸς 'Αγγλος συγ-γραφεὺς καὶ 'Ελλην δημοσιο-γράφος, 3) 'Ο βλεπών κάτι (δοτ.). — Γάλλος μυθιστοριογρ-άφος τοῦ 19ου αἰῶνος, 4) 'Αρ-θρον (πληθ.). — Βυζαντινὴ νότα — Κοινὸν μεταλλόν, 5) Κάθε ἀν-θρώπος διὰ νὰ ζῇσῃ ἔχει πολ-λὰς... (ὄνομ.). — Αἰχμή, 6) Ἡ ἐχούσα πολλὰς γνώσεις (γεν.). — Προτρεπτικόν — Μοιάς βάρους (πληθ.), 7) ΝΟΣ — Νότα — 'Α-παντα — 'Ελθέ, 8) Στρατιωτι-κὸν παράγγελμα — 'Αρθρον — 'Επτά (γαλλ.). — 'Οργάνον αἰ-σθησέως, 9) Λέγονται ἀτὰ μελο-δράματα ἀπὸ ἓνα τραγουδιστὴ (δημ.). — Ερωτηματικόν — 'Ο καταγόμενος ἐξ ὠρισμένης γε-ωγραφικῆς περιφέρειας (δοτ.), 10) 'Ανεκτίμητον — Ὑπάρχει σὲ κά-θε συζητήσῃ, 11) Κάθως — Ὑ-ποθετικόν — 'Αγγέλλει τὸν συ-ναγερμὸν (αἰτ.). — 12) Πολιτεία τῆς 'Αμερικῆς — Χωρὶς τόκον (πληθ.), 13) Νύμφη τῶν γλοκεν-οδάτων (Μυθ.). — 'Ομοία εἰς ἐκτα-σίαν, 14) 'Επεξεργασμένον ξύλον (αἰτ.).

ΠΑΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

Ο ΕΞΥΠΝΟΣ ΧΩΡΙΚΟΣ ΚΑΙ Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ

Μιά φορά κι' ἓναν καιρὸ ἓνας βασι-λιάς ἐπερνοῦσεν ἀπὸ κάποιον χωριό. 'Εκεῖ εἶδε ἓνα χωρικὸ νὰ σκάβῃ καὶ νὰ τρέχῃ ὁ ἰδρωτὰς ἀπὸ πᾶν τοῦ σᾶν τὸ νερό.

— Ὡρα καλὴ τοῦ λέει ὁ βασιλιάς.

Τί κάνεις αὐτοῦ;

— Νά, δὲν βλέπεις; τοῦ ἀπαντᾷ, δουλεύω.

— 'Ε, καὶ εἶσαι εὐχαριστήμενος;

— Νά σοῦ πῶ, βασιλιά μου, με αὐ-τὰ ποὺ κερδίζω βγάζω τὸ ψωμί μου, πληρώνω τὸ χρέος ποὺ ἔχω καὶ μαζὶ τοκίζω ὅσα μπορῶ. 'Ο βασιλιάς πα-ραξενεύτηκε με τὴν ἀπάντησίν του αὐ-τῇ γιατί τὸ ἡμερομίσθιό του δὲν ἔ-φτανε οὕτε γιὰ νὰ συντηρήσῃ τὸ σπι-τί του καὶ ὅχι νὰ πληρῶνῃ χρέος καὶ νὰ τοκίζῃ καὶ χρήματα καὶ τὸν ρώτησε ξανά:

— Τί θέλεις νὰ πῆς μ' αὐτά; Δὲν σὲ καταλαβαίνω.

— Νά! τοῦ λέει, βασιλιά μου: Μὲ τὸ ἡμερομίσθιό μου ζῶ καὶ ἐγὼ, μαζὶ τρέφω καὶ τοὺς δύο γέροντες γο-νεῖς μου, ποὺ θὰ πῇ πὼς πληρώνω χρέος, μὰ ἔχω καὶ δύο παιδάκια ποὺ τὰ στέλνω στὸ σχολεῖο νὰ μάθουν γράμματα καὶ γι' αὐτὸ εἶπα πὼς τοκίζω καὶ χρήματα.

— 'Ακουσε, τοῦ λέει ὁ βασιλιάς

Αὐτὸ ποὺ μοῦπες πρόσεξε νὰ μὴν τὸ πῆς σὲ κανένα. Θάρθουν καὶ θὰ σοὺ τάξουν χρήματα μὰ εὐὼ νὰ μὴν τοὺς τὸ ἐξηγήσῃς, παρὰ μόνον σὰν δῆς ἔμένα.

— Καλὰ, βασιλιά μου.

Μόλις γύρισε στὸ παλάτι ὁ βασι-λιάς ἐκάλεσε τὸ μεγαλύτερο σοφὸ καὶ τὸν ρωτᾷ νὰ τοῦ ἐξηγήσῃ τί ἡ-

— Δέχομαι. 'Αλλὰ θὰ μοὺ μετρή-σῃς ἐδῶ ἀμέσως τὰ γρόσια καὶ θὰ τὰ βάλῃς μπροστὰ μου ἓνα ἓνα ὥστε νὰ φαίνεται τὸ πρόσωπο τοῦ βασιλιά.

"Ετσι καὶ γίνηκε καὶ ὁ χωρικός πῆρε τίς εἰκοσι χιλιάδες γρόσια.

Ἐπῆγε τότε ὁ σοφὸς καὶ εἶπε τὴν ἐξηγήσιν τοῦ βασιλιά. «Θὰ τοῦ τόπε ὁ χωρικός» σκέφθηκε ὁ βασιλιάς καὶ ἔστειλε νὰ τὸν φωνάξουν. "Όταν πα-ρουσιάστηκε μπροστὰ του ὁ βασιλιάς θυμωμένος τοῦ εἶπε:

— Δὲν σὲ διέταξα νὰ μὴν ἐξηγή-σῃς σὲ κανένα τὰ λόγια σου.

— Βασιλιά μου, τοῦ ἀπήντησε ὁ χωρικός, ποτὲ δὲν θὰ τόλεγα ἂν δὲν σὲ ἐβλέπα.

— Καὶ ποῦ με εἶδες;

— Σὲ εἶδα τοῦ εἶπε ὅχι μιά, ἀλλὰ εἰκοσι χιλιάδες φορές καὶ ἄρχισε νὰ βάζῃ κατὰ σειρὰν τὰ γρόσια ποὺ εἶχαν τὴν εἰκόνα του.

— Εἶσαι ἐξυπνὸς ἄνθρωπος εἶπε ὁ βασιλιάς. Δώστε του ἄλλα τόσα.

Τοῦ λέει ὁ βασιλιάς: «Τί κάνεις αὐτοῦ»

Αντί ἄρθρου

ΔΡΟΣΕΡΕΣ ΦΩΝΟΥΛΕΣ

Οι μικρές Σκαπάνισσες γεμάτες κι' αυτές από τὸν πόθο νὰ βοηθοῦν ὅπως μποροῦν τοὺς ἡρωικοὺς μας πολεμιστὰς στὸ Μέτωπο, ἔξω ἀπὸ τὰ ἄλλα ἔργα ποὺ μὲ τόση προθυμία ἐκτελοῦν στοὺς Ὑποτομείων, δὲν παύουν νὰ γράφουν καὶ νὰ τοὺς στέλλουν συγκινητικὴ τὰ τὰ

τραγουδάκια καὶ ἐπιστολὲς γεμάτες ἀγάπη καὶ θαυμασμό γιὰ τὶς νίκες ποὺ καθημερινὰ στεφανώνουν τὰ ἑλληνικὰ ὄπλα:

«Γεῖά σας ἀθάνατοι τοσολιάδες, γράφει ἡ μικρὴ Πόπη Καρδέλα στὸν ἀνθυπολοχαγὸ Χ, ποὺ μὰς ἔστειλε τὸ γράμμα της, ἀπὸ δὴ κάτω σας βλέπουμε σὰν τὰ βασιλόπουλα, ποὺ ἡ γιαγιά μὰς λέει στὰ παραμύθια, καθὼς κυνηγοῦν καὶ σκοτώνουν τοὺς Δράκους. Καὶ Δράκοι γιὰ σας εἶναι οἱ Ἰταλοὶ. Σκοτώστε τους λοιπὸν ἡ ρίξετε τους στὴ θάλασσα! Εἶναι τὸ λιγώτερο ποὺ μπορεῖτε νὰ τοὺς κάμετε, γιὰ νὰ ἐδικηθῆτε τὶς βαρβαρότητές τους...»

Καὶ ἡ μικρὴ Σκαπάνισ-

σα ἡ Λίτσα Ραμποῦνη γράφει στὸν ἀδελφὸ της τὸ Νίκο, ποὺ μάχεται στὴν πρώτη γραμμὴ, ἕνα χαριτωμένο ποιημάκι ποὺ τελειώνει:

Καὶ ἡ Ἑλλάς τὰ δάφνισα στεφάνισα ἐτοιμάζει, γιὰ νὰ σὰς στέψῃ μιὰ φορὰ σὰν πάση νὰ στενάξῃ. Καὶ τότε Νίκο, τὴ χαρὰ στὸ σπῖτι θὰ σκορπῇ, ὅταν σὲ δοῦμε δάφνισο στεφάνι νὰ φορᾷς!...

Ἡ Σκαπάνισσα πάλι Ρίτα Γεωργίου γράφει στὸν μαχόμενον πατέρα της μαζί μὲ τὰ ἄλλα:

«...Ὅλα στὸ σπῖτι, ἀγαπημένε μου πατέρα, μιλῶν γιὰ σένα. Τὸ καναρίνι κάθε πρωὶ ἀπὸ τὸ παρά-

θυρο σοῦ στέλνει τὴν «καλημέρα του» μὲ τὸ γλυκὸ κελάιδισμα ποὺ ποτὲ δὲν θυμούμαστε νὰ κελάδῃ με περισσότερη χάρι καὶ πάθος. Εἶναι σὰν νὰ σοῦ λέγῃ κι' αὐτὸ μαζί μὲ ὅλους μας: «Εἴμαστε κοντά σου. Κάνε ἡσυχὸς τὸ καθηκόν σου πρὸς τὴν ἀγαπημένη μας Ἑλλάδα». Στὴν προσευχὴ μας κάθε βράδυ παρακαλοῦμε τὴ Θεοτόκο γιὰ σένα καὶ γιὰ τὴ Νίκη».

Αὐτὰ, μαζί μὲ τόσα ἄλλα, γράφουν οἱ Σκαπάνισσες στοὺς ἡρωικοὺς πολεμιστὰς τοῦ Μετώπου καὶ εἶναι δροσερὲς φωνούλες ποὺ δροσιζοῦν τὶς καρδιὲς τῶν ἡρώων μας.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΣΚΑΠΑΝΕΑΣ

* ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ *

τοῖαν ὑποδοχὴ, ἀλλὰ καὶ δὲν ἀποφασίζει νὰ φύγῃ. Ἐν τῷ μεταξύ ὁ γέρος ἐσήκωσε ἄλλη μιὰ φορὰ τὸ κεφάλι ἀπὸ τὰ χαρτιά του, εἶδε τὰ χάλια τοῦ μικροῦ καὶ τὸ λυπήθηκε.

— Καλὰ, τοῦ εἶπε μετὰ. Θὰ σοῦ τὸ γράψω τὸ γράμμα ὅταν τελειώσω τὴ δουλειά μου. Πήγαινε ὥστόσο ν' ἀγοράσῃς ἕνα χαρτοφάκελλο.

— Μὲ τί λεπτὰ; ἔκανε ὁ μικρὸς δακρυμένος. Δὲν ἔχω οὔτε δεκάρα.

— Οὔτε στὸ σπῖτι δὲν ἔχουν;

— Οὔτε. Δὲν ἔχουμε πιά τίποτε.

— Καλὰ. Φαίνεται ὅτι μ' αὐτὸ τὸ γράμμα θέλετε νὰ ζητήσετε καμμιά βοήθεια ἀπὸ κανένα γνωστὸ σας. Δὲν εἶναι ἔτσι;

— Ναι, ἔκανε ὁ μικρὸς μ' ἕνα ἀναφυλλητό.

Ὁ γέρος συγκινήθηκε. Κάθισε καὶ θὰ στὸ γράφω ἀμέσως, εἶπε.

Ὁ μικρὸς ἀναθάρρησε κι' ἐκάθησε κοντά του. Ὁ γέρος ἐπῆρε ἕνα ἐπιστολόχαρτο, ἔγραψε τὴν ἡμερομηνία καὶ μετὰ ἐρώτησε:

— Πῶς τὸν λένε αὐτὸν ποὺ θέλεις νὰ γράψῃς;

— Ὁ μικρὸς τάχασε. Πρῶ-

τὰ κοκκίνισε καὶ μετὰ εἶπε ντροπαλὰ:

— Τὸ γράμμα θέλω νὰ τὸ στείλω στὴν Παναγία...

— Καὶ τί θέλεις νὰ τὴς ζητήσῃς, τοῦ ἀπήντησε μ' ἐνδιαφέρον ἀφήνοντας κάτω τὴν πένα.

— Θέλω νὰ τὴς πῶ ὅτι ἡ μητέρα μου κοιμάται ἀπὸ

— Πῶς τὸν λένε αὐτὸν ποὺ θέλεις νὰ γράψῃς;

χθὲς τὸ βράδυ καὶ νὰ τὴν παρακαλέσω νὰ τὴν ξυπνήσῃ. Θὰ τὸ κάμῃ αὐτὸ ἡ Παναγία, γιατί εἶναι πολὺ καλὴ...

Ἡ καρδιά τοῦ γέρου σφιχτήκε, γιατί ἀμέσως κατάλαβε ὅτι ἡ μητέρα τοῦ παιδιοῦ εἶχε πεθάνει. Καὶ τὸ ξαναρώτησε:

Διασκευὴ Μ. Κ.

Σκαπανέων Μας

Πολεμικὲς ἐπιχειρήσεις στὶς γειτονιές.

Η ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ... IBAN

Ὁ Τάκης ὁ Σκαπανέας εἶχε παρατάξει δέκα πιτσιρικούς τῆς γειτονιάς του, μὲ μιὰ σημαία, σὲ μιὰ γραμμὴ καὶ εἶχε μοιράσει στὸν καθένα ἀπὸ ἕνα καλάμι ἀντὶ ὅπλου. Αὐτοὺς παρίστανε τὸν ἀξιωματικὸ καὶ διοικοῦσε τὸν μικρὸ αὐτὸ στρατό. ποὺ τὸν εἶχε στρατολογήσει ὁ ἴδιος τώρα καὶ κάμποσες ἡμέρες ἀπὸ τὰ γειτονόπουλά του καὶ ποὺ ὅλα τὸν ἀνεγνώριζαν καπετάνιο τους.

Ὁ Τάκης, ἀφοῦ ἔδωκε τὸ παράγγελμα «προσοχή!», ἄρχισε νὰ τοὺς λέγῃ:

στὰ χαρακώματά τους, ποὺ εἶναι στὴν κορφή. Ὅταν διατάξω λοιπὸν ἐπίθεσι, δὴ ἡ... μεραρχία μας θὰ ὀρμήσῃ ἀπάνω καὶ θὰ τοὺς πετάξῃ ἀπὸ τὰ χαρακώματα.

— Θὰ φωνάξωμε καὶ «ἀέρα»; ἐρώτησε ὁ Γιώργος.

— Εἶναι νὰ ρωτᾷς αὐτό; τοῦ ἀπάντησε ὁ Τάκης καὶ συνέχισε: Τὸ... ἐπιτελικὸ τὸνόπουλό του καὶ ποὺ ὅλα τὸν ἀνεγνώριζαν καπετάνιο τους.

Ὁ Τάκης, ἀφοῦ ἔδωκε τὸ παράγγελμα «προσοχή!», ἄρχισε νὰ τοὺς λέγῃ:

— Καὶ ποῦ εἶναι τὸ βαρὺ

κόσμος εἶναι γεμάτος πέτρες. «Εμπρός! ἡ πυροβολαρχία στὶς θέσεις της!», ἔδωκε μεγαλοπρεπῶς τὸ παράγγελμα ὁ Τάκης.

Ἡ... πυροβολαρχία σὲ λίγο βρισκότανε πράγματι παρατεταγμένη δίπλα στὸ... Ἰβάν μὲ σωρούς ἀπὸ πέτρες μπροστά της. Καὶ ὁ Τάκης ἐσυνέχισε:

Θὰ κοιτάξετε ὅλες οἱ ὀβίδες νὰ πέφτουν στὴν κορυφή! Ἐτοιμοί! «Ἀρχίσατε πυρ!».

Καὶ ἡ... πυροβολαρχία ἄρχισε νὰ ρίχνῃ βροχὴ τῆς πέτρης στὴν κορφή τοῦ... Ἰβάν, ἐνῶ ὁ Τάκης ὥπλισε μὲ πέτρες, ἀφοῦ δὲν εἶχε χειροβομβίδες, τὴν ὑπόλοιπη μεραρχία του. «Ἐφ' ὅπλου λόγῃ!» ἐφώναξε μιὰ στιγμή καὶ ὅλοι ἐπρότειναν τὰ καλάμια τους.

— Ὅλοι μὲ καρδιά, παιδιά! εἶπε. Ὁ ἐχθρὸς ἀρχίσε «νὰ κάμπτεται». Θὰ καταλάβωμε τὸ Ἰβάν μὲ τὴν λόγῃ! Ἐτοιμοὶ ὅλοι!

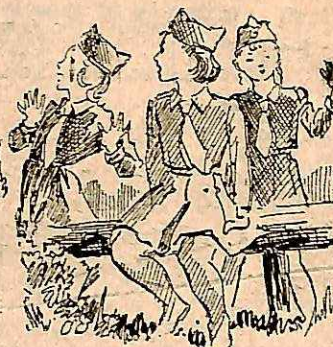
«Παύσατε πυρ!» ἔσειε, διέταξε τὴν πυροβολαρχία γιὰ νὰ μὴν σπάσουν τὰ κεφάλια τῶν ἐπιτιθεμένων μὲ τὶς πέτρες οἱ πυροβολῆται καὶ ἔτῃς ἐπικεφαλῆς τῆς... μεραρχίας:

— Ἐφοδὸς διὰ τῆς λόγῃς! ἐφώναξε καὶ ἐπροχώρησε πρὸς τὸ... Ἰβάν μὲ τὸ σημαιοφόρο, ἐνῶ πίσω του ὁ... στρατός μὲ τὰ καλάμια τὸν ἀκολουθοῦσε τρέχοντας καὶ φωνάζοντας «ἀέρα», πάλινοντας τὰ καλάμια καὶ πετώντας τὶς πέτρες.

Ὅταν τέλος καταιδρωμένοι καὶ κατασκονισμένοι ἀνέβηκαν στὴν κορυφὴ τοῦ σωροῦ, ὁ Τάκης προσεφώνησε τοὺς νικητὲς ἀφοῦ ἐκάρφωσε τὴν σημαίαν ἐπάνω στὸ σωρὸ.

«Τὸ Ἰβάν ἐκυριεύθη χάρις εἰς τὴν ὀρμὴν μας καὶ τὸ γενναῖον πυροβολικόν μας. Ὅταν μεγαλώσωμε κι' ἐμεῖς θὰ πάρωμε ἕνα ἀληθινὸ Ἰβάν...».

Κ.

ΓΕΥΜΑ

ΚΑΙ ΚΟΥΙΑ

— Τί κάνεις, Ζαχαρούλα, θοῦτ' ἀ δάχτυλά σου στὴ σάλτσα;

— Μὴν ἀνησυχεῖτε, κυρία. Θὰ πλυθῶ!

— Πόσο μοιάζουν ὁ Γιάννης καὶ ὁ Νίκος. Δὲν ξαναεῖδα τόση ὁμοιότητα.

— Βέβαια, βέβαια. Πρὸ παντὸς ὁ Γιάννης...

Ὁ μικρὸς Πίπης δὲν θέλει νὰ πᾶ κάπου ποὺ τὸν στέλνει ἡ μαμά του.

— Γιατί; τὸν ρωτᾷ.

— Ἐνὰ καρφὶ στὸ παπούτσι μου μοῦ ἀνοίξε μιὰ πληγή...

— Γιὰ νὰ δῶ.

Ὁ μικρὸς βγάζει τὸ ἕνα παπούτσι του καὶ δειχνεῖ.

— Μὰ ἐγώ, τοῦ λέει ἡ μαμά, δὲν βλέπω τίποτε.

— Μὰ θὰ εἶναι στὸ ἄλλο πόδι ἀπαντᾷ ἀφελέστατα ὁ Πίπης.

Ἡ μικρὴ Φιφί: Ἡ μικροῦλα μου ἀδελφή, μαμά, ἔχει πυρετὸ γιατί βγάζει δόντια;

— Ἡ μαμά: Ναι...

Ἡ Φιφί (μονολογώντας): Φαντάζομαι τί πυρετὸ θὰ ἔχουν οἱ ἐλέφαντες ὅταν βγάζουν τὰ δικά τους δόντια!

Ὁ πατέρας: Τί ἀριθμητικὴ ἑκάματε σήμερα;

Ὁ μικρός: Πρόσθεσι.

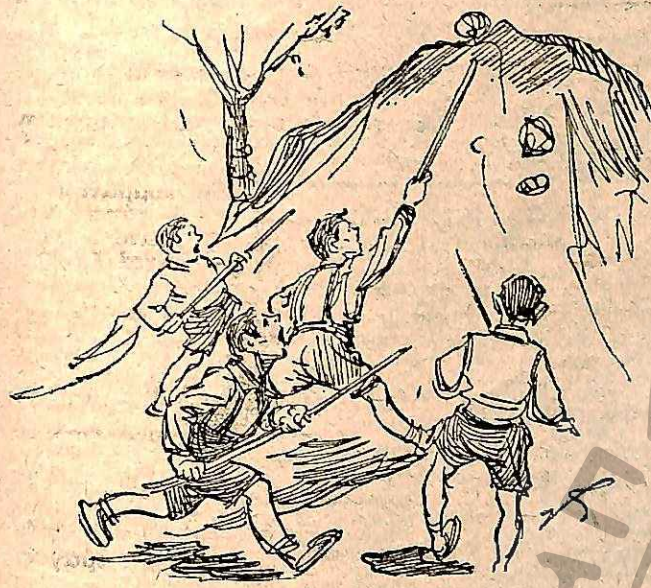
Ὁ πατέρας: Γιὰ νὰ δῶ τί ξέρεις. Ἄν σοῦ δίνω ἀπὸ σήμερα μέχρι τοῦ ἄλλου Σαββάτου ἀπὸ μιὰ δραχμὴ πόσες δραχμὲς θὰ ἔχῃς τὴν Κυριακὴν;

Ὁ μικρός: Καμμιά.

Ὁ πατέρας: Γιατί;

Ὁ μικρός: Γιατί θὰ τις ἔχω ἀγοράσει ὅλες καραμέλλες.

Κ.

Εμπρός διὰ τῆς λόγῃς!

— Σήμερα θὰ κάνωμε μεγάλη ἐπίθεσι! Θὰ καταλάβωμε τὸ Ἰβάν...

— Καὶ ποῦ εἶναι τὸ Ἰβάν; ἐρώτησε ὁ Νίκος.

— Ναι! δὲν τὸ βλέπεις; ἀπάντησε ὁ Τάκης καὶ ἔδειξε ἕνα ψηλὸ σωρὸ ἀπὸ χώματα ποὺ εἶχαν σωριάσει στὴν ἀπέναντι οἰκοδομὴ οἱ τεχνίτες.

— Καὶ ποῦ εἶναι οἱ Ἰταλοί; ρώτησε ἄλλος.

— Αὐτοὺς δὲν τοὺς βλέπουμε, ὅπως δὲν τοὺς βλέπουν καὶ οἱ φαντάροι μας στὸ μέτωπο, γιατί εἶναι δειλοὶ καὶ κρύβονται μέσα

πυροβολικὸ; πετάχτηκε ρωτώντας ὁ Νίκος

— Δυὸ μέρες περιορισμό, εἶπε φουρκισμένος ὁ Τάκης, γιὰ νὰ μάθῃς νὰ μὴ μὲ διακόπησῃς! Λοιπὸν ἡ πυροβολαρχία τοῦ βαρέος πυροβολικοῦ μας θὰ εἶναι: ὁ Πάνος, ὁ Ντίνος καὶ ὁ Ἀντώνης! Βγῆτε ἐσεῖς ἔξω ἀπὸ τὴ γραμμὴ καὶ σταθθετε ἐκεῖ δίπλα στὸ Ἰβάν, ἀφοῦ πρῶτα κουβαλήσετε μπόλικα πυρομαχικά!

— Καὶ ποῦ θὰ τὰ βροῦμε τὰ πυρομαχικά; ἐρώτησε ὁ Πάνος.

— Εἴσαι χοντροκέφαλος, εἶπε θυμωμένος ὁ Τάκης, ὁ

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν. ΕΙΣ ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ

Κατά τὸ τεσσαρακονθήμερον μνημόσυνον τοῦ ἀειμνήστου Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν ἀντεπροσωπεύθη καὶ ἡ Ἐθνικὴ Ὀργάνωσις Νεολαίας ὑπὸ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου αὐτῆς συνταγματάρχου κ. Σπ. Ρούβαλη, τῶν διευθυντῶν γραφείων καὶ ὑπηρεσιῶν τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως, τῶν Περιφερειακῶν Διοικήσεων, τῶν Ἐποπτείας Πρωτευούσης μετὰ τῶν Ἐπιτελῶν αὐτῶν καὶ τῶν Διοικητῶν τῶν ὑπ' αὐτοὺς ὑποδιοικήσεων.

Ἐπίσης ἐπὶ τῆς πλατείας Μητροπόλεως καὶ μετ' ὧπον πρὸς τὸν Ναὸν παρετάχθησαν δύο λόχοι τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Ἀρρένων Πρωτευούσης, εἰς λόχος τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Θηλέων, δύο ὁμάδες τῆς Δ.Α.Σ.Θ. καὶ εἰς λόχος τῶν Ταγμάτων Ἐργασίας. Εἰς τὸν πρὸ τοῦ Ναοῦ χώρον ἐλάβον θέσιν αἱ μουσικαὶ τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ τῶν Ταγμάτων Ἐργασίας.

Ἐντὸς τοῦ Ναοῦ καὶ κατ' ἀντιζυγίαν μέχρι τῶν Προπυλαίων παρετάχθησαν δύο ὁμάδες τῆς Διοικήσεως Ἀνωτέρων Σχολῶν Ἀρρένων.

Μετὰ τὸ μνημόσυνον ἀντιπροσωπεῖα ἀποτελουμένη ἀπὸ Περιφερειακοὺς Διοικητὰς καὶ Διευθυντὰς γρα-

Κεντρικὴ Διοίκησις

φείων καὶ ὑπηρεσιῶν μετ' ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Κυβερνητικὸν Ἐπίτροπον κ. Σπ. Ρούβαλην μετέβη εἰς τὸ Νεκροταφεῖον, ὅπου καὶ κατέθεσε στέφανον ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχηγοῦ ἀφ' οὗ προηγουμένως ἐψάλλε τρισάγιον.

Εἰς μνήμην τοῦ Ἀρχηγοῦ

Πρὸς τὴν Κ.Υ.Α.Μ. τῆς Ε.Ο.Ν. προσεφέρθησαν εἰς μνήμην τοῦ Ἀρχηγοῦ τὰ ἑξῆς ποσά:

47.105 δραχμαὶ προϊόν ἐράνων μετὰ τῶν Ἀστυνομικῶν καὶ Διοικητικῶν ὁπαλλῶν τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Πατρῶν.

33.780 δραχμαὶ προϊόν ἐράνων μετὰ τῶν ὁπαδῶν τῆς Ὀργανώσεως Ἐθνικῆς Ἀναγεννήσεως.

300 δραχμαὶ εἰσφορὰ τοῦ κ. Ν. Καθενιώτου ἐκ Χαλκίδος.

Ἐπίσης ὁ σύνδεσμος ἐξελιγμένων Ἀθηναίων-Πειραιῶς ἀπευθύνει πρὸς τὴν ὑποδ. Ἀρρένων Ε.Ο.Ν. Πρωτεύουσας ἑγγραφὸν διὰ τοῦ ὁποῦ προσφέρει εἰς μνήμην τοῦ ἐκλιπόντος μεγάλου Κυβερνήτου καὶ πατρὸς τῆς Ν.Κ.Η.Σ. Ι. Μετὰ τὴν ἀναγκαζομένην ἐξέλιξιν διὰ τὴν κατασκευὴν 60 κλινῶν πρὸς χρῆσιν τῆς σχολῆς μετεκταβεύσεως τῶν βαθμοφόρων τῆς Υ.Α.Π. Οἱ προσφέροντες τὴν ἐξέλιξιν ἐμποροὶ εἶναι οἱ κ. κ. Ε. Κουλιδῆς καὶ Ι. Κατακουζηνός, Δ. Πολυμερόπουλος, Σ. Ἀντωνιάδης, Α.Ε.Ε. Δ. Μουρατίδης, Σ. Συμεωνίδης, Σ. Σοφινός, Α.Ε., Ι. Παυλίδης καὶ Ε. Καλδερῶν.

Ὁ Διοικητὴς τῆς Υ.Π. ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας τῆς Ε.Ο.Ν. πρὸς τοὺς ἀνωτέρω ἐμπόρους.

Ὁ Στρατὸς πρὸς τὴν Ε.Ο.Ν.

Παρὰ τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Β' Σώματος Στρατοῦ ἀπεστάλη πρὸς τὸ Τάγμα Διοικη-

σεως τῆς Ε.Ο.Ν., ἀντιπροσωπεῖα τοῦ ὁποῦ συνώδυνον ἀποστολὴν μαλλίνων καὶ ἄλλων εἰδῶν προοριζομένων διὰ τοὺς ἠρωικοὺς μας στρατιώτας, ἡ κάτωθι ἐπιστολή:

«Κύριε Διοικητά, εἰμεθα ἐνθουσιασμένοι καὶ υπερήφανοι διὰ τὴν μεγάλην συνδρομὴν σας εἰς τὸν κοινὸν ἀγῶνα μας. Μετ' ὧν τῶν ὡραίων καὶ πατρικῶν συνεργασιῶν ἀναμεινῶνται νέαι ἐπιτυχίαι μεγαλύτεραι διὰ τὸν Στρατὸν μας καὶ τὸ Ἔθνος μας».

ΚΑΙ ἈΛΛΗ

Πρὸς τὴν Ε.Ο.Ν. ἀπεστάλη ἡ κάτωθι ἐπιστολή:

«Ἀπὸ τὸ στρατιωτικὸ Νοσοκομεῖο «Σωτηρία» στὸ ὅποιο τραυματίσταις μέρες τώρα νοσηλεύομασθε, νοιώθουμε τὴν ἀνάγκη νὰ εὐχαριστήσουμε γραπτὰς τὴν Ἐθνικὴ Ὀργάνωσιν Νεολαίας πού βαλῆκε κυριολεκτικὰ νὰ μᾶς δείξῃ ὅτι τὴν στιγμὴν πού ἐμεῖς πολεμοῦμε μὲ σα σὰ χιόνια, αὐτὴ κάνει ὅ,τι εἶναι δυνατόν γιὰ νὰ μᾶς εὐκολύνῃ τὸν ἀγῶνα πού ἔχομε ἀναλάβει.

Μὲ τὴν εὐκαιρίαν αὕτη θέλομε νὰ σημειώσουμε ἰδιαιτέρως τὴν δρᾶσιν ἐνὸς νοσοκόμου, τοῦ Κωνσταντίνου Παναγιωτάκη (μέλους τῆς Ε.Ο.Ν.), ὁ ὁποῖος, ὅχι πλεον ὡς ὑπάλληλος τοῦ Νοσοκομείου, ἀλλὰ ἀπὸ συνείδησιν τελείως πατριωτικὴν, ἔσπευσε ἀπὸ τὴν πρώτην μέραν πού ἤλθαμε νὰ μᾶς ἐξυπηρετήσῃ μετὰ κάθε τρόπο, φροντίζοντας νὰ ἐπιδοκιμαθῇ οἱ συγγενεῖς μας, ἀνακουφίζοντας ὅσους ἦσαν στενοχωρημένοι κλπ.

Τέτοια Ὀργάνωσις εἶναι τιμὴ γιὰ τὴν Ἑλλάδα μας καὶ γιὰ τοὺς Κεῖνον πού τὴν ἔχει ἱδρῶσει καὶ σὲ μᾶς δίνει καινουργίον θάρρος γιὰ τὸν ἀγῶνα ὅταν σὲ λίγο καιρὸ θὰ ἐναντιωθῶμε ἐκεῖ ἐπάνω ἀντιμέτωποι μετ' ὁ ἀνάνδρῳ ἐχθρό.

Εὐχαριστοῦντες: Πολίτης, Χριστόπουλος, Ἀηδονίδης, Θεοδώρου, Μέλλιος, Τζίκας, Θεοδωρίδης κ. ὅ.

Σχηματισμοὶ Πρωτευούσης καὶ Πειραιῶς

Δ. Α. Σ. Ἀρρένων

—Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐγένετο ἀγὼν καλαθοσφαίρας μετὰ τῆς μικτῆς ὁμάδος τῶν Φαλαγγιῶν 1 καὶ 2 τῆς Δ.Α.Σ.Α. καὶ τῆς ὁμάδος 403ης Φάλαγγος τῆς αὐτῆς Διοικήσεως.

—Εἰς μίαν στιγμὴν διεκρίθη ὁ ἀγὼν ἀπὸ τὴν ἐκτὸς ἐνὸς λεπτοῦ σιγῆς εἰς μνήμην τοῦ ἀποθανόντος Ἀρχηγοῦ.

—Ὁ ἀγὼν ἐληξεν ὑπὲρ τῆς μικτῆς με ἀποτέλεσμα 37 ἐναντί 35 βαθμῶν.

—Ἐπίσης τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα ἐγένετο ἡ 10η διήμερος ποδηλατικὴ ἐκδρομὴ εἰς Σούνιον ὁργανωθεῖσα ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Ἀθλητισμοῦ τῆς Διοικήσεως.

—Ἐν συνεργασίᾳ τῆς Διευθύνσεως Οἰκον. ὑπηρεσιῶν καὶ τοῦ Γ. Γραφείου τῆς Δ.Α.Σ.Α. ἀνελήφθη ἡ πώλησις τῶν γραμματίων τοῦ Πολεμικοῦ Λαχείου.

—ὑπὸ τοῦ 111 Γραφείου τῆς Διοικήσεως ἐξηκολούθησαν ἀνελλιπῶς καὶ κατὰ τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα αἱ συγκεντρώσεις τῶν συναγωνιστῶν τῶν διαφόρων Σχολῶν.

—Ἡ Διεύθυνσις ψυχαγωγίας τῆς Δ.Α.Σ.Α. ἐξηκολούθησε τὰς ἐπισκέψεις τῆς εἰς τὰ διάφορα Νοσοκομεῖα εἰς τὰ ὅποια ἔδωκε διαφόρους ψυχαγωγικούς παραστάσεις πρὸς χάριν τῶν τραυματιῶν.

Π. Δ. Α.

Πρωτευούσης

Η ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ ΤΩΝ ΦΑΛΑΓΓΙΤΩΝ

Εἰς ὅλα τὰ τάγματα τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Ἀρρένων Πρωτευούσης τῆς Ε.Ο.Ν. συνεχίζεται μετ' ἐξαιρετικῆς ἐπιτυχίας ἡ ἐκτέλεσις τοῦ κατεστημένου προγράμματος ψυχαγωγίας. Οὕτω, ἀπὸ τῆς ἑβδομάδος προβάλλονται διὰ τοὺς Φαλαγγίτας καὶ Σκαπανεῖς καθὼς καὶ διὰ τοὺς τροφίμους τῶν ἱδρυμάτων Κοινωνικῆς Προνοίας, ἐκλεκταίται μορφωτικοὶ καὶ ψυχαγωγικοὶ περιεχόμενοι, ἐνῷ τὸ κολλοθεῖον ἐξακολουθεῖ νὰ παρέχῃ μίαν πρώτην τάξεως ψυχαγίαν εἰς τὰ παιδιὰ τῆς Νεολαίας μετ' ἡμετέρων σκέτης, πού σκοποῦν τὸ γέλιο καὶ τὴν χαρὰν.

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν. ΔΙΑ ΤΟΝ ΕΟΡΤΑΣΜΟΝ ΤΗΣ 25ης ΜΑΡΤΙΟΥ

Εἰς ὅλους τοὺς ὑποτομείας τῆς ὑποδιοικήσεως Βορρὰ ἤρχισαν αἱ προετοιμασίαι διὰ τὸν εορτασμὸν τῆς Ἐθνικῆς ἐορτῆς. Ὁ εορτασμὸς θὰ γίνῃ ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν σημερινῶν πολεμικῶν συνθηκῶν, θὰ περιλαμβάνῃ δὲ καὶ πρόγραμμα ψυχαγωγίας τῶν τραυματιῶν.

Ἡ Π.Υ.Α.Μ. ἔδωκε τὴν καθαρὰν Δευτέραν παραστάσιν εἰς τὰ Νοσοκομεῖα τῆς Κηφισίας μετὰ μεγάλην ἐπιτυχίαν.

Π. Δ. Θ. Πρωτευούσης

Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΦΑΛΑΓΓΙΤΩΝ

Πυρετωδῶς ἐτοιμάζονται τὰ συνεργεῖα ψυχαγωγίας διὰ νὰ παρουσιάσουν εἰς τοὺς τραυματίας μέρος ἀπὸ τὸ ψυχαγωγικὸν πρόγραμμα πού ἔχει μέχρι τῆς στιγμῆς καταρτισθῇ.

Μεγάλῃ κίνησις παρατηρεῖται διὰ τὴν ἐτοιμασίαν τῆς 25ης Μαρτίου. Αἱ Φαλαγγίταισαι ἐργάζονται ἐντατικῶς διὰ νὰ παρουσιάσουν ἕνα πλούσιο πρόγραμμα κατὰ τὴν ἐορτήν. Ἡ αὕτη κίνησις παρατηρεῖται καὶ εἰς τὰς τάξεις τῶν ἐργαζομένων.

Τὰ συνεργεῖα ἐπισκέψεις Στρατιωτικῶν Νοσοκομείων κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν τῶν τῆς Τρίτης ἀφ' οὗ ἐξυπηρετήσαν τοὺς τραυματίας εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν προσέφερον εἰς ὅσους εἶχον μεγάλην ἀνάγκη τῇ ἐγκρίσει τοῦ ἱατροῦ 30 μετατόνεια.

Ἐπίσης αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα ἤρχισαν αἱ ἐπισκέψεις τῶν στρατιωτικῶν νοσοκομείων Π. Φαλήρου.

Μὲ πραγματικὴν συγκίνησιν αἱ Φαλαγγίταισαι μᾶς παρηκολούθησαν τὴν προπαρασκευαστικὴν Κυριακὴν εἰς τὰς κατὰ συνοικίας Ἐκκλησίας τὸ τεσσαρακονθήμερον μνημόσυνον τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχηγοῦ.

Τὸ Ἐπιτελεῖον τῆς Υ.Θ.Ν. μετὰ τῆς μου-

σικῆς τῆς ὑποδιοικήσεως ἐπεσκέφθη τὴν παρελθούσαν Δευτέραν τὸν τάφον τοῦ Ἀειμνήστου Ἀρχηγοῦ καὶ κατέθεσε στέφανον. Αἱ Φαλαγγίταισαι κατασυγκινημέναι ἐτήρησαν πεντάλεπτον σιγὴν εἰς ἐνδεικνύον σεβασμὸν πρὸς τὴν μνήμην τοῦ μεγάλου Κυβερνήτου.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ Ε.Ο.Ν. ΘΗΛΕΩΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Πρὸς τὴν ὑποδιοίκησιν Θηλέων Βορρὰ

Ἀσκληπιῶδ 7 Ἐνταῦθα

Παρακαλῶ δεχθῆτε τὰ θερμότερά μου συγχαρητήρια διότι κατορθώσατε ν' ἐμφυσήσετε εἰς τὰς μικρὰς ἐθελοντίδας τοῦ στρατιωτικοῦ Παραρτήματος τοῦ Σανατορίου «Σωτηρία» τόσον ὕψηλα αἰσθημὰ ἀντροπισμοῦ καὶ φιλοπατρίας ὅσον δυσκόλως ἀνευρίσκονται εἰς ἡμᾶς τοὺς μεγάλους.

Ἐπιθυμῶ νὰ γνωρίσῃ ὅλη ἡ Ἑλλάς τὴν ἀπαράμιλλον ἐργατικότητά τὴν προθυμίαν τῶν μικρῶν αὐτῶν παρηγόρων ἀγγέλων τῶν τραυματιῶν μας, αἵτινες ἀπὸ πρῶτας μέχρι νυκτὸς ἐργάζονται ἀδιακόπως πειθαρχοῦσαι ἀπολύτως εἰς τὰς ὁδηγίας τοῦ ἀνταξίου τῶν βαθμοφόρου Παναγιωτάκη Κωνσταντίνου νοσοκόμου παρ' ἡμῖν.

Τὰ δνόματα τῶν μικρῶν ἠρωίδων πού τιμοῦν τὴν Πατρίδα ἥτις τὰς ἐξέθρεψε καὶ δίδουν λαμπροτάτας ἐλπίδας ὅτι ὅχι μόνον θὰ συνεχίσουν τὰς παραδόσεις τῆς ἀσάντου, φυλῆς μας ἀλλὰ θὰ τὰς ὑπερκοντίσουν εἰς τὰ ἀκόλουθα:

1) Εὐτυχία Βαλτόγλου, 2) Εὐαγγελία Κοκκορόγιαννη, 3) Ἐλένη Μαυρομάτη, 4) Μαρία Ἀθαρακή, 5) Ραλλοῦ Ἐλένη, 6) Εὐαγγελία Κεχαγιόγλου, 7) Ἀσημῖνα Λαγκάνα, 8) Στέλλα Μέρτικα, 9) Χρύσα Λαδοπούλου καὶ 10) Βασιλικὴ Κουμουστάου. Αἱ ὅνῳ συναγωνίστρια εἶναι Φαλαγγίταισαι τοῦ 10ου ὑποτομείας Υ. Θ. Βορρὰ.

Μετ' ἐξαιρετικῆς τιμῆς
Π. ΠΗΛΙΟΥΡΗΣ
Στρατ. ἱατρὸς «Σωτηρίας»

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Σχηματισμοὶ Πρωτευούσης καὶ Πειραιῶς

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΝ ΘΗΛΕΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ζωηρὰ κίνησις παρατηρήθη κατὰ τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα εἰς ὅλους τοὺς ὑποτομείας καὶ προετοιμασίαι διὰ τὸν εορτασμὸν τῆς 25ης Μαρτίου.

Αἱ συγκεντρώσεις τῶν Φαλαγγιτισσῶν καὶ Σκαπανισσῶν διεξήχθησαν κανονικῶς καὶ ἐβδιδάχθησαν κατ' αὐτὰς διάφορα μαθήματα: ἀεραμύνει, πολιτικῆς διαφωτίσεως καὶ στρατιωτικῆς προπαιδεύσεως.

Καθ' ὅλην τὴν ἑβδομάδα αἱ Φαλαγγίταισαι ὑπεύθυνοι τῆς Π.Υ.Α.Μ. ἐργάσθησαν διὰ τὰς ἀπόρους οἰκογενεῖας τῶν στρατευθέντων καθὼς καὶ αἱ προσφέρουσιν τὰς ὑπηρεσίας τῶν εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταχυδρομεῖον καὶ παραρτήματα αὐτοῦ. Τὰ συνεργεῖα πλεκτηκῆς καὶ ραπτικῆς ὡς καὶ τῆς ὑποδοχῆς τραυματιῶν Α' καὶ Β' Τάγματος ἐβρῶσθησαν ἐντατικῶς.

Τὴν Κυριακὴν 9-3-41 δύναμις Φαλαγγιτισσῶν παρηκολούθησεν ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ τὸν Πειραιῶν τὸ τεσσαρακονθήμερον μνημόσυνον τοῦ ἀειμνήστου Δημιουργοῦ τῆς Ε.Ο.Ν. Κατόπιν ἐπηκολούθησε παρέλασις ἀνὰ τὰς κεντρικώτερας ὁδοὺς τῆς πόλεως.

ΟΙ ΠΕΙΡΑΙΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ Ε.Ο.Ν.

ὑπὸ κατοίκων τῆς βομβαρδισθείσης συνοικίας Γούδας Πειραιῶς ἐστάλη πρὸς τὴν Ε.Ο.Ν. ἡ κάτωθι ἐπιστολή.

Πρὸς τὰ Ἀγαπητὰ παιδιὰ τῆς Νεολαίας, Ἀγαπητὰ μας παιδιὰ δὲν μπορούμε μετ' ἡμᾶς εὐχαριστήσουμε διὰ τὴν καλὴν καὶ ἀξέπαινον ἐργασίαν σας τὴν ὅποιαν ἐπροσέφερετε κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀδίκου δολοφονίας καὶ ἐπιθέσεως τοῦ ὑποῦλου καὶ ἀνάνδρου ἐχθροῦ.

Τὸ μόνον πού ἔχομε νὰ προσφέρωμε πρὸς σας εἶναι νὰ εὐχόμεσθε στὸν Θεὸν νὰ σας

κρατῇ γερούς, διότι ἡ μόνη ἐλπίδα μας εἶστε εἰς.

Καὶ εὐχαριστοῦμε τὸν Μεγάλον Ἀρχηγὸν μας διὰ τὸ καλὸν αὐτὸ ἔργον.

Μὲ συγκίνησιν καὶ μετὰ δάκρυα στὰ μάτια τὰ θύματα τῆς ἀνάνδρου ἐπιθέσεως τοῦ ἐχθροῦ κατόικοι τῆς Γούδας, Σταύρος Σαρῶτος, Παπαϊοκρόνου Δέσποινα, Φωτεινὴ Χικονάκη, Εἰρήνη Λαζέτη, Σεβαστὴ Τσατσάκη, Εἰρήνη Χιωτάκη, Βασίλειος Παπασακελλαρίου.

Π. Δ. Θ.

Ἀττικοβοιωτίας

Εἰς ὅλους τοὺς Σχηματισμοὺς τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Θηλέων Ἀττικοβοιωτίας τῆς Ε.Ο.Ν. συνεχίζεται ἐντατικῶς ἡ ἐργασία συμφώνως πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς Ὀργανώσεως. Ἀναλυτικῶς ἡ κίνησις εἰς τοὺς διαφόρους τομείας ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἀπὸ τὸ Κορωπὶ ἐγίνε διὰ τὸ Μέτωπον δευτέρα ἀποστολὴ ἀτομικῶν δεμάτων καὶ τρίτη ἀποστολὴ 650 ζευγῶν μαλλίνων καλτσῶν. Ἐξακολουθεῖ ἐπίσης ἡ παροχὴ πάσης δυνατῆς βοηθείας καὶ ἐξυπηρετήσεως εἰς τὰς οἰκογενεῖας τῶν στρατευθέντων.

Εἰς τὸ Μαρκόπουλον ἡ ἐξόρμησις διὰ τὴν συλλογὴν εἰδῶν διὰ τοὺς μαχομένους ὑπῆρξε πολὺ ἀποδοτικὴ. Εἰς τραυματίας ἐλθόντας ἐκ τοῦ Μετώπου ἐδόθησαν μάλλινα εἶδη, σύγγρα καὶ γλυκίσματα καὶ δέματα μετ' ἡμετέρων ἀντικείμενα ἀπεστάλησαν εἰς ἀπόρους μαχητὰς. Φαλαγγίταισαι ἐργάζονται ἐπίσης εἰς τὰ καὶ καὶ συστάται.

Εἰς τὸ Λίπεσι συνέλεγει μαλλὶ μετ' ὅ,τι ὅποιον ἐπλέχθησαν εἶδη διὰ τὸν στρατὸν. Ἐπίσης μάλλινα εἶδη ἐτοιμάσθησαν εἰς τὸ Μενιδί καὶ Κόθηρα.

Εἰς τὰ Μέγαρα ὁ ἐνεργηθεὶς ἐκεῖ τρίτμη-

ρος ἔρανος ἀπέδωσε πολὺ καλὰ ἀποτελέσματα. Εἰς τὰς Θέβας αἱ Φαλαγγίταισαι τῆς Π.Υ.Α.Μ. ἐργάζονται μετ' ἀξιοθαύμαστον ζήλον μετὰ τῶν κυριῶν αἱ ὁποῖαι προσφέρουν ἐθελοντικῶς τὰς ὑπηρεσίας τῶν.

Γενικῶς εἰς ὅλους τοὺς ἀνωτέρω Σχηματισμοὺς αἱ Φαλαγγίταισαι βοηθοῦν εἰς τὰ συστάται, λαμβάνουν νοσοκομειακὰ μαθήματα, ἐπισκέπτονται τὰς οἰκογενεῖας τῶν στρατευθέντων, ἐξυπηρετοῦν τοὺς τραυματίας καὶ φροντίζουν παντοειδῶς νὰ συμβάλουν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἀγῶνος τὸν ὅποιν διεξάγει ἡ Πατρίς.

Ἡ Ε.Ο.Ν. Νέων Παλατιῶν Ὁρωποῦ ἔδωκε τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν πολεμικὴν ἐορτήν ὑπὲρ τῶν ἀπόρων οἰκογενειῶν τῶν στρατευθέντων ἀπὸ τὴν ὅποιαν εἰσπράχθη τὸ ποσὸν τῶν δρχ. 3.600.

Π. Δ. Α.

Ἀττικοβοιωτίας

ΕΟΡΤΗ ΕΙΣ ΣΑΛΑΜΙΝΑ

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ὑπὸ τοῦ Ἀνεξαρτήτου Τμήματος Ε.Ο.Ν. Σαλαμίνος ἐδόθη ἐορτὴ πρὸς ψυχαγωγίαν τῶν νοσηλευομένων εἰς τὸ ἐκεῖ ναυτικὸν νοσοκομεῖον. Παρέστησαν ὁ ὑποναύαρχος κ. Δελλαγραμμάτικας, πολλοὶ ἀξιωματικοὶ τοῦ Β. Ν., ὁ Περιφ. Διοικητὴς Ἀττικοβοιωτίας, πλήθος κόσμου καὶ τὰ μέλη τῆς Ε.Ο.Ν. Τὴν 5 μ. μ. ἐγένιν ἡ ἐπαρσις τῆς σημαίας καὶ ἐπ' αὐτῇ τρισαγίων. Εἰς τὴν ὥρην τὸ Περιφερειακὸς Διοικητὴς καὶ ἄλλοι διανομὴν ὡραίων δώρων καὶ γλυκίσματος εἰς τοὺς τραυματίας καὶ ἐκκώδευσις λαχείου τοῦ ὁποῦ το συλλεγνέν ποσὸν διετέθη διὰ τὴν ἀγορὰν διακοσίων στελῶν Σκαπανέων.

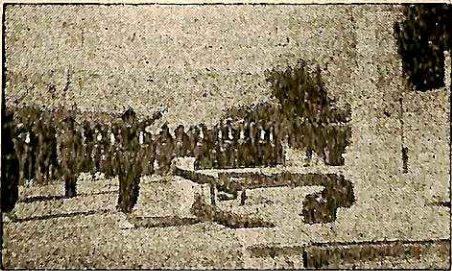
Κίνησις Περιφερειακῶν Διοικήσεων

ΡΕΘΥΜΝΟΝ.— Ἡ Διεύθυνσις Περιφερειακῆς ὑπηρεσίας Ἀλληλεγγύης Μετώπου Ε.Ο.Ν. Ρεθύμνης ὁργανώσεν ἀπὸ ἡμερῶν συνεργεῖον πλεκτηκῆς τὸ ὅποιν λειτουργεῖ εἰς τὴν Λέσχην Φαλαγγιτισσῶν Ε.Ο.Ν. Θηλέων Ρεθύμνης.

Ἐκεῖ ὑπὸ τὴν ἐπιμελημένην ἐπιβλεψιν καὶ καθοδήγησιν διδασκαλισσῶν Συνεργατισσῶν τῆς Ε.Ο.Ν. καθε ἀπόγευμα αἱ Φαλαγγίταισαι τοῦ Συνεργείου πλέκουν ἀκούραστα μάλλινα εἶδη διὰ τοὺς μαχομένους στρατιώτας μας.

Ὁργανώθη ἐπίσης ἕτερον Συνεργεῖον, ἀπαρτιζόμενον ἀπὸ Φαλαγγίτας, Φαλαγγίτισσας, Συνεργατίδας, τὸ ὅποιν σκοπὸν ἔχει τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ, καὶ ἰδίως τῶν ἀπόρων οἰκογενειῶν τῶν στρατευθέντων καὶ τὴν κατὰ τὸ δυνατόν ἐπιδοκίμωσιν αὐτῶν, ἀπὸ ἀπόψεως τροφῆς, ρουχισμοῦ, ἱατρικῆς βοηθείας καὶ ὅμοιοις περιθάλψεως.

Οἱ Φαλαγγίται Ρεθύμνης καταθέτοντες στέφανον εἰς τὸ ἕρπον τῶν πεσόντων τοῦ 44ου Συντάγματος.

ΤΟ ΠΟΛΕΜΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ "ΝΕΟΛΑΙΑΣ",

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 1 ΜΑΡΤΙΟΥ 1941.

Τὸ ὄπ' ἀριθ. 125 ἀνακοινῶν τοῦ Γεν. Στρατηγείου ἀναφέρει τὰ ἀκόλουθα:

«Κατόπιν ἐπιτυχούς τοπικῆς προπαθείας ἐξεδιώχθη ὁ ἐχθρὸς τῶν θέσεων του. Συνελήφθησαν αἰχμάλωτοι. » Ἐνέργεια ἐχθρική δι' ἀρμάτων ἀπεκρούσθη, καταστραφέντος ἐνὸς ἐκ τούτων.

» Βρετανικὰ ἀεροπλάνα συγκρούσθησαν ἀνωθεν τῶν γραμμῶν μας με ἰσχυράν ἐχθρικήν ἀεροπορικὴν δύναμιν ἐπέτυχον νὰ καταρρίψωσιν ἄνω τῶν τριάντων ἰταλικῶν ἀεροπλάνων. Ἡ βρετανικὴ ἀεροπορία δὲν ἔσχεν οὐδεμίαν ἀπώλειαν.

Τὸ ὄπ' ἀριθ. 126 ἀνακοινῶν τοῦ Γεν. Στρατηγείου ἀναφέρει τὰ ἀκόλουθα:

«Ἡ ἐχθρική ἀεροπορία ἐδομάρδισε χθὲς τὴν Πρέβεζαν ἀνευ θυμάτων τῶν τραυματιῶν αὐτῶν τινῶν ἐκ τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ καὶ ὀρκιστὸν ἴταλιν αἰχμάλωτον στρατιώτην.

» Βόμβαι ἐρρίφθησαν εἰς περιοχὰς Κερκύρας καὶ Φλωρίνης ἀνευ θυμάτων ἡ ζημιῶν. Τὸ Ἀρχηγεῖον τῶν ἐν Ἑλλάδι βρετανικῶν δυνάμεων ἐξέδωκεν ἐκτάκτως τὴν νύκτα τὸ κατωὶ ἀνακοινῶν:

«Σχηματισμὸς μαχητικῶν ἀεροπλάνων τῆς βασιλικῆς ἀεροπορίας τύπου «Χάρρικαϊν» καὶ «Κλιάντνιερ», ἐκτελὼν σήμερον περιπολίαν εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ νοτίου μετώπου, συνήντησε κατὰ πλὴν μεγαλειότητα ἀντιμαχητικὸν σχηματισμὸν ἐχθρικών ἀεροπλάνων, ἀποτελούμενον ἐκ βομβαρδιστικῶν, συνοδευομένων ἀπὸ μαχητικῶν τύπου «Κ. Ρ. 42». Κατὰ τὴν ἐπακολούθησαν ἀερομαχίαν, 26 ἐχθρικά ἀεροπλάνα καταρρίφθησαν, διαπιστώθηκεν καὶ τῆς καταστροφῆς τῶν, ἀλλὰ δὲ 9 ὑπέστησαν τοιαύτας σοδοράς βλάβας ὥστε εἶναι ἀπίθανος ἡ ἐπιστροφή εἰς τὰς βάσεις τῶν. Ὑποστηρίζοντα τὰς ἐλλειπτικὰς κατὰ τὴν ὁδὸν δυνάμεις, βομβαρδιστικὰ ἀεροπλάνα μας διενήργησαν λίαν ἐπιτυχή ἐπίθεσιν ἐναντίον τῆς Κόντρα, χωρίον κείμενον ἀνατολικῶς τοῦ Τεπελενίου. Ἐξ ὧν τῶν ἐπιχειρήσεων ἀπαντᾷ τὰ ἀεροπλάνα μας ἐπείσθησαν εὐτυχῶς.

Συμπληρωματικῶς τὸ Ἀρχηγεῖον τῶν ἐν Ἑλλάδι βρετανικῶν ἀεροπορικῶν δυνάμεων ἐξέδωκε τὴν μεσημέριαν τὸ ἀκόλουθον ἀνακοινῶν:

«Σχηματισμὸς βομβαρδιστικῶν τῆς βασιλικῆς ἀεροπορίας, συνοδευόμενος ὑπὸ μαχητικῶν «Χάρρικαϊν», ἐπέτελλε χθὲς ἐναντίον τοῦ ἀεροδρομίου τοῦ Αὐλῶνος. Μέναν ἀρτίον βομβῶν ἐξερράγη καθ' ὅλην τὴν ἐκτασιν τοῦ ἀεροδρομίου, ἐλλήθησαν δὲ κατ' ἐπαύριον τὰ ὀπίσθεν καὶ τὰ κτρία τῆς διοικήσεως. Ἐπὶ μαχητικὰ, τύπου «Κ. Ρ. 42», καταρρίφθησαν κατὰ τὴν ἐπακολούθησαν ἀερομαχίαν καὶ δύο ἑτέρα καταστράφησαν συγκρούσθησαν εἰς τὸν ἀέρα εἰς χαμηλὸν ὕψος. Πάντα τὰ ἀεροπλάνα μας ἐπείσθησαν σῶα.

ΚΥΡΙΑΚΗ 2 ΜΑΡΤΙΟΥ 1941.

Τὸ ὄπ' ἀριθ. 126 ἀνακοινῶν τοῦ Γεν. Στρατηγείου ἀναφέρει τὰ κατωῖα:

«Ἐνέργεια περιπόλων καὶ πυροβολικοῦ ποικίλης κατὰ περιοχὰς ἰσχύος. Τὸ ὄπ' ἀριθ. 127 ἀνακοινῶν τοῦ Γεν. Στρατηγείου ἀναφέρει τὰ ἀκόλουθα:

«Ἡ ἐχθρική ἀεροπορία ἐδομάρδισε τὴν Πρέβεζαν, ἀνευ θυμάτων ἡ ζημιῶν. Βόμβαι ἐρρίφθησαν εἰς περιοχὴν Φλωρίνης, με ἀποτελέσας τὸν τραυματισμὸν 2 γυναικῶν καὶ ἑνὸς παιδίου, καὶ εἰς περιοχὴν κατωπύλου τῆς Αὐτικῆς Πελοποννήσου ἀνευ ἀποτελεσμάτων.

» Ὁ ἀπολογισμὸς τῶν θυμάτων καὶ τῶν ζημιῶν ἐκ τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ, λόγω τῶν ἐπιδρομῶν τῆς ἰταλικῆς ἀεροπορίας, κατὰ τὸν τέταρτον μῆνα τοῦ πολέμου, ἦτοι ἀπὸ 29 ἰανουαρίου μέχρι 28 φεβρουαρίου, ἔχει ὡς ἑξῆς: Νεκροί: 82. Ἐκ τούτων: Ἄνδρες 31. Γυναῖκες 34. Παιδιά 17. Τραυματίαι: 101. Ἐκ τούτων: Ἄνδρες 58. Γυναῖκες 29. Παιδιά 14. Κατέρρευσαν εἰς πολεῖς καὶ χωρία οἰκίαι 110 καὶ ἐν ἀρχαιολογικῶν μουσείων.

» Ἐξέλιφθησαν 3 νοσοκομεία καὶ 2 νοσοκομεία. ΔΕΥΤΕΡΑ 3 ΜΑΡΤΙΟΥ 1941.

Τὸ ὄπ' ἀριθ. 127 ἀνακοινῶν τοῦ Γεν. Στρατηγείου ἀναφέρει τὰ ἀκόλουθα:

«Παρωρισμένοι ἐπιχειρήσεις ἐπαφῆς. Τὸ ἡμέτερον πυροβολικὸν ἐξηνάγκασεν εἰς σιγὴν ἐχθρικὸν τοιοῦτον εἰς περιοχὰς τινὰς. Εὐστοχος βολὴ του

ἐπυροκάλει ἐκρηξὶν ἐχθρικών πυρομαχικῶν.

Τὸ ὄπ' ἀριθ. 128 ἀνακοινῶν τοῦ Γεν. Στρατηγείου ἀναφέρει τὰ ἀκόλουθα:

«Ἡ ἐχθρική ἀεροπορία, ἐν γινώσκῃ ὅτι τὴν προηγουμένην ἡμέραν ἡ Λάρισα εἶχεν ὑποστῇ τρομακτικὰ καταστροφὰς με ἀρκετὰ θύματα ἐκ τοῦ σεισμοῦ καὶ καθ' ἣν ὄραν τὸ ἔδαφος ἐσείετο ὑπὸ τῶν κατ' ἐξακολουθεῖσιν σεισμικῶν δονήσεων καὶ ὑπῆρχον χιλιάδες ἀστεγοὶ γυναικες καὶ παιδιά, ἐδομάρδισεν ἐπὶ μίαν ὁλοκληρὴν ὄραν διὰ σμήνους βομβαρδιστικῶν ἀεροπλάνων τὴν πλησίον ταύτην πόλιν. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ βομβαρδισμοῦ διεκόπη τὸ ἔργον τῆς διασώσεως τῶν ὑπὸ τὰ εἰρήνια θυμάτων ἐκ τῶν σεισμῶν. Ὁμοίως ἐδομάρδισεν ἡ Πρέβεζα με ἀποτελέσας τὸν τραυματισμὸν ἱκανοῦ ἀριθμοῦ ἰταλῶν αἰχμάλωτων στρατιωτῶν καὶ με μικρὰς ζημίας. Βόμβαι ἐρρίφθησαν εἰς τὴν περιοχὴν Φλωρίνης, φονεῦθentes ἐνὸς ἀτόμου.

Τὸ Ἀρχηγεῖον τῶν ἐν Ἑλλάδι βρετανικῶν ἀεροπορικῶν δυνάμεων ἀνεκοίνωσε τὰ ἑξῆς: «Τὰ βομβαρδιστικὰ καὶ μαχητικὰ ἀεροπλάνα τῆς βασιλικῆς ἀεροπορίας ἐπέδειξαν πάλιν χθὲς μεγάλην δραστηριότητα ὑποστηρίζοντα τὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ ἐλλήνικοῦ στρατοῦ ἐν Ἀλβανίᾳ. Ὁ Αὐλῶν ὑπέστη ἐπίθεσιν ἀπὸ σχηματισμῶν βομβαρδιστικῶν ἀεροπλάνων συνοδευομένων ἀπὸ μαχητικὰ ἀεροπλάνα. Ἀμεσα πληγμὰτα κατηνέχθησαν ἐπὶ τῶν στρατιωτῶν, ἀποτυχῆς πυρομαχικῶν καὶ ἀποθνήσκων ἄλλων στρατιωτικῶν εἰδῶν. Ἡ ἐπιδρομὴ ἐπέτυχε τὸ σκοπὸν τῆς παρὰ τὸ σφοδρὸν ἀντιαεροπορικῶν πύρ. Σχηματισμὸς ἐκ βομβαρδιστικῶν ἀεροπλάνων ἐπέτελλε κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ ἐχθροῦ εἰς Παραμπόρα πλησίον τοῦ Μπουζι. Λόγω τῶν κακῶν καιρικῶν συνθηκῶν δὲν κατέστη δυνατόν νὰ παρατηρηθῶν κατὰ τὸν Βερατίου. Ἀμεσα πληγμὰτα κατεκατὰ τὸν Βερατίου. Ἀμεσα πληγμὰτα κατεφῆθησαν ἐναντίον κτιρίων τῆς πόλεως, ὅπου ἐξερράγη μεγάλη πυρκαϊά. Πιλότος μαχητικῶν ἀεροπλάνων τύπου Χάρρικαϊν, ὁ ὁποῖος εὐρίσκειτο μόνος ἐν περιπόλῳ ὑπεράνω τῆς περιοχῆς τοῦ Τεπελενίου, συνήντησε με 5 ἰταλικά μαχητικὰ τύπου «Κ. Ρ. 42» καὶ ἀμέλως συνέπληξε μετ' αὐτῶν. Ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν τῆς ὥρας 3 ἰταλικά μαχητικὰ καταρρίφθησαν, τῆς ἀπωλείας τῶν διαπιστωθείσης. Τὰ ὀπίσθεν 2 ἐγκατέλειπον τὸν ἀέρα καὶ τὸ Χάρρικαϊν ἐπείσθη εἰς τὴν βάσιν του. Ὅλα τὰ ἀεροπλάνα ἐπείσθησαν εἰς τὴν ἐπιχειρήσεων αὐτῶν σῶα.

ΤΡΙΤΗ 4 ΜΑΡΤΙΟΥ 1941.

Τὸ ὄπ' ἀριθ. 128 ἀνακοινῶν τοῦ Γεν. Στρατηγείου ἀναφέρει τὰ ἑξῆς:

«Δράσις μικρῶν τμημάτων πεζικοῦ. Ἐντονὸς ἐπιτυχῆς ἐνέργεια πυροβολικοῦ. » Ὑπὸ τῆς ἀεροπορίας μας καταρρίφθησαν 2 ἐχθρικά ἀεροπλάνα. Οὐδεμία ζημία ἐπηνέχθη εἰς τὰ ἀεροπλάνα μας.

ΤΕΤΑΡΤΗ 5 ΜΑΡΤΙΟΥ 1941.

Τὸ ὄπ' ἀριθ. 129 ἀνακοινῶν τοῦ Γεν. Στρατηγείου ἀναφέρει:

«Τοπικὴ ἐπιτυχὴς ἐπιχειρήσεως εἰς τὸν κεντρικὸν τομέα ἐπέφερε τὴν καταστροφὴν 1 ἐχθρικοῦ ἀρματος, τὴν σύλληψιν 2 ἄλλων ἀρμάτων καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν 160 ἀρτίων ὀπλιτῶν καὶ 5 ἀξιωματικῶν. Ἀφθονὸν ὀλίγων περιήλθεν εἰς χεῖρας μας, μετὰ τὸν ὁποῖον πολλὰ αὐτῶντα ὀπλὰ, 3 ἀντιαρματικὰ πυροβόλα καὶ 3 ἀντιαεροπορικὰ τοιαῦτα μετὰ τῶν πυρομαχικῶν τῶν.

Τὸ ὄπ' ἀριθ. 129 ἀνακοινῶν τοῦ Γεν. Στρατηγείου ἀναφέρει:

«Τοπικὴ ἐπιτυχὴς ἐπιχειρήσεως εἰς τὸν κεντρικὸν τομέα ἐπέφερε τὴν καταστροφὴν 1 ἐχθρικοῦ ἀρματος, τὴν σύλληψιν 2 ἄλλων ἀρμάτων καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν 160 ἀρτίων ὀπλιτῶν καὶ 5 ἀξιωματικῶν. Ἀφθονὸν ὀλίγων περιήλθεν εἰς χεῖρας μας, μετὰ τὸν ὁποῖον πολλὰ αὐτῶντα ὀπλὰ, 3 ἀντιαρματικὰ πυροβόλα καὶ 3 ἀντιαεροπορικὰ τοιαῦτα μετὰ τῶν πυρομαχικῶν τῶν.

Τὸ ὄπ' ἀριθ. 129 ἀνακοινῶν τοῦ Γεν. Στρατηγείου ἀναφέρει:

«Εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας ἡσυχία. Τὸ Ἀρχηγεῖον τῶν ἐν Ἑλλάδι βρετανικῶν ἀεροπορικῶν δυνάμεων ἀνεκοίνωσε τὰ ἑξῆς:

«Σχηματισμὸς ἐκ μαχητικῶν ἀεροπλάνων τῆς βασιλικῆς ἀεροπορίας, περιπολῶν χθὲς πλῆρην τῆς Κερκύρας, συνήντησε με ἐχθρικά βομβαρδιστικὰ ἀεροπλάνα τύπου «Κάντ 1007» καὶ κατέρριψε 2 ἐκ αὐτῶν εἰς τὴν θάλασσαν. Μετ' ὀλίγα λεπτά, εἰς τὴν ἴδιαν περιοχὴν, τὰ μαχητικὰ μας ἀεροπλάνα

συνήντησαν με ἄλλον σχηματισμὸν ἐκ ἐχθρικών βομβαρδιστικῶν ἀεροπλάνων τοῦ ἰδίου τύπου «Κάντ 1007», ἐπιστρέφοντα ἐκ ἐπιδρομῆς εἰς Λάρισαν καὶ κατέρριψαν 3 ἐκ αὐτῶν. Δεκατρεῖς ἄνδρες τῶν πληρωμάτων τῶν ἐχθρικών ἀεροπλάνων ἐθεάθησαν ριθθέντες δι' ἀλεξίπτωτων εἰς τὴν θάλασσαν. Βομβαρδιστικὰ ἀεροπλάνα τῆς βασιλικῆς ἀεροπορίας ἐδομάρδισαν συγκεντρώσεις ἐχθρικών μεταφορικῶν μέσων εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Τεπελενίου.

ΠΕΜΠΤΗ 6 ΜΑΡΤΙΟΥ 1941.—Τὸ ὄπ' ἀριθ. 130 ἀνακοινῶν τοῦ Γεν. Στρατηγείου ἀναφέρει τὰ ἀκόλουθα:

«Ἀγῶνες περιπολιῶν καὶ δράσις πυροβολικοῦ.

«Εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας ἡσυχία. Τὸ Ἀρχηγεῖον τῶν ἐν Ἑλλάδι βρετανικῶν ἀεροπορικῶν δυνάμεων ἀνεκοίνωσε τὰ ἑξῆς:

«Ἀγῶνες βομβαρδιστικὰ ἐπέτελλαν χθὲς ἐναντίον ἐχθρικών πολεμικῶν πλοίων ἐξωθῆς Χειμάρρας. Καταδοτικὰ «Χάρρικαϊν» καὶ «Κλιάντνιερ», συνοδευόμενα βομβαρδιστικὰ μας, συνήντησαν μέγαν σχηματισμὸν ἰταλικῶν καταδοτικῶν «C.R.42» καὶ «A.50» καὶ εἰς ἐπακολούθησαν ἀερομαχίαν κατέρριψαν 9 ἐκ αὐτῶν, προξενήσαντα ζημίας εἰς ἄλλα.

«Ἀλλὰ ἐπίθεσις ἐγένετο ἀπὸ ἀγγλικά βομβαρδιστικὰ ἀεροπλάνα ἐξωθῆ τοῦ Αὐλῶνος.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7 ΜΑΡΤΙΟΥ 1941.—Τὸ ὄπ' ἀριθ. 131 ἀνακοινῶν τοῦ Γεν. Στρατηγείου ἀναφέρει τὰ ἑξῆς:

«Ἐντὸς ἐπιτυχῆς δράσις πυροβολικοῦ. Τὸ ὄπ' ἀριθ. 131 ἀνακοινῶν τοῦ Γεν. Στρατηγείου ἀναφέρει τὰ ἑξῆς:

«Κατόπιν ἐπιτυχούς ἐνέργειας εἰς τὸν κεντρικὸν τομέα ἐξεδιώχθη τὸν ἐχθρὸν ἐκ τῶν θέσεων τοῦ φυσικοῦ ἰσχυρῶν καὶ τεχνικῶν ὀργανωμένων. Συνελήφθησαν 1.050 αἰχμάλωτοι ἐν οἷς πολλοὶ ἀξιωματικοί. Ἀφθονῶντα ἐν οἷς περιήλθεν εἰς χεῖρας μας.

«Ἡ ἀεροπορία μας συνέδραμεν ἐπιτυχῶς τὴν ἀντιεπιχειρήσειν βομβαρδιστικῶν στόχους πεδίου μάχης με καταφανὴ ἀποτελέσματα. Ἀπαντᾷ τὰ ἀεροπλάνα μας ἐπείσθησαν εἰς τὰς βάσεις τῶν.

Τὸ ὄπ' ἀριθ. 132 ἀνακοινῶν τοῦ Γεν. Στρατηγείου ἀναφέρει τὰ κατωῖα:

«Εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας ἡσυχία. Τὸ Ἀρχηγεῖον τῶν ἐν Ἑλλάδι βρετανικῶν δυνάμεων ἀνεκοίνωσε τὰ ἑξῆς:

«Σχηματισμὸς ἐκ βομβαρδιστικῶν ἀεροπλάνων τῆς βασιλικῆς ἀεροπορίας ἐπέτελλε χθὲς κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ ἐχθροῦ εἰς Παραμπόρα πλησίον τοῦ Μπουζι. Λόγω τῶν κακῶν καιρικῶν συνθηκῶν δὲν κατέστη δυνατόν νὰ παρατηρηθῶν κατὰ τὸν Βερατίου. Ἀμεσα πληγμὰτα κατεφῆθησαν ἐναντίον κτιρίων τῆς πόλεως, ὅπου ἐξερράγη μεγάλη πυρκαϊά. Πιλότος μαχητικῶν ἀεροπλάνων τύπου Χάρρικαϊν, ὁ ὁποῖος εὐρίσκειτο μόνος ἐν περιπόλῳ ὑπεράνω τῆς περιοχῆς τοῦ Τεπελενίου, συνήντησε με 5 ἰταλικά μαχητικὰ τύπου «Κ. Ρ. 42» καὶ ἀμέλως συνέπληξε μετ' αὐτῶν. Ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν τῆς ὥρας 3 ἰταλικά μαχητικὰ καταρρίφθησαν, τῆς ἀπωλείας τῶν διαπιστωθείσης. Τὰ ὀπίσθεν 2 ἐγκατέλειπον τὸν ἀέρα καὶ τὸ Χάρρικαϊν ἐπείσθη εἰς τὴν βάσιν του. Ὅλα τὰ ἀεροπλάνα ἐπείσθησαν εἰς τὴν ἐπιχειρήσεων αὐτῶν σῶα.

ΚΥΡΙΑΚΗ 9 ΜΑΡΤΙΟΥ 1941.—Τὸ ὄπ' ἀριθ. 133 ἀνακοινῶν τοῦ Γεν. Στρατηγείου ἀναφέρει τὰ ἀκόλουθα:

«Αἱ χθεσιναὶ ἐπιχειρήσεις ἐσυνεχίσθησαν καὶ σήμερον μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπιτυχίας. Νέαι δέσεις κατελήφθησαν κατόπιν σφοδρῶν καὶ ἐπιμόνου ἀγῶνος. Συνελήφθησαν Πλείστα αὐτοὶ 1.000 καὶ πλεον αἰχμάλωτοι. Πλείστα αὐτοὶ 1.000 καὶ πλεον αἰχμάλωτοι. Πλείστα αὐτοὶ 1.000 καὶ πλεον αἰχμάλωτοι. Πλείστα αὐτοὶ 1.000 καὶ πλεον αἰχμάλωτοι.

«Ἡ ἀεροπορία μας ἐδομάρδισεν ἐπιτυχῶς ἐντὸς τῆς ὁδοῦ τῆς Κερκύρας, συνήντησε με ἐχθρικά βομβαρδιστικὰ ἀεροπλάνα τύπου «Κάντ 1007» καὶ κατέρριψε 2 ἐκ αὐτῶν εἰς τὴν θάλασσαν. Μετ' ὀλίγα λεπτά, εἰς τὴν ἴδιαν περιοχὴν, τὰ μαχητικὰ μας ἀεροπλάνα

Χειρόγραφα καὶ φωτογραφίες δημοσιεύμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΓΓΕΛΟΓΡΑΦΙΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΔΗΜ. ΠΟΥΛΙΟΝ. Ἐλάβαμεν τὴς βινέτες τοῦ Φαλαγγίτου Χάτου Νικολάου, οἱ ὁποῖες εἰναι καλὰς καὶ θὰ εἰς χρησιμοποίησιν. Ἐπομένως μπορεῖ νὰ συνεχίσῃ νὰ μᾶς στέλλῃ. — ΚΩΣΤΙΑΝ ΔΑΡΕΜΑΝ, ΝΙΚΟΛΑ ΑΒΛΑΣΙ. — ΑΔΗΝ, ΜΑΡΙΑΝ ΚΟΣΚΙΝΑ, ΣΠΥΡΟΝ ΓΟΥΡΜΟΝ. Τὰ ποιήματα σας γιὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἀρχηγοῦ ἐκράζουν τὰ αἰσθηματὰ σας με συγκίνησιν, ἀλλὰ τεχνικῶς δὲν εἶναι ἐπιτυχημένα καὶ τὰ νοήματα τὸν εἶναι ἥδη ἐκφρασμένα ἀπὸ ἄλλους με καλλίτερον τρόπον. Διὰ τοῦτο ἀποφύγετε νὰ τὰ δημοσιεύσῃτε. — ΚΩΣΤΙΑΝ ΒΟΥΓΙΟΥΚΑΝ, ΑΘΗΝΑΙΟΝ ΓΙΑΤΑΝ ΤΖΙΔΟΥ ΝΤΙΝΑΝ ΠΑΠΑΔΑΝΟΥ ΝΙΚΟΝ ΚΑΡΑΥΖΟΝ, ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΜΑΝΩΛΟΝ ΝΙΚΟΝ ΚΑΡΑΛΑΜΠΟΝ ΤΣΑΟΥΣΟΓΛΟΥ, ΘΕΟΦΑΝΗ ΜΠΟΥΡΑΝ. Τὰ ἴδια λέγονται καὶ σὲ σας γιὰ τὰ πεζογραφήματα σας γιὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἀρχηγοῦ μοιροῦντι ἐν τῷ συνόλῳ τῶν τὰ γεγνησὶα πεζογραφήματα εἶναι πλεον ἐπιτυχημένα ἀπὸ τὰ ποιήματα. — ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΝ ΣΠΑΝΟΥ ΔΑΚΗΝ Σ'. εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ καλὰ καὶ θερμὰ σου λόγια, μικρὴ μας συναγωνιστῇ, ποὺ δελχνον τὸν ἐνθουσιασμὸν σου καὶ τὴν ἀφοσίωσιν σου στὸ καθήκον σου. Εὐχέλ! — ΣΠΥΡΟΝ ΑΡΑΒΑΝΗΝ. Τὸ ποίημά σας πᾶν νὰ κἀμὴ μίαν ὄραν μίσην δημοτικὸν τραγουδιῶν, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν τὴν κατάφερες καλὰ. Ἐναδοκίμασε.—ΕΜ. Κ. ΑΒΑΓΙΑΝΗΝ. Καλὴ ἡ ἐμπνευσίς σας νὰ ἐκφράσῃ τὸ παράπονον τοῦ παιδιοῦ, ποὺ ἡ μικρὰ του ἡλικία δὲν τοῦ ἐπιτρέπει νὰ πᾶν νὰ πολεμήσῃ τὸ μέτωπον, ἀλλὰ τὸ ποίημά ὑπὲρ τῆς τεχνικῆς καὶ δὲν μπορεῖ δυστυχῶς νὰ δημοσιευθῇ. — ΣΠ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΙ ΔΗΝ. Τὸ ποίημά σας «Στὸν Ἀθάνατον Ἀρχηγό» τὸ δημοσιεύομε ἐδῶ:

Μὲ τοῦ νοῦ Σου τὸ πόρινο κι' αὐλο φέγγος, τῆς Ἑλλάδος τὸν κόσμο στὸ φῶς πλημμυρᾷς εἶσαι ἄστρο λαμπρὴς ἐρχομένης χαρᾶς, ποὺ τὸν ὄρφαν θὰ σῶσῃ τὸν ἀχαρὸ νέφος. ... Μὰς ἐκάλεσες ὅλους στήν ἀγλή σου τότε ὅταν φάνηκες πλάι στὸν Ἀνάκτα Σὺ, τὸν ὄνειρον μας ἔγινες στήλη χρυσή, μαχητὴ καὶ σωτῆρα κι' ὑπέρμαχε πρώτε. ... Μὰς φωτοῦσε τὸ κήρυγμα ποῦξες στὰ χεῖλη, στήν ψυχὴ Σου γλυκοφύγε φῶρος τιμῆς, γὰς ἐχάρταξες δρόμους ἀγάπης θερμῆς, καὶ ζωντανέψαν πάλιν ἥρωας οἱ θρύλοι.

Μὲ ἀγῶνες κλεινοῦς, με μαρτύρων τὸ αἷμα θ' ἀντιχῆς τῆς καρδίας Σου ὁ ἅγιος παλμός, ποὺ ἐχθρὸς τοῦ φωτός θὰ προσμένῃ χαμός, θὰ συντρίβῃ ἡ πνοὴ Σου τῶν φαύλων νὰ πνέωμαι! ... ΣΤΥΛ. ΕΜ. ΦΡΑΓΚΟΥΛΗΝ. Εἶσαι ἀξίος συγχαρητήριον ποῦ, ἕνας μικρὸς σκαπανεὺς ἐ- σὺ, 13 ἐτών, ἐννεπνεύσῃς καὶ ἔγραψες τὰ δύο μεγάλα ποιήματα ποὺ μᾶς ἐστεῖλες. Ἀλλὰ εἶναι ἀκόμα νωρὴ γιὰ νὰ δημοσιεύσῃς. Ἐχεῖς πολὺν καιρὸ μπροστὰ σου, γιὰ νὰ καλλιεργή- σῃς καὶ ν' ἀναπτύξῃς τὴς ἱκανότητες ποὺ ἀπαι- τούνται γιὰ νὰ γράψῃς ἕνα ποίημα δημοσιεύ- σιμο.—Μ. ΤΣΑΚΙΡΗ. Σ' εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ καλὰ σου λόγια, ἀλλὰ καὶ τὰ δικά σου

Μὲ τὸν νοῦ Σου τὸ πόρινο κι' αὐλο φέγγος, τῆς Ἑλλάδος τὸν κόσμο στὸ φῶς πλημμυρᾷς εἶσαι ἄστρο λαμπρὴς ἐρχομένης χαρᾶς, ποὺ τὸν ὄρφαν θὰ σῶσῃ τὸν ἀχαρὸ νέφος. ... Μὰς ἐκάλεσες ὅλους στήν ἀγλή σου τότε ὅταν φάνηκες πλάι στὸν Ἀνάκτα Σὺ, τὸν ὄνειρον μας ἔγινες στήλη χρυσή, μαχητὴ καὶ σωτῆρα κι' ὑπέρμαχε πρώτε. ... Μὰς φωτοῦσε τὸ κήρυγμα ποῦξες στὰ χεῖλη, στήν ψυχὴ Σου γλυκοφύγε φῶρος τιμῆς, γὰς ἐχάρταξες δρόμους ἀγάπης θερμῆς, καὶ ζωντανέψαν πάλιν ἥρωας οἱ θρύλοι.

Μὲ ἀγῶνες κλεινοῦς, με μαρτύρων τὸ αἷμα θ' ἀντιχῆς τῆς καρδίας Σου ὁ ἅγιος παλμός, ποὺ ἐχθρὸς τοῦ φωτός θὰ προσμένῃ χαμός, θὰ συντρίβῃ ἡ πνοὴ Σου τῶν φαύλων νὰ πνέωμαι! ... ΣΤΥΛ. ΕΜ. ΦΡΑΓΚΟΥΛΗΝ. Εἶσαι ἀξίος συγχαρητήριον ποῦ, ἕνας μικρὸς σκαπανεὺς ἐ- σὺ, 13 ἐτών, ἐννεπνεύσῃς καὶ ἔγραψες τὰ δύο μεγάλα ποιήματα ποὺ μᾶς ἐστεῖλες. Ἀλλὰ εἶναι ἀκόμα νωρὴ γιὰ νὰ δημοσιεύσῃς. Ἐχεῖς πολὺν καιρὸ μπροστὰ σου, γιὰ νὰ καλλιεργή- σῃς καὶ ν' ἀναπτύξῃς τὴς ἱκανότητες ποὺ ἀπαι- τούνται γιὰ νὰ γράψῃς ἕνα ποίημα δημοσιεύ- σιμο.—Μ. ΤΣΑΚΙΡΗ. Σ' εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ καλὰ σου λόγια, ἀλλὰ καὶ τὰ δικά σου

Μὲ τὸν νοῦ Σου τὸ πόρινο κι' αὐλο φέγγος, τῆς Ἑλλάδος τὸν κόσμο στὸ φῶς πλημμυρᾷς εἶσαι ἄστρο λαμπρὴς ἐρχομένης χαρᾶς, ποὺ τὸν ὄρφαν θὰ σῶσῃ τὸν ἀχαρὸ νέφος. ... Μὰς ἐκάλεσες ὅλους στήν ἀγλή σου τότε ὅταν φάνηκες πλάι στὸν Ἀνάκτα Σὺ, τὸν ὄνειρον μας ἔγινες στήλη χρυσή, μαχητὴ καὶ σωτῆρα κι' ὑπέρμαχε πρώτε. ... Μὰς φωτοῦσε τὸ κήρυγμα ποῦξες στὰ χεῖλη, στήν ψυχὴ Σου γλυκοφύγε φῶρος τιμῆς, γὰς ἐχάρταξες δρόμους ἀγάπης θερμῆς, καὶ ζωντανέψαν πάλιν ἥρωας οἱ θρύλοι.

Μὲ ἀγῶνες κλεινοῦς, με μαρτύρων τὸ αἷμα θ' ἀντιχῆς τῆς καρδίας Σου ὁ ἅγιος παλμός, ποὺ ἐχθρὸς τοῦ φωτός θὰ προσμένῃ χαμός, θὰ συντρίβῃ ἡ πνοὴ Σου τῶν φαύλων νὰ πνέωμαι! ... ΣΤΥΛ. ΕΜ. ΦΡΑΓΚΟΥΛΗΝ. Εἶσαι ἀξίος συγχαρητήριον ποῦ, ἕνας μικρὸς σκαπανεὺς ἐ- σὺ, 13 ἐτών, ἐννεπνεύσῃς καὶ ἔγραψες τὰ δύο μεγάλα ποιήματα ποὺ μᾶς ἐστεῖλες. Ἀλλὰ εἶναι ἀκόμα νωρὴ γιὰ νὰ δημοσιεύσῃς. Ἐχεῖς πολὺν καιρὸ μπροστὰ σου, γιὰ νὰ καλλιεργή- σῃς καὶ ν' ἀναπτύξῃς τὴς ἱκανότητες ποὺ ἀπαι- τούνται γιὰ νὰ γράψῃς ἕνα ποίημα δημοσιεύ- σιμο.—Μ. ΤΣΑΚΙΡΗ. Σ' εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ καλὰ σου λόγια, ἀλλὰ καὶ τὰ δικά σου

ΠΩΣ ΠΑΙΡΝΟΥΜΕ ΤΑ ΙΤΑΛΙΚΑ ΟΧΥΡΑ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελίδα 635)

μοῦμε ἐμεῖς τὰ περάσματα; Στὴ στιγμὴ ἐδοῦλεψαν οἱ ψαλίδες μας. Τὰ συρματοπλέγματα γίνανε κομμάτια, ἐνῶ ἀπὸ πάνω μας ἐπεφταν χειροβομβίδες, σφαῖρες, βύδροι... Βρήκαμε καὶ τὰ περάσματα ἀνάμεσα στὰ σύρματα... Ἐτοὶ ρ

Η ΝΕΟΛΟΓΙΑ

Από γενεάς
εἰς
γενεάν...

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ